

KOMİK PARA

(Funny Money)

Yazan :

RAY COONEY

Çeviren :

HALDUN DORMEN

ONK AJANS LTD. ŞTİ.

İnönü caddesi, 31/7

Taksim / İstanbul

Tel.: (212) 249 86 02/03 ◆ **Faks :** (212) 252 51 53

e-mail : karaca@onkagency.com

Jean Perkins 35 yaşlarında, kendi halinde tipik bir İngiliz ev kadınıdır. Kendine biraz baksa çok alımlı ve güzel olduğu her halinden bellidir. Olay Perkinsle:in orta halli oturma odasında geçmektedir. Arka kapı sağa ve sola yolu olan ufak bir bahçeye açılmaktadır. Odada mutfğa ve yemek odasına açılaniki karşılıklı kapı ve yukarı yatak odalarına çıkan merdiven görünmektedir. Jean'in akşam misafir beklediği telaşından bellidir. Radyodan F.Sinatra'nın "Love and Marriage" (ya da L.Minelli'nin "Money, Money, Money") şarkısı duyulmaktadır. Jean mutfaktan üstünde hoş bir elbise ve sempatik bir önlükle çıkar. Elinde yanmakta olan bir mum vardır. Yemek odasına girer. Biraz sonra mumsuz olarak çıkar. Saatiine bakar, sonra arka kapıya gidip dışarı bakar. Birini beklediği, hatta marak ettiği bellidir. Tekrar mutfğa döner. Biraz sonra elinde tahta bir salata tabağı ile döner. Tabağı yemek odasına bırakır. Çıkıp tekrar arka kapıya gider ve saatine bakar.

JEAN - Allah allah... Hiç bu kadar geç kalmazdı.

Jean tekrar mutfğa döner bir viski şişesini alıp bara koyar, buzlurı kontrol eder. Tekrar saatine bakar. Artık iyice meraklanmaya başlamıştır. Telefona gider bir iki numaraya basar, sonra vazgeçip telefonu yerine koyar. Tekrar saatine bakıp mutfğa döner. Arka kapı anahtarla açılır ve Henry Perkins elinde bir çanta ile girer. Koyu renk elbisesi, (Lacivert veya Siyah) melon şapkası ve şemsiyesiyle 45-50 yaşlarında tipik bir İngiliz banka ya da devlet memurudur. Biraz şaşkın bir ifade vardır yüzünde. Şapkasını ve şemsiyesini özenle bırakır ama çantaya sıkı sıkı yapışmış durumda kanepeye oturur. Aklının başka yerlerde olduğu bellidir. Jean mutfaktan elinde

dört şarap bardağı ile girip yemek odasına doğru yönelir...

JEAN - (Saatine bakarak) Hiç bu kadar geç kalmazdı, tam gününü buldu...

Yemek odasına girip kaybolur. Henry Jean'i sanki hiç farketmemiş çantası sımsıkı elinde ööylece oturmakta ve belirsiz bir noktaya bakmaktadır. Jean birden Henry'i görür ve korkar

JEAN - Ay ödüm patladı, ne zaman geldin...

Henry boş boş ona bakar

JEAN - Ama şekerim neden bu kadar geciktin? Meraktan çatladım.

Henry bakışlarını ondan ayırıp ileriki bir noktaya takıyıp kalır.

JEAN - Tam bir saat geç kaldın. Vic'le Betty nerdeyse gelirler.

Henry tekrar boş bakışlarını ona yöneltir.

JEAN - Biliyorsun bu akşam senin yaş günün.

Henry bakışlarını ondan ayırıp gene o noktaya döner.

JEAN - Ofiste iş mi uzadı? Tren mi gecikti? Söylesene...

Henry tekrar boş bakışlarını ona yöneltir.

JEAN - Konuşsana... Neden susuyorsun?

Henry gene o noktaya döner.

JEAN - N'oldu sana böyle konuşsana...

HENRY - Sarı sayfalar...

JEAN - (Şaşkın) Ne dedin?

HENRY - (Aynı monotonlukla) Sarı sayfalar...

JEAN - Hangi sarı sayfalar?

Henry birden kalkıp telaşla telefon masasının altındaki sarı sayfalı telefon rehberini eline alır... Telaşla sayfaları

kariştirir... Acele olarak bir şeyler aradığı bellidir...

HENRY - Turizm büroları,,, Seyahat acentaları... Yok bu saatte kapanmıştır onlar... (Birden aklına gelir) British Airways tabii... BEA... (Rehberde BEA' yı arar...)

JEAN - (Merakla) Ne oldu başına bir şey mi geldi? Bir kaza mı geçirdin?

(Okuyarak) B..b..b.. British Airways tamam 081 897 40 00..

(Oradaki kalemle hemen not alır)

HENRY - 897 40 00...

JEAN - Afedersin ama gecenin bu saatinde hava yollarıyla işin ne?

HENRY - (Telefonu çevirir) 081 897 40 00

JEAN - (Soğukkanlılığını korumaya çalışarak) Henry şekerim biliyorsun, Vic'le Betty birazdan yemeğe gelecekler.

HENRY - British Airways mi?

JEAN - Yaş günün olduğunu unutmadın değil mi?

HENRY - Bu akşamki uçaklarınızın birinde iki kişilik yer ayıtmak istiyorum.

JEAN - Ne uçağı, ne yeri?

HENRY - Evet, bu gece için.

JEAN - Neler saçmalıyorsun?

HENRY - Nereye olursa.

JEAN - Henry lütfen.

HENRY - Evet doğru duydunuz. Neresi olursa. Özel vize gerektirmeyen bir ülke olsun. Hollanda, İsveç, Fransa, Almanya...

JEAN - (Israrla) N'oluyor sana Henry? Betty'le Vic birazdan burada olacaklar.

HENRY - Ne dediniz?... Hangi saatte mi olsun? Bir dakika lütfen. (Jean'e) Londra

Havaalanına ne kadar zamanda gidebiliriz?

JEAN - Henry sen sarhoşsun.

HENRY - Taksiyle buradan ne kadar sürer?

JEAN - Viski içmişsin... Kokusundan anladım. Sarhoşsun sen.

HENRY - Saat şimdi 6:30.

JEAN - O telefonu hemen bırak elinden.

HENRY - Taksi 7'de gelirse 8 de havaalanında olabiliriz. Bir saat bilet kontrolü için filan yeter. (Telefona) Dokuz uçağı olsun.

JEAN - (Sabırla) Henry... Sakin olmaya çalışıyorum.

HENRY - Evet 9'da hangi uçak varsa. Nereye olursa olsun.

JEAN - (Aynı sabırla) Birazdan kızmaya başlayacağım. ama.

HENRY - Hadi git de hazırlan. Pasaportlarımızı da çıkart.

JEAN - Henry, beni dinler misin lütfen.

HENRY - (Karisına) Fazla birşey getirmemize gerek yok. Birkaç parça çamaşır yeter... Geri kalan herşeyi oradan alırız.

JEAN - Neyi nereden alırız?

HENRY - Küçük bir valiz hazırla. (Telefona) Biletler birinci sınıf olsun.

JEAN - Şimdi ağlamaya başlayacağım Henry.

HENRY - Barselona mı? Tamam. Harika. 21:15'te kalkıyor demek. Tam istediğim gibi.

JEAN - Henry lütfen kendine gel.

HENRY - Sigara içilen bölüm de olabilir, içilmeyen de. Pek umurumda değil. Biletlerin parasını, alırken nakit olarak ödeyeceğim.

JEAN - (Ağlamaya başlar) Biliyorsun bugün yağsünün

Başını ellerinin arasına alıp ağlamaya başlar.

HENRY - Tamam Barselona'ya iki birinci sınıf bilet... Yok yok, dönüşü filan yok... Yalnız gidiş.

Jean bakıp sesli ağlamaya başlar.

HENRY - Bay ve bayan Henry Perkins... Evet biletleri kalkıştan bir saat önce nakitle alacağız. Sağolun. Yardımlarınıza teşekkürler.

Telefonu bırakır.

JEAN - Henry! (Henry telefonu yeniden eline alır.) Bu sefer kimi arıyorsun?

HENRY - Diş fırçası, diş macunu ve traş makinemden başka birşeye ihtiyacım olmayacak. Bir-iki de don. (Telefona) Alo Fulham Taksi mi? İki kişiyi Londra Havaalanına götürecek bir arabaya ihtiyacım var... Hemen... Onbeş dakika sonra mı... Tamam... On dakika sonra olsa daha iyi olur... Bay Parkins. Çınar Caddesi, 42 numara. Tam köşedeki ev. Sağolun. Görüşürüz. (Telefonu yerine koyar)

JEAN - (İşe el koymaya karar vermiş gibidir.) Henry beni dinle.

HENRY - Asıl sen beni dinle Jean.

JEAN - Hayır ilk önce ben söyledim. Sen beni dinleyeceksin. Sen içmişsin ve de kafayı bulmuşsun. İşin kötüsü içmeye alışık olmadığın için alkol beynini zedelemiş. Bir tuhaf olmuşsun.

HENRY - Hiç de bir tuhaf olmadım.

JEAN - Hem de çok tuhaf olmuşsun. Vic'le Betty yemeğe gelecek diyorum, sen Barselona'ya gitmeye kalkıyorsun. Bu Barselona da nereden çıktı anlayamıyorum.

Bundan sonraki konuşma sırasında Henry sınıksıkı tuttuğu çantayı yavaşça

açar ve içindekileri Jean'e göstermek üzere çantayı kanapeye koyar.

Birden açık çantayı farkeder

JEAN - Seni ofiste çok çalıştırmışlar anlaşılır. Önemli bir rahatsızlık değildir eminim. Biraz istirahat, bir iki sakinleştirici seni kendine getirir. Birkaç güne kalmaz eski kendin olursun gene.

JEAN - O da nesi?

HENRY - (Sakin) 735 bin pound.

JEAN - Anlamadım.

HENRY - 735 bin tane İngiliz lirası.

JEAN - Peki nedir?

HENRY - Para. Halis mülis İngiliz parası.

JEAN - Anladık da nedir?

HENRY - Kadın çıldırma beni. Para bu para... Nakit... İngiliz parasından anlamıyorsan aşağı yukarı bir milyon iki yüz bin dolar. (Çantaya gider.) Hepsi ellilik tam 735 bin pound... Anlayacağın burada tam 14 bin 700 tane 50 pound var. Hepsi de kullanılmış banknot. Hiç kimsenin dikkatini de çekmez.

JEAN - (Otoriter) Açıklama bekliyorum Henry.

HENRY - Bu bir servet. Pasaportlarımız nerede?

Henry pasaportları alır. Jean çantaya gidip parayı eline alır ve bakar

JEAN - Henry söyle bana bu paralar senin çantana nasıl girdi.

HENRY - Bütün mesele bu işte. Çanta benim değil.

JEAN - Anlamadım.

HENRY - Fulham durağında inip eve doğru yürümeye başladım... Elimde çantam, şemsiyem her akşam yaptığım gibi yeraltı geçidinden karşıya geçtim. Pasaportları buldun mu?

JEAN - Orada masanın üzerinde. Eee sonra?

HENRY - Geçitten çıktıktan sonra biraz üşüdüğümü farkettim. Hastalanmayayım diye çantamdan atkımı çıkartmayı düşündüm. Bir de baktım ki çanta benim çantam değil.

JEAN - Haa demek çanta senin çantan değil.

HENRY - Şu pasaportları cebe yerleştirelim bir kere... Yanlışlıkla metroda başkasının çantasını aldım herhalde. Ya da başkası kendinin sanıp benim çantamı almış.

Hayranlıkla çantaya bakar.

JEAN - Hemen geri götürseydin, karakola haber verseydin.

HENRY - Bunları düşünemeyecek kadar şoka girmiştım. Sen çantayı açıp içinde birdenbire 735 bin pound bulsaydın n'olurdun acaba?

JEAN - 735 bin poun olduğunu nereden biliyorsun?

HENRY - Saydım da ondan biliyorum.

JEAN - Aman Tanrım. Sokağın ortasında oturup para mı saydın?

HENRY - Sokağın ortasında olur mu canım... Kralın Kılıcı adlı pub'da saydım.

JEAN - Kafayı çektğini hemen anlamıştım zaten.

HENRY - Kendimi bir an önce toparlamam ve ne yapmam gerektiğine karar vermem gerekiyordu.

JEAN - Çantayı hemen Kayıp Bürosu'na ya da Karakola götürmeye karar vermen gerekirdi.

HENRY - Pub'a girdim, bir double viski ısmarladım, arkasından erkekler tuvaletine girdim.

JEAN - Erkekler tuvaletine mi?

HENRY - Kapıyı kilitleyip tuvaletin üzerine oturdum. Gördüklerimin hayal olmadığından emin olmak için çantayı açıp iyice baktım. Sonra tomarları teker teker saydım.

JEAN - Sıkılmadın mı?

HENRY - Sıkılmak aklıma bile gelmedi. Sonra tuvaletten çıktım, tekrar bara gittim, ve bir duble daha viski ısmarladım.

JEAN - Peki sonra?

HENRY - Onun üzerine bir duble daha içtim ve erkekler tuvaletine yöneldim. Tekrar tuvaletin üstüne oturup paraları yeni baştan saydım.

JEAN - Tevekkeli bir saat geç kaldın.

HENRY - Sonra tuvalete iki kez daha gidip, parayı iki kez daha saydım. Hayal görmediğime emin olmam gerekiyordu.

JEAN - Kulaklarıma inanamıyorum Henry.

HENRY - (İçtenlikle karısının ellerini tutar) Hayatımda ilk kez böyle bir şans geçiyor elime. Buna dört elle sarılmamız gerek. Kaçırılmaz bir fırsat bu Jean.

JEAN - N'apacağız yani? Alıp başımızı başka bir ülkeye mi göç edeceğiz?

HENRY - Evet aynen bunu yapacağız.

Tomarın birini açıp, birkaç 50 poundu cebine yerleştirir.

HENRY - Birinci sınıfta yolculuk ediyoruz. Bahşiş için bozuk paralara ihtiyacım olacak.

JEAN - (Dehşetle) 50 pound ne zamandan beri bozuk para oldu?

HENRY - Benim için artık bozuk para sayılır.

JEAN - Senin paran değil bu Henry.

HENRY - Artık benim param oldu. Hadi git de toparlan.

JEAN - Ama bu resmen hırsızlık.

HENRY - Hiç de değil. Tuvaletin üzerinde otururken iyice düşünüp taşındım. Bu para kara para. Baksana hepsi de kullanılmış banknotlar. Mutlaka yasa dışı bir iş ya da kaçakçılık karşılığında ödenecek bir para bu. Üstelik bu servetten maliye bile habersiz. Düşünsene vergisi filan da yok. Yani anlayacağın ortada olmayan bir para bu. Ortada olmayan bir para olduğuna göre de benim çalmama olanak yok.

JEAN - Şaşkınlıktan küçük dilimi yutacağım Henry.

HENRY - Hadi çeneyi bırak da bir an önce toparlanmaya bak.

JEAN - Bu parayı alamazsın Henry.

HENRY - Bana bak Jean. 30 yılı aşkın bir süredir karşılığında hiç birşey almadan eşek gibi çalışıyorum. Sonunda ikramiyemi aldım işte.

JEAN - Ama polisin mutlaka haberi olacaktır.

HENRY - Polisin haberi olmayacak, çünkü bu paranın kaybolduğu hiçbir zaman polise bildirilmeyecek. Anlamıyorsun galiba kara para bu. Hadi git de çantayı topla.

JEAN - (Kararlı) Henry ben çantamı toplamak istemiyorum. Ben evimde oturup konuklarımı ağırlamak ve onlar için hazırladığım şaraplı tavuk kızartmasını yemek istiyorum.

HENRY - Jean anlamıyorsun galiba. Artık burada kalamayız. Bütün köprülerimi yaktım. Bundan sonra ofise dönmeme da olanak kalmadı.

HENRY - Ama parayı geri verirsen bunların hepsini.....

HENRY - (Keser) Saçmalama. Artık çok geç. Ben yanlışlıkla Bay "Kötü"nün çantasını aldım. Bay "Kötü" de benim çantama sahip şimdi. Çantamın içinde nerede çalıştığıma ait tüm bilgiler var.

Bugün Cuma. Pazartesi sabah Bay "Kötü" ofis açılır açılmaz soluğu orada alacak ve beni arayıp çantasını soracaktır. Pazartesiye kadar binlerce kilometre uzağa kaçıp, bir otelde Bay ve Bayan -ne bileyim mesela- Liligut olarak yerleşmemiz, izimizi kaybettirmemiz gerek.

JEAN - Bizi nasılsa bulacaktır. İster Liliput, ister Pipiput, ister Tipitip diye kaydımızı yaptıralım.

HENRY - Nerede olduğumuzu nereden bilecek?

JEAN - Polise başvurur. Polis nasıl olsa bulur bizi, ya da Interpol... Aman tanrım, ne korkunç.

HENRY - Hiç de değil. İşe ne polis karışabilecek ne de Interpol. Çünkü Bay "Kötü" ikisine de başvuramayacak. Anlamıyorsun galiba Bay "Kötü" bu 735 bin poundu yasa dışı yollardan ele geçirmiş. Ama ne yapalım ki haydan gelen huya gider. Hay sayın Bay "Kötü" ise, huy da bendenizim.

JEAN - (Hayretle) Seni hiç böyle görmemiştim.

HENRY - Hiç kendimi bu kadar rahat hissetmemiştim de ondan.

JEAN - Ben senin eski, pısırık halini tercih ederim.

HENRY - Kusura bakma karıcığım o pısırık halim artık çok gerilerde kaldı.

JEAN - Ben seninle gelmiyorum.

HENRY - Ne demek gelmiyorum.

JEAN - Ben Barselona'ya gitmek istemiyorum o kadar.

HENRY - Saçmalama..! Sen İspanya'ya bayılırsın. Orada geçirdiğimiz tatili unuttun mu?

JEAN - Ama o tatildi göç değil.

HENRY - Peki karıcığım, madem ki Barselona'yı sevmiyorsun orada iki gün

kalır, başka biryere göçeriz. Türkiye, Hindistan, Avustralya, Bali... (Parayı gösterir) İstersen bütün Bali'yi sana satın alırım.

JEAN - (Kararlı) Ben burayı seviyorum Henry... Ve buradan ayrılmak istemiyorum. Sonra ailemiz ne olacak?

HENRY - Ne ailesi, bizim ailemiz yok ki!

JEAN - Doris'i unuttun galiba.

HENRY - Doris dış kapının mandalı. Ölmüş teyzenin torunu. Ayrıca yirmi senedir de görüşüyoruz.

JEAN - (İtiraz ederek) Haltetmişsin sen, her noelde birbirimize kart göndeririz.

HENRY - İyi işte bir kart da Barcelona'dan gönderirsin olur biter. Hadi çeneyi bırak da hazırlan.

O sırada kapının zili çalar.

JEAN - Aman tanrım!

HENRY - Vic'le Betty herhalde. Ben valizi hazırlayacağım, san onları sepetle.

JEAN - Nasıl sepetleyeyim canım, yemeğe geldi insanlar.

HENRY - Söyle onlara, Londra'nın en pahalı lokantasında benim hesabıma güzel bir ziyafet çeksinler.

Cebinden dört-beş tane elli pound çıkartıp Jean'ın önüne atar ve yukarıya çıkar. Jean arkasından ağlamaklı bir sesle seslenir.

JEAN - Ama bugün senin yaşgünün.

Jean yerdeki paraları toplarken kendi kendine

JEAN - Bugün onun yaşgünü.

Kapı tekrar çalınır. Jean açmak üzere kapıya gider. Kapıyı açarken

JEAN - Kusura bakmayın geciktim biraz.

Kapının önünde tanımadığı bir adam görünce şaşırır. Kapının önündeki sivil

kiyafetli, şapkalı, pardesölü dedektif Davenport'tur. Jean şaşırır.

JEAN - Afedersiniz... Ben sizi başkası sanmıştım.

Acemi bir telaşla paraları önlüğünün cebine yerleştirir.

DAVEN - Kusura bakmayın efendim sizi rahatsız ettim. Fulham karakolundan dedektif Davenport.

Daven kibarca başıyla selam verir ve içeri girer. Jean asabi bir şekilde kapıyı kapatır. Birden açık olan para çantasını görür ve yine telaşla onu kapatıp koltuğun arkasına saklar. Davenport ona döndüğünde ise masum bir şekilde gülümser.

JEAN - (Önemsememiş gibi) Fulham karakolundan geliyorsunuz demek.

DAVEN - Evet..! (Kimliğini gösterir) Evin beyi ile bir görüşmem mümkün mü acaba?

JEAN - Evin beyi mi?

DAVEN - Evet. Evin beyi kocanız oluyor değil mi efendim?

JEAN - (Korkuyla) Sorunun ne olduğunu bana söyleyebilir misiniz?

DAVEN - (Kesin) Bu konuda kocanızla görüşmeyi tercih ederim bayan ee...

JEAN - Perkins... Soyadımız Perkins'dir.

DAVEN - Demek soyadınız Perkins!

JEAN - Kocam şu anda... yukarıda.

Rahatsız edici bir sessizlik olur. Jean birden fıstık tabağına sarılır.

JEAN - Bir fıstık alır mıydınız?

DAVEN - Almam sağolun.

Kapının zili tekrar çalar. Jean sıçrar ve çığlık atar.

JEAN - Ayy! Kusura bakmayın bugün biraz şeyim de.

Jean sonra yukarıya seslenir.

JEAN - Henry..! (Daven'a) Kocamin ismi Henry de.

Davenport şaşkınlıkla gülümser ve evet anlamında başını sallar.

JEAN - Kusura bakmayın memur bey, benim gidip... şey... kapıya...

DAVEN - Bakmanız gerek... Tabii efendim.

JEAN - Vic'le Betty'dir. Bu akşam bize yemeğe geleceklerdi de. Vic Johnson'la Betty Johnson... Karı kocadılar da. Ay afedersiniz, oturmaz mısınız.

Davenport oturur.

JEAN - Bugün yağşünü de.

DAVEN - Öyle mi... Ne hoş..!

JEAN - Vic'in değil Henry'nin... Yani kocamin.

DAVEN - Haa..!

JEAN - Vic'in yağşünü ne zaman onu bilmiyorum.

DAVEN - Kapıyı açsanız iyi olacak galiba.

JEAN - Sahi..!

Tam kapıya giderken döner.

JEAN - Henry de neredeyse iner... Kocam yani! Yağşünü elbisesini giyiyor. Yani yağşünü elbisesi değil tabii.

Zil tekrar çalarl.

DAVEN - Kapıdakiler sizi evde yok sanacaklar.

Jean kapıyı açar, kapıda Bill gözükür. Genç zıpkın gibi bir taksi şoförüdür.

BİLL - On dakika dedik, on dakika kırk saniyede geldik.

JEAN - Ben şey sanmıştım.

BİLL - Biliyorum, siz onbeş dakikada geleceğim sanmıştınız ama on dakikada geldim işte.

JEAN - Pek anlayamadım.

Hata! Yer imi tanımlanmamış. 14

BİLL - Fulham taksi durağından geliyor. Taksi istemiştiniz ya.

Jean sinirlenir.

JEAN - Şimdi anladım.

BİLL - Adım Bill. Havaalanına sizi ben götüreceğim. Kaç bavulunuz var?

JEAN - Bavul? Haa, evet bavul.

Jean dedektife bakıp gülümser.

JEAN - Kızkardeşim... Bizde kalıyordu da, bu akşam gidiyor. Londra Havaalanından uçacak.

BİLL - (Şaşkın) A-aa..! Londra Havaalanına gidecek olan Bay Perkins değil miydi?

JEAN - Efendim?

BİLL - (Elindeki kartı göstererek) Bendeki fişte Bay Perkins yazılı.

JEAN - Bay Perkins hiçbir yere gitmiyor. Onun bugün yaşgünü. Bay Perkins yalnızca telefon edip kızkardeşim için bir taksi istedi.

BİLL - Ha, öyle mi?

JEAN - Evet, öyle, gidecek olan kızkardeşim. Bu gece uçuyor.

Tekrar dedektife gülümserler. Karşılıklı gülümserler.

BİLL - Peki kaç bavul?

JEAN - Tam bilmiyorum. Adınız Bill'di değil mi?

BİLL - Evet.

JEAN - O zaman siz arabada bekleyin. Bay Perkins valizleri sonra indirir. Kızkardeşim henüz hazır değil de.

BİLL - Oldu. Araba biraz ileride tam yolun köşesinde. Nereye uçacak?

JEAN - Anlamadım?

BİLL - Kızkardeşiniz bu akşam uçuyor ya. Nereye uçacak diye sordum.

Jean yine tereddüt eder ne cevap vereceğini bilemez dedektife tekrar gülümser sonra Bill'e döner.

JEAN - Avustralya'ya

BİLL - Avustralya' ya mı? Epey aşağılara gidecek desenize...

JEAN - Oralarda oturur zaten. Bizleri ziyarete geldi. Kısa bir ziyaret. Buradan yıllar önce göç etmişti.

Jean tekrar dedektife gülümser.

JEAN - İnsanoğlu kuş misali... Şimdi dönüyor. Melburn'a

BİLL - Tamam oldu. Ben arabada bekliyorum. Kızkardeşinizle kocası hazır olunca bana haber verin gelir valizlere yardım ederim.

JEAN - (Şaşkın) Kızkardeşimle kocası mı?

BİLL - (Kartı göstererek) Bu kartta iki kişi, karı koca yazıyor da.

JEAN - Öyle ya, haklısınız... Kızkardeşimle kocası. Zaten bu yüzden göç etti ya... Kocası Avustralyalı...

Yine dedektife bakar. Karşılıklı gülüşürler, deketif ona kafa sallar. Sonra tekrar Bill'e döner.

JEAN - Arabada beklediğinizi onlara söylerim.

BİLL - Oldu. (Daven'e) Tanıştığımıza memnum oldum.

Bill çıkar, Jean, Davenport'a gülümser.

JEAN - Burası bu akşam bir hayli karışık.

DAVEN - Evet öyle görünüyor... Fırında birşey mi var?

JEAN - (Şaşırır) Efendim?

DAVEN - Hani arkadaşlarınız yemeğe gelecek ya. Johnson'lar. Sanki kafanız başka yerdemiş gibi geldi de bana.

JEAN - Haa şimdi anladım. O işler yolunda. Kırmızı şaraplı tavuğum hazır bile.

DAVEN - (Laf olsun diye) Yazık... Kızkardeşinizle kocası kırmızı şaraplı tavuğunuzdan tadamayacaklar.

JEAN - Yaa yazık, Adalaide yani kızkardeşim ve kocası Sydney tavuğumdan tadamayacaklar. Ama zavallılar ne yapsınlar, uçağı kaçırmamaları gerek.

DAVEN - (Gülerek) Taa Melbourne'a kadar... Az yol değil. Oraya varıncaya kadar kaç posta yemek yerler kim bilir.

JEAN - (Gülmeye çalışarak) Kim bilir.

Henry aceleyle girer. Elinde valiz ve pardesü vardır. Dedektifi görmez.

HENRY - Tamam. Herşey hazır.

Jean kaş-göz işaretleri yaparak dedektifi gösterir.

JEAN - Henry!

HENRY - Vic'le Betty'i atlatın mı?

Jean üstüne basa basa

JEAN - Henry bir konuğumuz var.

Henry döner ve Davenport'u görür.

HENRY - Geldiniz demek. Fulham taksi her zaman dakiktir. Hiç aksamaz.

DAVEN - (Sakin) Fulham taksiden değil, Fulham karakolundan geliyorum.

HENRY - Harika.

Valizi dedektifin eline tutuşturmak üzereyken farkına varır.

HENRY - Fulham karakolu mu?

DAVEN - Evet efendim. Fulham karakolundan dedektif Davenport.

Dedektif kimliğini gösterir, Henry neşeli olmaya çalışarak

HENRY - Haa memnun oldum. Sorun nedir? Komşular gürültü yapıyoruz diye şikayet mi ettiler?

DAVEN - Siz Bay Perkins'sınız değil mi efendim, Bay Henry Perkins.

HENRY - Ta kendisi.

DAVEN - Sizinle biraz konuşabilir miyiz?

HENRY - Tabii efendim ne hakkında?

DAVEN - (Ciddi) Bayan Perkins izin verirse sizinle yalnız konuşmak istiyorum efendim.

HENRY - Yalnız mı? Nasıl isterseniz.

DAVEN - Ama isterseniz baldızınızı yolcu edin de ondan sonra konuşalım.

HENRY - (Şaşkın) Neyimi?

JEAN - (Korka korka) Adalaide'den, kızkardeşimden sözediyor.

HENRY - (Yine şaşkın) Kızkardeşin mi?

DAVEN - Anladığım kadarıyla birazdan gidiyorlarmış da.

HENRY - (Jean'e) Kızkardeşin kimle gidiyormuş?

JEAN - (Gözlerini aç aça) Komiksin yani. Kimle olacak, kocasıyla gidiyor tabii. Sydney'le.

DAVEN - Dünyanın öbür ucuna taa aşağılara gidiyorlar.

HENRY - Aşağılara mı?

JEAN - Çok, hem de çok aşağılara. Melbourne'a.

HENRY - Adalaide ve Sydney Melbourne'a gidiyorlar demek.

JEAN - (Kocasını öper) Valizleri aşağı indirdiğin için sağol.

HENRY - Benim için zevkti sevgilim.

JEAN - Bence memur beyin Adalaide ile Sydney'i yolcu etmemizi beklemesine gerek yok.

HENRY - Haklısın şekerim. Bu işi onlar Melbourne'a varmadan bitirsek iyi olacak. Öyle değil mi?

Dedektif soğuk soğuk bakar, Henry
gülmeyi keser.

O sırdada zil çalar

HENRY - Mutfığa geçelim isterseniz.

HENRY - Taksi geldi herhalde. Söyle
beklesin.

JEAN - Bill çoktan geldi.

HENRY - Bill de kim?

JEAN - Fulham taksiden gelen şoför
canım.

HENRY - Geldi demek.

JEAN - Geldi tabii. Birazdan Adalaide
ile Sydney'i havaalanına götürecek.

HENRY - Öyle ya! Az kalsın
unutuyordum.

Zil tekrar çalar.

JEAN - Vic'le Betty geldi herhalde.

HENRY - Onları hemen sepetle.

JEAN - Ama sevgilim onları senin
yaşgünün için yemeğe davet ettik.

HENRY - Söyle onlara hediyelerini
bıraksınlar, sonra da basıp gitsinler.

Ağzı bir karış açık, şaşkın bir vaziyette
dinleyen dedektife

HENRY - Bu akşam karım yalnız bana
ait olsun istedim. Ayrıca benim
yaşgünüm. Vic'in değil.

DAVEN - Vic'inin ne zaman olduğunu
bilmiyoruz.

HENRY - (Jean'e) Bizi anlayacaklarına
eminim. Onlara hemen yatağa
gireceğimizi söyle. (Daven'a döner)
Tabii memur beyi tatmin ettikten sonra.
(Birden anlar) Yani memur beyin
sorularını cevapladıktan sonra. (Kapıyı
açar) Buyrun memur bey.

JEAN - (Umutsuzlukla) Henry ben bu işi
beceremeyeceğim.

HENRY - Saçmalama. Tabii
becereceksin.

JEAN - Yok yapamayacağım. İnan bana yapamayacağım.

HENRY - Yaparsın diyorum sana. (Davenport'a) Aslında yapar da yapamayacağını sanıyor.

DAVEN - (Yatıştırmak için) Bence siz kapıya baksanız daha iyi olur efendim. Ben sizi mutfakta beklerim.

JEAN - Evet bu harika bir fikir.

HENRY - Bir dakikadan fazla sürmez zaten.

DAVEN - Konuklarınızı postalarken akrabalarınızı da yolcu ediverin bari.

HENRY - Hangi akrabalar?... Haa şu bizim akrabalar... Adalaide ile Sydney... Onlar da toparlanmış hazırdırlar zaten.

Henry sempatik görünmeye çalışarak dedektifi mutfağa iteklemeye çalışır.

DAVEN - Bu işi bir an önce bitirelim lütfen. Daha sorup soruşturacağım dünya kadar insan var.

HENRY - Hiç merak etmeyin. Bu arada siz de mutfakta boş oturmayın, bir çay demleyin bari.

Dedektif Henry'ye bir bakış atar ve mutfağa girip kapıyı kapatır. Jean aceleyle para çantasını alıp Henry'nin eline tutuşturur.

JEAN - Hani adam gitmeyecekti?

HENRY - Hangi adam? Nereye gitmeyecekti?

JEAN - Canım çantanın sahibi. Dünyada polise gitmez diyordun. Gitmiş işte.

HENRY - Polis belki de bambaşka birşey için geldi.

JEAN - Olur mu canım. Üstelik seninle yalnız görüşmek istiyor.

HENRY - Kimse bu paranın benim olmadığını kanıtlayamaz. Farzet ki babamdan kaldı. Ben de faize yatırdım.

Hata! Yer imi tanımlanmamış. 20

JEAN - (Hayretle) 735 bin pound!

HENRY - Olamaz mı? Hem akıllı hem tutumlu olamaz mıyım yani?

JEAN - Bilmiyorum. Benim bir içkiye ihtiyacım var.

HENRY - Sen içki içmezsin ki.

JEAN - Şu anda başlıyorum şekerim. Henry gerçeği söylemen gerek.

İçki doldurur ve içer.

HENRY - Sen ne gerçeğinden sözediyorsun? Adalaide'le Perci'yi Sydney'e gönderen sen değil misin?

JEAN - (Düzeltir) Adalaide ile Perci değil. Adalaide ile Sydney. Üstelik Sydney'e değil Melbourne'a gidiyorlar.

HENRY - Her ne haltsa.

Jean bir yudum daha içer ve içkiye bakarak.

JEAN - Öff! Ne berbat şey bu yahu. Nasıl içerler bilmem.

Onu içer, kendisine bir içki daha doldurur, kapı yine çalınır.

HENRY - Vic'le Betty olacak. Kapıda ağaç oldular. Hadi toparla kendini Jean Bugün hayatımızın en mutlu günü.

Henry gider kapıyı açar.

HENRY - Kusura bakmayın bu akşamki yemeği iptal etmek zorunda kaldık...

Kapı açılır, Bill gözüdür, Henry şaşkındır, Bill girer.

HENRY - Özür dilerim. Sizi Vic sandım.

BİLL - Saat işliyor biliyorsunuz.

HENRY - Ne saati?

BİLL - Taksimetre. Tik-tak habire yazıyor.

HENRY - Haa sen şu taksici olmalısın.

BİLL - Evet. Adım Bill.

HENRY - Memnun oldum.

Hata! Yer imi tanımlanmamış. 21

BİLL - Siz de Bay Perkins olmalısınız.

HENRY - Tam üstüne bastın. Şu valizi aliver.

JEAN - Henry içerideki polis ne olacak?

HENRY - Ben onu hallederim. Merak etme.

BİLL - Polis mi ne polisi?

HENRY - Sen kendi işine bak. Git arabada bekle (Jean'e) Hadi sen de git onunla.

JEAN - Ben hiçbir yere gitmiyorum.

HENRY - Evet gidiyorsun.

BİLL - Hayır o gitmiyor. Kızkardeşi gidiyor.

HENRY - Kızkardeşini yolcu etmesini istiyorum da. (Bill'e) Hadi sen valizi al ve gazla.

JEAN - (Bill'e) Valizi olduğu yerde bırak. (Henry'ye) Artık doğru dürüst düşünemiyorsun bile.

HENRY - Derhal o elindeki içkiyi bırak ve söylediğimi yap.

Henry, Bill'e bir bakış atar.

Henry tekrar içki doldurmaya giden Jean'in elinden bardağı alır.

BİLL - (Henry'ye) Kızkardeşi kendi valiziyle ilgilense daha iyi olmaz mı?

HENRY - (Bill'e) Sana dışarıda beklemeni söylemiştim. Hangi terminaldi?

BİLL - Anlamadım!

HENRY - Barselona'ya giden British Airways hangi terminalden kalkıyor?

BİLL - Barselona'ya giden British Airways'ten size ne. Baldızınz Melbourne'a uçmuyor mu?

HENRY - Sen kendi işine bak... Ne kadar sürer?

BİLL - Bana sorarsan 24 saat.

HENRY - Londra Havaalanı mı?

BİLL - Melbourne'a... Ama bu gidişle havaalanına bile 24 saatte varamayacağız anlaşılır.

HENRY - Hadi hadi sen dışarıda bekle.

Bill'i dışarı itekler, bu arada valiz yine içeride kalır.

HENRY - Hadi sen de onunla birlikte git.

JEAN - Kusura bakma ama bensiz gitmek zorundasın. (Oturur)

Henry kapıyı çarpar.

HENRY - Sensiz hiçbir yere gitmiyorum.

JEAN - Böyle birdenbire herşeyi bırakıp nasıl gideyim canım? Bunalıma mı gireyim. Baksana daha şimdiden içkiye başladım.

Henry sinirle valizi yere bırakır.

HENRY - Sana kaç defa anlattım. Pazartesi sabahı Bay "Kötü" ofise gelip adresimi bulacak. Bulur bulmaz da soluğu bu evde alacak. Sen hâlâ buradaysan seni konuşturmaya çalışacak. Sonra da küçük küçük parçalara ayırıp çimentoya gömecek.

JEAN - (Alınır) Bütün bunlar senin sayende başıma gelecek.

Davenport mutfaktan girer, Henry, Davenport'u görmez

HENRY - Aptal kadın!

DAVEN - Özür dilerim.

Henry, Davenport'u görünce gülümseyerek Jean'e döner

HENRY - Seni gidi küçük aptal seni, seni gidi küçük aptalcık seni. (Davenport'a) Ama haksız mıyım memur bey?

Davenport ifadesiz bakar

DAVEN - Acaba benimle konuşmaya hazır mısınız?

HENRY - (Sahte bir neşeyle) Sizinle konuşmaya her zaman hazır ve nâzırım,

DAVEN - Gittiler mi?

HENRY - Kim gittiler mi?

DAVEN - Baldızınla kocası canım.

HENRY - Haa şu bay şeyle bayan şey mi?

Henry yardım ister gibi Jean'e bakar,
Jean bıkkın bir ifadeyle

JEAN - Adalaide ve Sydney.

HENRY - Adlarının Adalaide ve Sydney olduğunu babam da bilir. Benim karıştırdığım soyadları. Neydi? Brown değil miydi? Brown! Tabii Brown... Adalaide Brown ve Sydney Brown. Bana birşey mi sormuştunuz siz memur bey?

DAVEN - Bay ve Bayan Brown gittiler mi diye sormuştum sadece?

HENRY - Pek sayılmaz.

Kapının zili çalar.

JEAN - (Korkarak) Aman Tanrım!

HENRY - (Hafife almış gibi) Niye bu kadar sinirlisin Jean? Vic'le Betty'dir herhalde. Onlara "Kocamın yaşgünü hediyesini yatakta vereceğim" demeyi unutma.

JEAN - (Utandır) Henry lütfen.

Kapı tekrar çalar. Jean yine korkar.

HENRY - (Davenport'a) Onu hiç böyle tedirgin görmedim memur bey. (Fısıltıyla kulağına) Yaşgünü hediyemi etkilemez umarım.

Henry, Davenport'a abartmalı bir göz kırpar. Davenport ifadesiz bakar ve mutfığa girer. Henry Jean'e Vic ve Betty'yi atlatmasını işaret eder ve o da mutfığa girer. Zil tekrar çalar. Jean istemeyerek kapıyı açmaya gider. Kapı açılınca Betty elinde hediye paketi ile girer, paketi masaya koyar.

BETTY - Kusura bakmayın şekerim, geç kaldık.

JEAN - Ah Betty ah.

BETTY - O salak kocam köşede bir tartışmaya girişti.

JEAN - Ne tartışması?

BETTY - Arabamızla köşede duran bir taksiye çarptık da.

JEAN - Taksiye mi çarptınız?

BETTY - Evet..! Şimdi Vic o taksinin şoförüyle tartışıyor. İkisi de birbirini suçluyor.

JEAN - Bu bizim Bill olacak.

BETTY - İşte her neyse, o Vic'e "Kör müsün hıyar" dedi, Vic de ona yumruk atıp burnunu kanattı.

Jean'in aklı başka yerdedir.

JEAN - Betty, başımıza gelenleri bilmiyorsun. Henry aklını kaçırdı. Şimdi de mutfakta bir polisle.

BETTY - Anlamadım?

JEAN - 735 bin pound çalmış.

BETTY - Ben birşeyleri yanlış duyuyorum galiba. Kim ne çalmış?

JEAN - Henry 735 bin pound çalmış.

BETTY - Dur sakın ol... Yavaş... Tane tane anlat. Henry 735 bin pound mu çalmış?

JEAN - Evet tam 735 bin pound çalmış.

Betty kısa bir süre aptal aptal bakar sonra bir kahkaha atar.

JEAN - Doğru söylüyorum. Yanlışlıkla başkasının çantasını almış. Sonra pub'a gitmiş, parayı görmüş, sonra tuvaletin üstüne oturup saymış.

Betty hâlâ anlamamıştır.

BETTY - (Sakin olmaya çalışarak) Ben şimdi tekrar dışarı çıkıyorum, kapıyı çalıyorum, sen bana 'hoşgeldin' diyorsun.

JEAN - Dur dahası da var. 9:15 uçağında Barselona'ya yer ayırttı. Orayı

beğenmezsem bana Bali adasını satın alacakmış.

BETTY - (Kuşkulu) Bana bak sen gizli gizli içkiye mi başladın yoksa?

JEAN - Evet bu akşam... Henry eve geldikten sonra... Ne yapacağımı bilmiyorum Betty. Üstelik bir de polis karıştı işe.

BETTY - (Hafife alarak) Hayal kuruyorsun şekerim. Henry 735 bin poundu dünyada çalmış olamaz.

Jean gayet sakin gider para çantasını açar. Betty çantaya bakar, double-take yapar, mutfağa bir bakış atar.

BETTY - Bak sen bizim pısrık Henry ne işler beceriyormuş meğer.

JEAN - Ne yapmam gerek şimdi.

BETTY - Ben olsam Bali adasını alırdım.

Vic hışımla ön kapıdan girer.

VIC - O serseri köpek şimdi de polis çağırmaya kalktı.

BETTY - Hangi serseri köpek?

VIC - O Allahın cezası taksi şoförü.

JEAN - (Korka korka) Polis mi çağırmış?

VIC - Evet... Araba telefonundan... Serseri..! Sözümona kızkardeşini havaalanına götürcekmış gerizekalı. Kusura bakma Jean, çok sinirlendim. Kendime bir içki alacağım.

BETTY - Bir tane de bana ver... Bir tane de Jean'e.

VIC - Jean içki içmez ki.

BETTY - Bir başladı pir başladı.

JEAN - Şoför polis buldu mu acaba?

VIC - Araba telefonundan arayıp duruyor salak. Onu öldürmeye kalkmışım.

BETTY - Kalktın şekerim. (Jean'e) Kızkardeşin olduğunu hiç bilmiyordum.

JEAN - Yok ki. O bizi havaalanına götürmek için bekliyor.

VIC - (Aklı karışmıştır) Afedersiniz ama ne işiniz var gecenin bu saatinde havaalanında?

BETTY - İşin orasını karıştırma da sen git o taksi şoföründen özür dile.

VIC - Niye özür dileyecek mişim? Bana resmen hıyar dedi... Pislik..! Eee, yaşgünü çocuğumuz niye ortalarda görünmüyor?

Vic kadınların içkisini verir.

BETTY - Sana git özür dile diyorum. Bugece burada bir polis daha istemiyoruz.

VIC - Hayır efendim. Gelsin polis de hesaplaşalım. (Birden kafasına dank eder) Bir polis daha mı?

Betty sözlerini hassasiyetle seçip Jean'e arka çıkarak.

BETTY - Henry mutfakta bir soygunla ilgili olarak sorguya çekiliyor.

VIC - (Kafası karmakarışık olmuştur) Yoksa ben bu akşam burada geçen bazı olayları mı kaçırdım?

BETTY - İnanılacak gibi değil değil mi?

VIC - Peki zavallı Henry çala çala ne çalmış?

BETTY - 735 bin pound.

VIC - İnsan hali çalar çalar..! (Birden uyanır) 735 bin pound mu?

JEAN - Evet hem de takır takır nakit. Bu yüzden de aklını kaçırdı Vic.

BETTY - Şaşmamak gerek.

Vic birden kendisiyle alay edildiğini sanır ve işi matrağa vurur. Gülerek

VIC - Hadi yahu... Akşam akşam işletecek başka adam bulamadınız mı? (Abartılı) Herhalde ellişer poundluk tomarlar halinde, bir çantanın içinde parkta buldu.

JEAN - Parkta değil metroda buldu.

Sakin bir şekilde çantanın kapağını açar, Vic önce çantaya bakar sonra double-take yapar ve ağızındaki içkiyi püskürtür. Vic bir tomar para alıp hayretle bakarken Henry mutfaktan girer.

HENRY - (Seslenerek) Hemen dönerim memur bey.

Henry kapıyı kapatır, üçü birden ona doğru koşarlar. Jean ve Betty aynı anda konuşmaya başlarlar.

JEAN - Ne oldu?

BETTY - Tutuklandın mı yoksa?

Vic elindeki bir tomar parayı göstererek

VIC - Bunlar gerçek değil değil mi Henry?

Henry hışımla Vic'in elindeki tomarı kapar

HENRY - Bunu onlara anlatmamalıydın Jean.

JEAN - Vic sana belki doğru yolu gösterir diye düşündüm.

HENRY - Hani onları sepetleyecektin?

VIC - Harika bir karşılama töreni.

Henry, Jean'in elinden bardağı alır.

HENRY - Kes şu içkiyi alışık değilsin.

Jean bardağı tekrar geri alır.

JEAN - Sen onu bırak da anlat bakalım polis ne dedi.

BETTY - Evet. Meraktan çatlıyoruz, hadi anlat.

HENRY - Anlatacak birşey yok. İçerdeki anlattıklarımın pek tatmin olmadı.

JEAN - Ben sana söylemiştim çantayı karakola teslim et diye.

BETTY - Eve gelinceye kadar da çantanın içinde para olduğunu farketmediğini söylersin.

HENRY - (Kapıya bakar, susturur, kısık sesle) İçerdekinin paradan haberi bile yok.

JEAN - Nee...?

BETTY - Nasıl yok yani?

HENRY - Basbayağı yok işte.

JEAN - Peki, hani söylediklerinden tatmin olmamıştı?

HENRY - Olmadı..!

Jean ve Betty birbirlerine bakarlar.

JEAN - Peki sen bu herife ne söyledin de tatmin olmadı?

HENRY - Pub'daki davranışlarımdan kuşulanmış. Verdiğim cevaplardan tatmin olmadı.

VIC - (İyice şaşırır) Jean, neler anlatıyor bu Allahaşkına?

JEAN - Bir bilsem.

HENRY - İşi büyötmeyin canım. İçerdeki memur görevini bitirdikten sonra bir içki içmek için pub'a gitmiş.

JEAN - Kralın Kılıcı adlı pub'a mı?

HENRY - Evet... Orada da beni görmüş.

HEPSİ - Eeeee..!

HENRY - Şimdi de beni itham ediyor.

JEAN - Neyle itham ediyor?

HENRY - Sulanmakla.

JEAN - Sulanmakla mı? Neye sulanmakla?

HENRY - Erkeklerle.

JEAN - Henry rica ederim. Konuklarımız var. (Birden dank eder) Sen mi erkeklerle sulandın?

BETTY - Erkeklerle sulandığını nereden çıkartmış?

JEAN - Sulandın mı yoksa?

VIC - Dur bir dakika. Birak da anlatsın.

HENRY - İçeridekinin ifadesine göre pub'da kaldığım yarım saat süresince dört kez erkekler tuvaletine girmişim ve uzun kalmışım. Her seferinde de daha heyecanlı ve yüzüm daha kızarıp çıkmışım. Memur ayrıca, tuvaletten çıktıktan sonra çevreye bir tuhaf baktığımı, nefes nefese kaldığımı, ellerimin titrediğini hatta ağzımın suyunun aktığını gözlemlemiştir.

JEAN - Senin tuvalette yaptığını o da yapardı onun da ağzının suyu akardı.

VIC - Şu tuvalette yaptığını bir de bize anlatsan.

JEAN - Tuvalete girip girip paraları saymış.

BETTY - Peki kendini nasıl savundun?

HENRY - Savunmadım ki.

JEAN - Peki ne yaptın?

HENRY - Suçumu kabul ettim.

JEAN - Anlamadım. Erkeklerle sulandığını mı kabul ettin?

HENRY - Ne var bunda bukadar büyütecek, önemli olan havaalanına kapağı atabilmek.

JEAN - (Umutsuzca) Erkeklerle sulandığını kabul ettinse sen bu gece ancak kapağı kodese atarsın.

HENRY - (Gülümser) Sen öyle zannet.

Henry gayet sakin bir şekilde çantaya gider ve beş tomar para alır eline.

HENRY - 25 bin pounda memur bey bugece görevinden sonra pub'a falan gitmedi, tıptış tıptış evine gitti. Beni de hayatında hiç görmedi.

JEAN - (Dehşetle) Henry, polis memuruna rüşvet teklif edemezsin.

HENRY - Ettim bile... Ben on dedim, o otuzda ısrar etti, sonunda yirmibeşte anlaştık.

Henry muzaffer bir edayla mutfağa gider. Üçü dehşetle arkasından bakar.

Hata! Yer imi tanımlanmamış. 30

VIC - Biri bana havaalanına kimin gideceğini açıklar mı acaba?

BETTY - Havaalanından çok daha önemli işler var Vic.

VIC - Benim galiba bir içkiye daha ihtiyacım olacak.

BETTY - Bizimde galiba.

JEAN - Evet unutmak için en iyisi içmek.

BETTY - Hepimizinki duble olsun Vic.

OJEAN - Biraz önce şu odaya giren adamın kocam olduğuna inanmıyorum bir türlü.

VIC - Bizim Henry ne yere bakan yürek yakanmış da haberimiz yokmuş meğer.

JEAN - Son on dakikanın içinde erkeklere sulandığını kabul etti, polise rüşvet verdi ve Bali adasını satın aldı.

BETTY - Şanslı kadınsın doğrusu.

O sırada kapı çalar, Jean sıçrar

JEAN - Aman Tanrım.

VIC - (Babalanır) Eğer gene o pislik taksi şoförü ise...

BETTY - Vic, lütfen toparla kendini. Sırası değil şimdi.

Jean kapıyı açar, Bill fırtına gibi içeri dalar

BİLL - Senin yüzünden arabayı çalıştıramıyorum Allahın cezası.

VIC - Sen Londra'daki taksi şoförlerinin yüzkarası bir pislisin.

BETTY - Bu konuşma tarzı sana yakışıyor mu Vic?

BİLL - Ağzından çıkanı kulağı duymuyor ki... Beyinsiz...

JEAN - (Bill'e) Arabam çalışmıyor ne demek?

BİLL - Bu herif gelip bizim arabaya kafadan bindirdi. Araba da duvara bindirdi. Şimdi yerinden kalkmıyor. Kalkar mı, ben olsam ben de kalkmam.

Henry mutfaktan girer.

HENRY - İnanılacak şey değil. 25 bin poundu teker teker sayacakmış.

Bill'i görür

HENRY - A-a sen de mi buradasın. Kusura bakma seni de bekletiyoruz Ben.

JEAN ve BETTY - Ben değil Bill.

HENRY - Ben, Bill... Her neyse. Birazdan yola çıkıyoruz hazır ol.

VIC - Bizim yemek ne olacak?

HENRY - Ne yemeği?

VIC - Fırında kızarmış şaraplı tavuk.

BETTY - Sırası mı şimdi Vic.

BİLL - Ben yola mola çıkamam. Şu sırık herif arabamın içine etti.

VIC - Sözlerine dikkat et pislik.

BETTY - Vic, susar mısın lütfen.

HENRY - (Bill'e) Araban çalışmıyor mu yani?

BİLL - Çalışmasına çalışıyor da yürümüyor.

BETTY - Merak etme hep beraber elbirliğiyle çıkartırız arabanı.

HENRY - Sağol Betty.

VIC - O araba için parmağımı bile oynatmam.

BETTY - (Tane tane) Henry ile Jean'in biran önce havaalanına gitmeleri gerek.

Vic ağzını açacakken lafı ağzına tıklar.

BETTY - Nedenini sonra öğrenirsin.

JEAN - Sen bu işe karışma Betty.

BİLL - Havaalanına gidecek olan Bayan Perkins'in kızkardeşi.

VIC - Ne kızkardeşi?

BETTY - (Susturur) Kaybedecek vaktimiz yok Vic.

VIC - (Bill'i gösterir) Bu beni polise şikayet etti ama.

HENRY - Polis mi ne polisi?

BİLL - Edemedim ne yazık ki. Numara meşgul çıktı. Sonra da arabanın derdinden unuttum gitti.

VIC - Madem ki beni polise şikayet etmedin ben de ozaman arabayı çıkartmana yardım ederim.

BETTY - (Bill'e) Kocam diye söylemiyorum ama aslında çok iyi kalpli bir adamdır.

VIC - İyi adam falan değilim. Hıyarın tekiyim.

Betty meseleyi kapatmak için Vic'i ön kapıdan sürükleyerek çıkartır.

BİLL - Baldızla kocasına söyleyin onlar da biran önce toparlansınlar.

HENRY - Sana söylemeyi unuttuk. Baldızla kocası gitmekten vazgeçtiler.

BİLL - (Şaşkın) Vaz mı geçtiler?

HENRY - Evet onların yerine köşeyi dönenler gidiyor.

Bill şaşkın bakar, Henry onu kapıdan dışarı iter. Kapı açık kalır.

HENRY - (Jean'e) Hadi artık, çeneyi bırakalım da biran önce yola çıkalım.

JEAN - Ama ben kafamı bir türlü toparlayamıyorum.

HENRY - Uçakta toparlanırsın.

Jean'in elinden bardağı alır.

HENRY - İçki içmeyi de kes artık.

Eline para çantasını tutuşturmuştur.

HENRY - Ne olursa olsun bunu elinden bırakma sakın. Şimdi yanına ne alacaksan al ve beni takside bekle.

JEAN - Peki sen nereye gidiyorsun?

HENRY - Mutfağa... Bakalım bizimki paraları saymayı bitirdi mi.

Henry mutfağa çıkar. Jean yaşlı gözlerle arkasından bakar.

JEAN - Eski pısrık halini tercih ederim.

Dedektif Slater açık kapıda görünür. Davenport'a nispetle daha gençtir. Elinde para çantasının eşi bir çanta vardır. Jean'i farkederek, dikkatini çekmek için öksür.

JEAN - (Sıçrar) ödüm koptu birden.

SLATER - Özür dilerim efendim.

JEAN - Korkuttunuz beni.

Jean elindeki para çantasını arkasına saklamaya çalışır.

SLATER - Bayan Perkins siz misiniz?

JEAN - Evet benim..! Neden, ne olacak?

SLATER - (Nazik) İçeriye girebilir miyim lütfen!

Jean çantayı kanapenin arkasına saklar. Slater da çantasını yere koyar.

JEAN - Ne var, birşey mi satıyorsunuz?

SLATER - Hayır efendim.

JEAN - Ziyaret için geç bir saat değil mi?

SLATER - İzninizle kendimi tanıtayım efendim. Patney Karakolundan Dedektif Slater.

JEAN - Dedektif mi? Polis misiniz yoksa?

SLATER - Evet efendim. Patney Karakolundan.

Jean mutfağa bir bakış atar.

JEAN - Fulham Karakolundan olmadığınız eminsiniz değil mi.

SLATER - Çok eminim. Otursanız iyi olacak Bayan Perkins.

JEAN - Ayakta durmayı tercih ederim. Anlatacaklarınız kocamla mı ilgili?

SLATER - Maalesef... Bence otursanız çok daha iyi olacak efendim.

Slater, Jean'i omuzlarından tutup gayet nazik oturtur.

JEAN - Kocamı niçin görmek istemiştiniz?

SLATER - Ben kocanızı değil, sizi görmek istedim Bayan Perkins.

JEAN - Beni mi?

Slater kanepeye Jean'in yanına ilişir. Şefkatli ve dikkatli.

SLATER - Korkarım ki size verecek kötü bir haberim var Bayan Perkins.

JEAN - Kötü bir haber mi?

SLATER - Evet, maalesef... Hem de çok kötü bir haber.

JEAN - Beni meraklandırıyorsunuz.

SLATER - Kocanız bugece eve niye geç kaldı diye meraklandınız herhalde.

JEAN - Doğrusu başlarda biraz merak ettim ama...

SLATER - (Keser) Kocanızın öldüğünü sanıyoruz efendim.

Jean biran aptal aptal Slater'a bakar. Sonra mutfağa döner... Tekrar Slater'a bakar.

SLATER - Onun için buraya geldim efendim. Sizin gelip cesedi teşhis etmeniz gerekecek.

JEAN - Hayır, hayır bir dakika..! Kocam, yani Bay Perkins... Bir yanlışlık var bu işte.

Slater ayağa kalkarak şefkatle

SLATER - Size bir kahve hazırlayayım Bayan Perkins

JEAN - Kahve mi?

SLATER - Evet iyi gelir... Mutfak ne tarafta acaba?

JEAN - (Telaşla) Hiçbir tarafta. Bu evde mutfak yoktur.

SLATER - (Şaşkın) Mutfak yok mu?

JEAN - Evet biz hep dışarıda yeriz...
Peki ama kocamın öldüğünü nereden
çıkardınız?

SLATER - Kurşunlanmış cesedini
bulduk.

Jean emin olmak için bir kez daha
mutfaka bakar. Sonra tekrar Slater'a
döner.

SLATER - Kafasından vurulmuş. iki
kurşunla. Sonra da cesedi Thames
Nehri'ne atılmış.

Jean tekrar mutfaka bakar, sonra
Slater'a döner.

SLATER - Ayakları bağlanmıştı.

JEAN - Yaaa..!

SLATER - Kolları da.

JEAN - Aman Tanrım..!

SLATER - Beline de dibe batsın diye
kocaman bir taş bağlamışlar.

JEAN - Nehire kazara düşmediği belli
oluyor.

SLATER - Çok üzgünüm Bayan
Perkins. Bu haberi size getirmek
istemezdim. Size sert bir içki vereyim
bari. İçki içiyor musunuz?

JEAN - Çok... Bir günde alkolik oldum.

Slater içki koyar.

JEAN - Siz de buyurun.

SLATER - Sağolun. Ben görevde içmem
Bayan Perkins.

Slater, Jean'e şaşkın şaşkın
bakmaktadır. Jean'e içkisini verir. Jean
bir yudumda bardağı boşaltır, Slater
dehşet içinde bakar. Sonra bardağı
tekrar doldurur.

JEAN - Peki bu cesedin kocama ait
olduğunu nereden çıkarttınız?

Slater içkiyi ona uzatır, getirdiği çantayı
alıp ona gösterir.

SLATER - Çantasından efendim... Üstünde kimlik falan yoktu. Cesedi buldukları zaman elleri bağlı olmasına rağmen çanta hâlâ elindeymiş.

JEAN - Çantayı sıkı sıkı tutmuş demek.

SLATER - Bu kocanızın çantası değil mi Bayan Perkins?

JEAN - Evet, galiba... Benziyor.

Jean para çantasına bir bakış atar, sonra polis elindeki çantaya bakar. Çantaya dokunur.

JEAN - Sırılsıklam bu çanta.

SLATER - Nehirden çıkarıldı. Tabii sıırılsıklam olacak.

JEAN - Öyle ya nasıl kuru kalsın ki?

SLATER - Çantayı açabilirsiniz Bayan Perkins.

Jean biraz tereddüt eder. Slater yanına oturur. Bir çift eldiven çıkartıp Jean'e gösterir.

SLATER - Bunlar kocanızın eldivenleri mi?

JEAN - Evet öyle olacak.

SLATER - Kocanız büyük bir şirkette muhasebeci olarak çalışıyordu öyle değil mi?

JEAN - Evet Picadilly'de.

Slater çantadan bir takım kağıtlar çıkartıp Jean'e gösterir.

SLATER - Bu çantanın içinde, üzerinde Henry Perkins adı yazılı birçok kağıt, defter, ajanda gibi şeyler bulduk... Kocanızın adı Henry Perkins'di değil mi?

JEAN - Evet... Kocamın adı Henry Perkins.

SLATER - Çantada bir de yarısı yenmiş bir sandviç bulduk.

JEAN - Sandviç mi?

Slater, bir beyaz peçete kağıdına sarılmış sandviçi açıp gösterir.

SLATER - Peynirli ve domatesli galiba.

JEAN - Sandviçini hep böyle yarım bırakır.

SLATER - (Elinda hâlâ sandviç) Şimdi de resmi bir kimlik tespiti gerek.

JEAN - Yok, yok. Bunun peynirli ve domatesli bir sandviç olduğu kesin.

SLATER - Ben sandviçten değil cesetten söz ediyorum.

JEAN - Anlıyorum.

SLATER - Öte yandan da cesedin Bay Perkins'e ait olduğuna kuşku yok hiç.

JEAN - (Mutfağa gözatarak) Öyle galiba.

Slater patırtıyla çantanın kapağını kapar, Jean ufak bir çığlık atarak sıçrar.

JEAN - Ah!

SLATER - Sizi Putney Hastanesi'ne arabamla götürürüm Bayan Perkins... On dakikada gideriz.

JEAN - Putney Hastanesi mi?

SLATER - Ceset orada morga kaldırıldı. Çantanızı alıncaya kadar burada bekliyorum sizi.

JEAN - Beni arabada beklerseniz daha memnun olurum.

SLATER - (Telaşla) İyisiniz değil mi Bayan Perkins? Biraz dalgın görünüyorsunuz da...

JEAN - Sizin de kocanızın cesedi nehirde bulunsaydı siz de dalgın görünürdünüz.

SLATER - Herhalde... Evde sizden başkası var mı?

JEAN - (Şaşırmış) Birşey mi dediniz?

SLATER - Evde sizinle meşgul olabilecek biri var mı demek istedim.

JEAN - Var... Var tabii. (Birden aklına gelir) Kızkardeşim... Kızkardeşim bende... O meşgul olabilir benimle.

SLATER - Kızkardeşinizin burada olması büyük şans.

JEAN - Gerçekten öyle... Adalaide -bu kızkardeşimin adıdır- ve kocası Sydney yukarıdalar. Bende misafir kalıyorlar.

SLATER - Buna çok sevindim. Bugünlerde yalnız kalmamalısınız Bayan Perkins.

JEAN - Öyle... Haklısınız.

SLATER - Bu arada, kardeşinizle eniştenize kötü haberi biran önce verseniz iyi olur sanırım.. Ben sizi arabada bekliyorum.

Henry mutfaktan girer.

HENRY - İnanamıyorum! 150 pound eksik çıktı.

JEAN - (Telaşla) Eveet... Bu bey bir polis memurudur.

Henry bir mutfağa bir Slater'a bakar.

HENRY - Polis memuru mu? Fulham Karakolundan mı?

SLATER - Hayır efendim Putney Karakolundan.

HENRY - Putney Karakolundan mı?

SLATER - Evet efendim. Dedektif Slater.

JEAN - Memur bey bize maalesef çok kötü haberler getirmiş. İşin içinden nasıl çıkacağımı bilemiyorum.

Henry, Jean'in elinden bardağı alır.

HENRY - Sen otursan iyi olacak..

JEAN - Hayır. Ayakta durmayı tercih ediyorum. Böylelikle içki şişesine daha yakın oluyorum.

Kendisine bir bardak daha içki doldurur.

HENRY - Sorun nedir memur bey? Ben Bay Perkins.

Jean ağzından içkiyi püskürtür.

SLATER - Bay Perkins mi?

HENRY - Evet memur bey Bay Perkins

SLATER - Akrabasisınız demek.

HENRY - Kimin akrabasıyım demek?

SLATER - Bay Henry Perkins'in.

HENRY - Henry Perkins benim...

JEAN - (Keser) Henry Perkins'in akrabasıdır tabii. Hem de çok yakın akrabası. Kendisi Henry'nin kardeşidir.

Jean bir duble içkiyi diker. Artık iyice kafayı bulmuştur. Henry konuşulardan hiçbir şey anlamamıştır.

JEAN - Evet memur bey... Bu bey benim talihsiz kocam Henry'nin erkek kardeşidir.

Slater ciddileşir

SLATER - Korkarım ki size verilecek çok kötü bir haberim var Bay Perkins.

HENRY - Öyle mi?

SLATER - (Jean'e) Siz mi söylersiniz yoksa ben mi söyleyeyim?

JEAN - Farketmez. Kim söylerse söylesin şok geçirecek nasıl olsa.

SLATER - Üzgünüm ama Henry Perkins nehirde ölü bulundu.

HENRY - Bu benim için gerçekten büyük bir şok oldu.

SLATER - Bir cinayete kurban gitmiş.

HENRY - (Ciddiyeti farkeder) Cinayet mi?

SLATER - Elimizdeki bulgular Bay Henry Perkins'in bir cinayet sonucu öldüğünü gösteriyor.

JEAN - Arkadan vurmuşlar.

SLATER - Evet öyle. Kafasının arkasında iki tane kurşun deliği var. Cesedi Thames Nehri'nden çıkarttık.

JEAN - Elleri ayakları da bağlıymış. Üstelik beline de ağır bir taş bağlamışlar.

HENRY - Cinayet olduğu apaçık meydanda... Peki ama şey...

JEAN - (Göstere göstere) Elleri bağlıymış ama çantasını hâlâ sıkı sıkıya tutuyormuş.

HENRY - Çantasını mı?

Slater çantayı gösterir.

SLATER - Bu kardeşinizin çantası değil mi Bay Perkins?

HENRY - (Birden uyanır) Tabii... Tabii ya..! Bu talihsiz kardeşim Henry Perkins'in çantasına benziyor.

JEAN - Üstelik sırlısklam.

HENRY - Vah vah vah..! Vah zavallı kardeşim vah!

SLATER - Şimdi bir yakınının cesedi teşhis etmesi gerek.

HENRY - (Jean'e) Cesedi mi? "Kötü" olacak hem de çok "Kötü"..!

Jean, Henry'nin koluna bir çimdik atar.

JEAN - Henry..!

Henry toparlanır.

HENRY - Boşuna Henry deyip durma Jean. Henry artık yok. O cennete gitti. Oradan da seni kolay kolay duyamaz. Artık bana güvenmekten başka çaren yok. Yani Henry'nin küçük kardeşi Freddy'e... Yani küçük Freddy'ye... Yani bana. (Slater'a) Karımın kusuruna bakmayın memur bey...

Henry birdenbire neler saçmaladığını farkeder.

HENRY - Evet... Gerçekten karımın kusuruna bakmayın. Ortalarda yok, nerede olduğu belli değil. Oysa ailemizin böyle acılı bir gününde yanımızda olmak isterdi. Sizden iyi olmasın çok iyi bir kadındır. Herkesin herşeyine koşar. Ama çok çabuk da yorulur. Bu yüzden biryerlerde dinleniyor olmalı. Vivien'i tanısanız çok seversiniz memur bey. Vivien karımın

ismidir. Vivien'le buraya tatile geldik. Çiftlik hayatından sonra çok iyi bir değişiklik oluyor. En azından burada inek minek yok. (Jean'e döner) Vah zavallı Henry vah. Bu haber Vivien'e de büyük bir şok olacak.

JEAN - Öyle! Yalnız unutma ki bu kötü haberi Adalaide ve Sydney'e de vermemiz gerekecek.

HENRY - Tabii..! Onlara da haber vermemiz gerekecek. Ve bu sayede aile yeniden biraraya gelecek. Sanırım herkesin birer fincan çaya ihtiyacı var. (Slater'a) Siz isterseniz şöyle mutfağa buyu... (Farkeder)

Hemen konuşmasını değiştirir

HENRY - Siz yemek odasına buyurun... Ben de çayı hazırlıyayım.

JEAN - Zaten bu evde mutfak yok ki!

SLATER - Bir fincan çayın Bayan Perkins'e iyi geleceğinden hiç kuşum yok. Ben olsam çayına biraz da viski katardım.

JEAN - Viski double olsun.

Henry yemek odasının kapısını açar.

SLATER - (Jean'e) Bu kara gününüzde ailenin birçok ferdinin yanınızda olması ne büyük bir şans değil mi Bayan Perkins. En azından buna şükretmelisiniz.

JEAN - Oturup kalkıp buna şükrediyorum zaten.

Mutfağın kapısı açılır dedektif Davenport'un kafası gözükür.

DAVEN - Bekliyorum. Nerede kaldı bizim 150?

Davenport kapıyı tekrar kapatıp içeri girer. Ufak bir sessizlikten sonra Henry durumu kurtarmaya çalışır.

HENRY - Bu da öteki kardeşim.

JEAN - Aman Tanrım!

Jean bir bardak daha içki doldurur.

HENRY - Bu bizim Archie... Öteki kardeşimiz Archie. İçeride bilgisayarla oynuyorduk da... Bugünlerde pek moda biliyorsunuz..! Oyunu bitirmek için 150 puan lazım da onu hatırlatıyor. (Güler) Sizden iyi olmasın çok iyidir Archie çok.

JEAN - (İhtar eder) Henry..!

HENRY - Sana kaç kere söyledim... Boşuna çağırıp durma... Henry gelmez... O şimdi cennette.

JEAN - (İsrarla) Henry..!

HENRY - Biliyorsun ben Freddy'yim... Küçük Freddy..! Henry'nin mini mini... Dünyalar güzeli, sempatik kardeşi Freddy'yim ben. (Slater'a fısıltıyla) Ne yapsın zavallı. Kocasının öldüğünü bir türlü kabul edemiyor. (Jean'e) Henry öldü ama Freddy yani ben, Vivien yani karım, bundan sonra seni hiç yalnız bırakmayacağız merak etme.

JEAN - Peki şimdi ne olacak?

HENRY - İkimiz oturup Henry için dua edeceğiz. Bana kalırsa Henry için çok ama çok dua etmemiz gerekecek. (Slater'a) Siz buyurun yemek odasına geçin. Biz de yengemle hem çay işini halledelim hem de Archie'ye acı haberi verelim.

JEAN - Aman Tanrım... Archie de gidip Adalaide'e ve Sydney'e versin... Aman Tanrım... Sydney de Adalaide'e Vivien'e versin... Aman Tanrım... (Slater'a) Sizin kimseye birşey vermenize gerek yok...

Slater elinde çanta yemek odasına girer.

JEAN - (Telaşla) Nasıl çıkacağız bu işin içinden? Ne büyük şanssızlık.

HENRY - Aksine şanssızlık değil büyük bir şans.

JEAN - Şans mı?

HENRY - Şans tabii. Hem de duble şans. Düşünsene Henry Perkins bir cinayete kurban gidip Thames Nehri'ne atıldıysa, kimse onu bulmaya

çalışmayacak. Hele Barselona da lüks içinde yaşadığını hiçkimse aklına bile getirmeyecek.

JEAN - İkinci büyük şans ne peki?

HENRY - Cinayete kurban giden çantanın sahibi Bay "Kötü" olduğuna göre, çantasını bulmak için bizim peşimize düşemeyecek.

JEAN - Peki Bay "Kötü"yü öbür dünyaya yollayan ne olacak? Onun bizim peşimizi bırakacağını mı sanıyorsun?

HENRY - Oldum olası herşeyi en kötü yönünden görürsün zaten. Sen şimdi bunları bırak da önce Archie kardeşten kurtulmaya bakalım.

JEAN - Archie kardeş mi?

HENRY - (Mutfağı işaret eder) Yani şu Allahın cezası dedektif Davenport'tan. 150 pound borcunuz var, ille de isterim diye tutturdu. Şunun parasını biran önce verelim de çeksin gitsin. Çanta nerede?

Çantayı koltuğun arkasında görür ve alır.

HENRY - Hah!

JEAN - (Ağlamaklı) İşin başında doğruyu söyleseydin bütün bunlar başına gelmeyecekti.

HENRY - Konuşana bak... Adalaide ile Sydney'i kim icat etti? Ölü kocan Henry'nin kardeşi Freddy nereden çıktı? Bunları da ben uydurmadım herhalde.

O sırada telefon çalar, Henry ve Jean bakışırlar. Henry, Jean'e telefona cevap vermesini işaret eder. Kendisi de çantadan para alır..

JEAN - (Telefonda) Aloo... Efendim... Kusura bakmayın ama söylediklerinizden birşey anlamıyorum.

HENRY - Kimmiş?

JEAN - Bilmiyorum... Yabancı galiba.

HENRY - Yabancı mı?

Henry telefonu eline alır.

HENRY - Alooo... Özür dilerim... Dilinizi anlamıyorum... Telefon sapıklarından biriysen seninle uğraşacak ne vaktim, ne de halim var... Anlamıyorum... Bir daha tekrarlayın... Ne dediniz..? Anlamıyorum kusura bakmayın... (Jean'e) Adamın biri "Conta, conta" diyip duruyor.

JEAN - Conta mı?

HENRY - Evet conta da conta diye tutturmuş.

JEAN - Sakın çanta demek istemesin?

HENRY - Ne dedin?

JEAN - Bence adam çanta demek istiyor.

Henry dehşet içinde bakakalır, sonra tekrar telefona döner.

Sonra telefonu kapatır.

HENRY - Özür dilerim, yanlış numara.

JEAN - Bu da "Bay Kötünün Kötüsü" olmalı.

HENRY - "Bay Kötünün Kötüsü" mu?

JEAN - Yani Bay "Kötü"yü ortadan kaldıran.

HENRY - Peki bu Allahın cezası "Bay Kötünün Kötüsü" telefon numaramızı nereden buldu?

JEAN - Nereden olacak senin contandan.

HENRY - Ama nasıl olur? Çanta şu anda memur Slater'ın elinde.

JEAN - Kafanı niye kullanmıyorsun. Ben sarhoşum ama herşeyi apacık görüyorum. Bay "Kötü" yanlışlıkla senden aldığı çantayı "Bay Kötünün Kötüsü"ne götürdü. "Bay Kötünün Kötüsü" çantayı açtı, neden açtı, içinden 735 bin pound çıkmasını bekliyordu. Ama çantanın içinden çıka çıka ne çıktı? Yarısı yenmiş peynirli ve domatesli bir sandviç ve senin telefon defterin.

Jean kendisine bir içki doldurmak ister.

HENRY - Evet aynen öyle oldu galiba.

O sırada Vic ön kapıdan girer.

VIC - Tamam. Oldu.

Jean bir çığlık atar ve ağızındaki içkiyi püskürtür.

JEAN - Ayyyyy..!

HENRY - Ne oldu Vic?

VIC - Senin Bill'in arabasını hallettik.

HENRY - Harika. (Jean'e) Hadi.

JEAN - Ne hadisi?

HENRY - Hadi gidiyoruz. Havaalanına.

JEAN - Şimdi gitmemiz mümkün değil.

HENRY - Gitmek için bundan daha uygun bir zaman olamaz.

JEAN - Ben nasıl giderim? Yemek odasındaki polis beni bekliyor.

VIC - Mutfaktaki polis yemek odasına mı geçti?

HENRY - Bulandırma Vic!

JEAN - Sen gittikten sonra bir polisimiz daha oldu Vic. Biri mutfakta, biri yemek odasında.

VIC - Biri mutfakta, biri yem...

HENRY - (Keser) Bulandırma dedik Vic.

JEAN - Benim bir an önce morga gitmem gerek.

VIC - Morga mı? O da nereden çıktı?

HENRY - (Vic'e) Boşver Vic... (Jean'e) Sen morga değil benimle Barselona'ya geleceksin. (Vic'e) Sen de şu 150 poundu al ve mutfaktaki memura ver.

Henry 150 poundu Vic'in üst cebine yerleştirir, Vic şaşkın.

VIC - Herife 25 bin pound verilmeyecek miydi?

HENRY - Verildi bile. 150 pound eksik çıkmış. Hadi çeneyi bırak da git herifin parasını tamamla.

JEAN - Peki cesedi kim teşhis edecek?

VIC - Ceset mi, ne cesedi?

HENRY - Vic git şu işi bitir lütfen.

VIC - Kimin cesedi morgta merak ettim.

JEAN - Bay "Kötü"nün cesedi nehirde bulunmuş. Elleri kolları bağlıymış. Beline de ağırlıklar bağlanmış. Kafasında da iki kurşun yarası varmış.

HENRY - CNN'den dünya raporunu dinlediniz.(Vic'e) Sen bu saçmalıklara kulak asma. Git şu adamın 150 poundunu ver sonra da karını al ve biran önce evine dön. Unutma bugece buraya gelmedin, hiçbirşey görmedin ve hiçbirşey bilmiyorsun.

VIC - Herşey okadar karışık ki istesem de birşey hatırlayamam.

HENRY - (Jean'e) Sen de çantayı al ve takside beni bekle.

Telefon çalar, Henry ve Jean donakalırlar. Henry, Vic'e heyecanla fısıldar.

HENRY - Sakın cevap verme.

VIC - (Aynı tonda) Zaten vermeyecektim.

Telefon çalmaya devam eder. Vic yine fısıltıyla

VIC - Sen niye cevap vermiyorsun?

JEAN - (Fısıltıyla) Yine o da ondan.

VIC - O da kim?

HENRY - Bay "Kötü".

VIC - Hani Bay "Kötü"nün cesedi nehirde bulunmuştu?

JEAN - (Düzeltir) Yanlış söyledi. Telefondaki o değil. Telefondaki "Bay Kötünün Kötüsü".

VIC - Onun kim olduğunu biliyor muyum?

HENRY - Contacı..!

VIC - Kim, kim?

JEAN - Yabancı...

VIC - Kim yabancı?

HENRY - Contacı..! Yani çantacı..!

VIC - Allahaşkına kim bu (Bağırarak)
Çantacı...

Henry ile Jean telaşla onu sustururlar.

İKİSİ - Şşşşt..!

VIC - Peki bu herif sizin telefon numaranızı nereden bulmuş?

HENRY - Domatesli peynirli sandviçten... Aman boşver.

JEAN - Bunların başımıza geleceğini biliyordum.

Ağlayarak koltuğa çöker, Vic'le Henry yanına giderler.

HENRY - (Aynı anda) Bırak ağlamayı şimdi. Hadi toparla kendini Jean.

VIC - (Aynı anda) Ona bir brandy versem iyi olacak.

HENRY - Hayır, daha fazla vermeyin artık. Bu gece yeteri kadar içti.

O sırada Betty kapıdan girer. Aynı anda telefon çalmaya başlar.

BETTY - Hadi Bill sizi bekliyor.

Birdenbire Jean'i farkeder.

BETTY - Aaaa..! Jean'e ne oldu böyle?

VIC - İsteri nöbeti geçiriyor.

HENRY - Sarhoş canım.

VIC - Üstüne üstlük, bir de sarhoş demek.

BETTY - Bir bu eksikti.

Betty hâlâ çalmakta olan telefonu açar.

BETTY - Alo..!

HENRY - Hayır, hayır cevap verme.

Betty'ye koşarken koltuktan kaldırdığı Jean'i bırakınca Jean külçe gibi yere yığılır.

BETTY - Kapa çeneni duyamıyorum.
(Telefona) Anlayamıyorum... Efendim..?

HENRY - (Umutsuz) Betty... Lütfen.

BETTY - Conta mı..? Ne contası?

Henry hışımla Betty'nin elinden telefonu
alıp ahizeyi yerine koyar.

BETTY - Hiç de nazik bir davranış
değildi bu.

HENRY - "Bay Kötünün Kötüsü"ne nazik
davranmak zorunda değiliz.

BETTY - "Bay Kötünün Kötüsü" de kim?

HENRY - Bay "Kötü"yü nallayan.

VIC - Yani Bay Conta.

BETTY - Bay "Kötü"nün nasıl nalları
diktiğini birisi bana anlatabilir mi?

JEAN - (Ağlayarak) "Bay Kötünün
Kötüsü" haklamış onu.

BETTY - Nasıl haklamış?

JEAN - Kafasına iki kurşun sıkılmış.

BETTY - Aman Tanrım!

Vic içkisini Jean'e uzatır.

VIC - Bunu içsen iyi olacak.

Jean, Vic'ten içkiyi alır ve bir yudumda
içer.

JEAN - Sağol.

O sırada telefon tekrar çalar, hepsi
donar kalır.

JEAN - Hatırım için ona parayı geri
vereceğini söyle Henry.

HENRY - Olmaz öyle şey.

BETTY - Zaten paranın 25 bin
poundunu içerdekine verdiniz.

HENRY - 25 bin poundun eksik olması
bile haklanmam için yeterli bir neden.

VIC - Onu da sonra öderim de. Takside
bağla.

HENRY - Delimisiniz yahu siz. Ben bu
parayı ancak 50 senede öderim.

JEAN - Eminim ki bekler. Anlayış göstereceğine kuşkum yok. Sana mutlaka kolaylık gösterecektir.

VIC - Jean haklı dostum. Ortalık biraz fazla karıştı.

Telefon hâlâ çalmaktadır.

VIC - Bir ceset, iki polis ve neidüğü belirsiz Bay Conta.

Henry bir an telefona bakar. Sonra ahizeyi kaldırır.

VIC - Aferin dostum... Doğru yolu seçtin sonunda.

JEAN - Şükürler olsun.

Henry telefonu açar ve hemen ahizeyi yerine koyar ve kapatır.

JEAN - Henry ne yaptın?

VIC - "Bay Kötünün Kötüsü" bundan hiç hoşlanmayacak.

BETTY - Bence en doğrusunu yaptın Henry.

JEAN - Saçmalama Betty...

VIC - (Karisına) Sen bu işe karışma Betty. Zaten bizimle ne ilgisi var ki? Bu Henry ile "Bay Kötünün Kötüsü" arasında bir mesele. Biz artık gitsek iyi olacak.

HENRY - Bu şans insanın eline hayatta bir defa geçer. Ben de bunu değerlendirmekte kararlıyım.

VIC - Bu harika gece ve nefis yemekler için teşekkürler.

BETTY - Saçmalama, yemek filan yemedik ki.

VIC - Daha iyi ya işte. Yoldan iki hamburger alır ve eve gider televizyon seyrederek yeriz.

Vic ön kapıdan çıkar.

BETTY - Aptala bak. Televizyon seyredecekmış... Buradaki olaylar televizyondan çok daha heyecanlı.

Betty bir yere ilişir.

HENRY - Hadi hadi, kocanla eve dön Betty. Böylesi hepimiz için daha hayırlı.

Bu arada telefon tekrar çalmaya başlar, donarlar. Hepsi dehşet içindedir. O sırada Davenport mutfaktan girer.

DAVEN - Şu bizim işi biran önce halletsek iyi olacak.

Henry telaştan Betty'nin kucağına oturur. Davenport hayretle onlara bakar. Üçü de herşey çok normalmiş gibi gülümserler. Davenport çalan telefona bakar. Hepsinin gülümsemesi kesilir. Tekrar onlara döner. Yeniden gülümserler. Telefon çalmaya devam eder. Davenport çaresizlik içinde gidip ahizeyi eline alır.

DAVEN - Buyrun efendim. Perkinslerin evi.

JEAN - (Bayılmak üzeredir) Aman Tanrım..!

DAVEN - (Telefona) Efendim? (Henry'ye) Burada Cunta yada Conta diye biri var mı?

Henry sözümona düşünür

HENRY - Conta... Conta... Yok sanmam.

DAVEN - (Telefona) Burada öyle biri yok. Danışmaya sorsanız iyi olacak.

Davenport telefonu kapatır. Sonra Betty'ye döner.

DAVEN - Sizinle tanışmadık galiba. Ben Fulham Karakolundan dedektif Davenport.

BETTY - (İmalı) Tanışmadık ama ben sizin hakkınızda çok şey duydum memur bey.

DAVEN - (Gülümser) İyi şeyler duydunuz umarım.

BETTY - Doğrusunu söylemek gerekirse biraz "karışık".

Davenport, Henry'ye döner.

DAVEN - Mutfakta sizi bekliyordum Bay Perkins. Sizi ve vakfımıza yaptığınız cömert bağışın kalan bölümünü.

HENRY - Aaa... Tabii tabii..! Siz mutfığa geçin, ben işi hemen halledeyim.

DAVEN - Evde çok fazla nakit para bulunduruyorsunuz Bay Perkins.

HENRY - Yok canım, nerdeee..!

Ön kapı açılır ve Bill içeri dalar.

BİLL - Hâlâ bekliyorum. Birileri bu akşam havaalanına gidecek umarım.

HENRY - (Neşeli) Aaa sen misin Ben..?

BİLL - Ben değil, Bill... Taksimetremin tıkr tıkr yazdığını unuttunuz galiba. Hesabı görünce dudağınız uçuklamasın sonra... (Jean'e) Kızkardeşinizle enişteniz yeniden gitmeye mi karar verdiler?

JEAN - Öyle görünüyor.

HENRY - (Bill'e) Sen dışarıda bekle, hemen geliyorlar.

BİLL - Aşağı yukarı daha ne kadar bekleyeceğim dersiniz?

HENRY - Gerekirse sonsuza kadar.

BİLL - Okadar zamanım yok benim... Beş dakika daha veriyorum size... Beş dakikada geldiniz, geldiniz. Gelmedinizse sizin bileceğiniz iş.

HENRY - Beş dakika bile sürmez. Merak etme. Şu valizi aliver.

BİLL - Bir tek bu mu var?

HENRY - Evet.

BİLL - (Şaşkın) Taa Avustralyalardan buraya bir tek bu çantayla mı geldiler?

HENRY - Evet... Ne var bunda bu kadar şaşıracak?

BİLL - Sizinkiler çıplaklar kampında yaşıyor herhalde.

Bill valizi alır ve çıkar.

HENRY - (Davenport'a) Bu Londra'nın taksi şoförleri de bir tuhaf oldular son zamanlarda.

DAVEN - Bence delikanlı haklı. İki kişinin minicik bir valizle taa Avustralya'dan buraya kadar gelip tekrar taa Avustralya'ya kadar dönmelerini aklım almadı doğrusu... (Jean'e ciddiyetle) Kızkardeşinizle enişteniz çıplak mı dolaşırlar?

JEAN - (Şaşkın) Yalnız elbiselerini çıkarttıkları zaman.

Jean gider kendisine bir içki doldurur.

HENRY - Bayan Perkins'in sınırları bir hoş.

JEAN - Bayan Perkins bugün iyice sarhoş.

HENRY - İçkiye pek alışık değil de.

JEAN - Ama çok çabuk alıştı.

HENRY - (Davenport'a) Kızkardeşiyle içtikleri su ayrı gitmez. Avustralya da dünyanın bir ucu.

DAVEN - Ben Bayan Perkins'le sizin bir yere gideceğinizi sanıyordum.

HENRY - Yok yok. Biz seyahate falan çıkmıyoruz. Biz hiçbir yere gitmek istemiyoruz değil mi Jean?

JEAN - Tam üstüne bastın şekerim... Şerefe.

HENRY - Biz burada kalıyoruz. Gidecek olanlar baldızımla bacanağım. Bay ve Bayan Brown. Melbourne'deki çiftliklerine dönüyorlar. Koyunlarını, ineklerini özlemişler. Orada başka yakınları yok da.

DAVEN - Peki şimdi neredeler?

HENRY - Brownlar mı? Yani Sydney ile Adalaide mi?

Betty durumu kurtarmak üzere lafa karışır.

BETTY - Sydney az önce dışarı çıkmadı mı Henry?

HENRY - Aaa..! Tabii yaa... Dışarı çıktı. Hatırlattığın için sağol.

BETTY - (Keser) Ben de Adalaide...

Henry aptal aptal bakar. Betty devam eder.

BETTY - Bayan Perkins'in kızkardeşi.

Betty gidip Jean'in koluna girer, Henry geç de olsa durumu çakar. Memnundur.

HENRY - Eveet..! Karımın kızkardeşi.

Jean neredeyse isterik bir çığlıkla.

JEAN - Avustralya'dan gelen kızkardeşim.

Sonra çığlık çığığa merdivenlerden yukarı fırlar. Ötekiler çığlık çığığa çıkan Jean'in ardından bakakalırlar.

HENRY - Zavalıcık. Bütün gün böyleydi. (Betty'e) Sen gidince onu nasıl teselli edeceğiz bilemiyorum. (Davenport'a) Sonunda Bayan Brown'la tanıştınız.

DAVEN - Evet öyle oldu. Peki Bay Brown nerelerde?

Vic ön kapıdan girer.

VIC - (Betty'ye) Neredesin? İki saattir dışarıda seni bekliyorum.

Davenport'u görünce duraklar.

HENRY - İti an çomağı hazırla. İşte aradığınız adam. Bay Brown'un ta kendisi. (Vic'e) Yürüyüşten mi geliyorsun? Nasıl geçti yürüyüşün?

VIC - Yürüyüş mü? Ne yürüyüşü?

HENRY - Biz de mutfaktaki arkadaşla ne yürüyüşü diye şaşıp şaşıp kaldık. Tam Avustralya'ya giderayak yürüyüşe ne gerek var diye düşünüyorduk mutfaktaki arkadaşla.

Vic durumu çakmıştır.

VIC - Aaa, mutfaktaki arkadaş. Memnun oldum.

HENRY - Ta kendisi.. Yaa..!

Henry, Vic'in cebindeki 150 poundu çıkartır ve Davenport'un cebine koyar.

HENRY - Bu iş de tamam..! Sen sağ ben selamet..

Henry, Davenport'u kenara çeker.

HENRY - Dikkat edin de sokakta parayı çarptırmayın.

Davenport oldukça mumnundur. Vic'e

DAVEN - Yolculuğunuz iyi geçer umarım Bay Brown.

Davenport, Vic'ten cevap bekler, Henry Vic'e bakar, Vic de boş bakıp Bay Brown'u arar. Henry Vic'in kulağına

HENRY - Bay Brown'a söylüyor.

Vic hâlâ anlamamıştır.

BETTY - (Fısıltıyla) Biraz sağırdır da.

VIC - Sağır mı?

BETTY - (Bağırarak) Önemli değil şekerim. Hepimiz biliyoruz. (Daha bağırarak) Memur bey sana iyi yolculuklar diledi.

VIC - (Normal karşılar) Sağolun.

DAVEN - (Betty'ye) Size de Bayan Brown.

VIC - Bayan Kim?

HENRY - (Vic'in kışına çimdik atar) Brown. Bayan Brown..!

Vic reaksiyon gösterir.

VIC - Aaahh..!

BETTY - (Vic'e) Hazır mısın Sydney?

VIC - (Şaşkın) Ben birşeyleri yanlış duyuyorum galiiba.

HENRY - Merak etme. Ameliyattan sonra herşeyi doğru duyacaksın.

Henry, Vic'in elini sıkar ve bağırarak

HENRY - Bizi ziyaret ettiğiniz için çok teşekkürler.

VIC - Jean hâlâ üzgün mü acaba?

HENRY - Evet öyle.

BETTY - (Bağırarak) Jean yukarı çıktı. Biz gidiyoruz diye çok ama çok üzülüyor.

VIC - Gitmeyelim, kalalım öyleyse.

HENRY - (Sahte bir gülüşle) Bukadar özveriye gerek yok dostum. Biran önce çiftliğe dönmen gerek artık. Bütün koyunlar, inekler sizi bekliyor.

VIC - Hangi inekler?

DAVEN - (Bağırarak) Melbourne'daki çiftliğinizin inekleri.

HENRY - (Davenport'a) Bu veda töreni sona ermeyecek anlaşılır. Bizi artık yalnız bıraksanız daha iyi olacak galiba.

Davenport aldığı 150 poundu, cebinden çıkardığı tomarın arasına yerleştirir.

DAVEN - Haklısınız... Size içtenlikle teşekkür ederim Bay Perkins. Benim için çok tatmin edici bir ziyaret oldu.

HENRY - Benim için de..!

DAVEN - (Vic'e bağırarak) Siz yokken inekleriniz hastalanmamıştır umarım.

Davenport çıkar.

HENRY - Çok şükür gitti.

VIC - Şimdi birisi bana sakın sakın ortada ne olup bittiğini anlatabilir mi acaba?

HENRY - Boşver şimdi. (Yukarı seslenir) Hadi Jean gidiyoruz.

Henry para çantasını eline alır almaz yemek odasının kapısı açılır ve elinde çantanın bir eşiyile komiser Slater görünür.

SLATER - Özür dilerim ama yarım saat önce bana bir fincan çay sözü verilmişti.

Vic, Slater'a sokulur.

SLATER - Siz buralarda yenisiniz galiba.

Henry çantayı yere bırakıp aceleyle
Vic'in yanına koşar.

HENRY - (Slater'a) Özür dilerim çayınız
hemen geliyor. (Vic'le Betty'ye) Bu da
yemek odasındaki arkadaş.

Henry, Slater'ı döndürür ve yemek
odasından içeri iter.

VIC - Bana bak Betty. Aklımız hâlâ
başımızdayken buradan çekip gitsek iyi
olacak.

Vic, ön kapıdan çıkar, Jean
merdivenlerden aşağı korka korka iner,
üzerinde gecelik vardır.

BETTY - Yukarıda tek başına ne
yapıyorsun Jean?

JEAN - Kendime gelebilmek için bir sürü
aspirin aldım.

Jean mutfığa doğru ilerlerken Henry ve
Betty onu tutarlar

BETTY - İçkiyi fazla kaçırmışsın...
Hastalanacaksın.

JEAN - İçki dedin de aklıma geldi..

Bara gidip içki (Brandy) şişesini alır ve
mutfığa yönelir. Betty onu kolundan
tutar

HENRY - Bu geceliği niye giydin?

JEAN - Yatacağım da ondan giydim.

Jean şişeyi kaldırıp yakından bakar

JEAN - Biri benim içkimi tırtıklamış...

HENRY - Kendini toparla Jean...
Önünde iki tane kesin seçenek var. Ama
bunların ikisi de yatmakla ilgili değil.

BETTY - Peki diğer iki seçenek nedir?

HENRY - Ya Barselona, ya morg...
Hangisini istersen.

BETTY - Ben olsam Barselona'yı tercih
ederim...

JEAN - (Betty'ye) Benim yerime karar
vermekten ne zaman vazgeçeceksin...

BETTY - Sen kara vermeye başladığın zaman. (Henry'ye) İkinci seçenek niye morg oluyor.. Morgla ne işi var Jean'in...

HENRY - Anlatması uzun şimdi...

JEAN - (Ağlamaklı) Memur Slater, Bay "Kötü" nün cesedini Henry zannediyor...

BETTY - Vic bunu da biliyor mu?

HENRY - Vic'in ne bildiğini Allah bilir. Sence onun aklını artık daha fazla karıştırmamak gerek.

Vic ön kapıdan fırtına gibi girer

VIC - Betty eve geliyormusun, gelmiyormusun?

BETTY - Buradaki işleri yoluna koymaya çalışıyorum şekerim.

JEAN - Buradaki işler yolunda şekerim. Kocam taksi şoförü Bill'le Barselona'ya gidiyor, ben de içkimi alıp yatağıma giriyorum.

HENRY - Yok öyle şey... Ya benimle Barselona'ya gelirsin ya da memur Slater'le tıpış tıpış morga gidersin.

VIC - Olacak şey değil... Buradan bir dakika ayrılıyorum, döndüğümde kıyametler kopmuş.

HENRY - Vic, hadi artık eve gidin... Lütfen.

JEAN - (Sarhoş neşesi ile) Evet, yağünü töreni sona erdi...

BETTY - Sen de içmeyi kessen iyi olacak. Yoksa sızıp kalacaksın..

JEAN - Haklısın, bende film kopmak üzere. Birazdan bir aspirin daha alacağım, yorgana sarılacağım ve bir bir köşede sızıp kalacağım.

Henry Jean'in elenden battaniyeyi alır

HENRY - Hayır efendim, sen benimle Barselona'ya gelip orada yatacaksın.

JEAN - Sen kendine Barseloda'da bir boğa bul onunla yat.

Elinde şişe mutfağa çıkar, Betty arkasından koşar. Henry elinde battaniye kalakalmıştır.

HENRY - Jean bana uçağı kaçırtırsa...

VIC - Jean gitmemeye kararlı dostum.

HENRY - Başka seçeneği yok, gitmek zorunda. Sen git de şu taksi şöförüyle konuş bir yere ayrılmasın.

VIC - Ben Betty'yi alıp evime dönüyorum.

HENRY - Betty ile ben ilgilenirim. Sen git şu aptal Ben'i bul

VIC - Ben değil Bill...

Henry Vic'in yanına oturur ve çantayı kucağına alıp açar. İçinden bir 50 pound çıkarır

HENRY - Bill, Ben her neyse... Al şu elli poundu götür ona ver biz gelmeden ber yere ayrılmasın.

Tam parayı verirken ön kapıdan Davenport girer

DAVEN - Bay Perkins nerede acaba?

Davenport kapıyı kapamak için arkasını döndüğünde Henry aceleyle çantayı kapatır, ordaki battaniyeyi alır ve Vic ile kendi üzerine çeker. Her ikisinin elleri de battaniyenin altında kalmıştır. Battaniye boyunlarına kadar gelmiştir. Davenport onları öyle görünce çok şaşırır. Yavaş yavaş onlara doğru yürümeye başlar. Vic şimdi ne olacak gibi Henry'nin yüzüne bakar. Henry de hiç bir ifade yoktur. Sonra ikisi birden memura bakarlar ve yüzüstüce gülümserler. Davenport da onlara gülümser ve "Sizi gidi çapkınlar sizi" der gibi parmağını sallar.

HENRY - Geri döneceğinizi tahmin etmemiştik memur bey.

DAVEN - O yüzden mi böyle suçlu suçlu oturuyorsunuz..

HENRY - Suçlu suçlu mu... Öyle oturmuyoruz ki... Değil mi Sydney...

VIC - Aksine suçsuz suçsuz oturuyoruz.

HENRY - Battaniyeyi üzerimize çektik biraz dinleniyorduk.

VIC - Doğru ... Şöyle biraz gevşeyelim dedik.

HENRY - Battaniyenin altında biraz şey yaptık.

DAVEN - Biraz ne yaptınız Bay Perkins?

HENRY - Canım anlarsınız ya...

DAVEN - Ben hiç birşey anlamıyorum Bay Perkins...

HENRY - Ama biz anlıyoruz değil mi tatlım.

VIC - Neyi anlıyoruz?

HENRY - Şu battaniyenin altında yaptığımızı canım...(Davenport'a gülümser)

DAVEN - Şimdi anladım galiba.

VIC - Ben hâlâ bir şey anlamış değilim.

HENRY - Telaşlanma Sydney... Memur bey çok anlayışlı bir insan. Senin bazı alışkanlıklarını hoş görür eminim... Eee günlerce evinden uzak, dağlarda bayırlarda ineklerinle koyunlarıyla yaşamak kolay değil tabii. İnsan ister istemez bazı alışkanlıklar ediniyor.

Vic birden onun ne demek istediğini anlar ve tam kalkacakken Henry onu geri çekip oturtur

HENRY - Telaşlanma Vic, kimsenin seni suçladığı filan yok.

DAVEN - (Manidar) Gördüğüm kadarı ile bu gece bir hayli meşgulsünüz Bay Perkins.

HENRY - Evet bu gece şanslı gecem... Sizin için ne yapabiliriz memur bey. Biraz acelemiz var da... Bay Brown'ın uçağını kaçırmaması gerek.

DAVEN - Ben taksinin artık sizi beklemediğini bildirmeye gelmiştim Bay Brown.

HENRY - (Telaşla) Bill mi?

DAVEN - Evet Bill. Biraz önce gitti.

HENRY - Gitti mi?

DAVEN - Bir hayli de söylendi.

HENRY - Söylendi demek...

DAVEN - Beni bir saattir maskara gibi oynattılar dedi..

HENRY - Bak seen....

DAVEN - (Vic'e) Valizinizi de tutup kaldırırma fırlattı.

VIC - Hangi valizimi?

HENRY - (Gözlerini kapar) Hangi valizi olacak Sydney... Tabi ki senin ve Adalaide'in küçük valizini

VIC - (Önce anlamaz) Haa, Şu valiz yani...

DAVEN - Siz şükredin ki Çıplaklar Kampına üye olduğunuz için fazla eşyanız yok

VIC - Çıplaklar kampı mı?

HENRY - Memur bey sizin Avustralya'da karı koca bir çıplaklar kampına üyü olduğunuzu biliyor. Telaşlanma Vic, biz burada İngiltere de böyle şeyleri saygıyla karşılıyoruz.

VIC - Keşke bu sabah yataktan hiç çıkmasaydım.

DAVEN - Ben gidip valizi getireyim...

HENRY - Hiç zahmet etmeyin memur bey. (Vic'e) Sen valizinin özellikle dışarıda kalmasını istiyorsun değil mi?

VIC - Ben ne istediğimi biliyormuyum....

HENRY - (Davenport'a) Siz yine de zahmet etmeyin.

DAVEN - Siz bilirsiniz... Ama birisi oradan çalarsa biz polis olarak üzerimize hiç bir sorumluluk almayız.

Ayrıca vakfımıza yaptığınız bağış için de tekrar tekrar teşekkür ederiz.

HENRY - Benim için zevkti memur bey.

DAVEN - Bana kalırsa o betteniyenin altı fazla ısındı.

Davenport göz kırpar ve çıkar. Vic hemen ayağa fırlar

VIC - Başıma bu da mı gelecekti...

HENRY - Abartma Vic, daha kötüsü olabilirdi.

VIC - Daha ne kötüsü olacak... Herif beni sapık zannediyor. Battaniye sapığı diye adım çıkacak.

HENRY - Sana sulanmadığına şükret... Şimdi dinle beni... Ben Jean'i alıp hemen gidiyorum... Bana arabanın anahtarlarını ver...

VIC - Arabanın anahtarlarını mı? Neden..

HENRY - Havaalanı'na gitmemiz için. Taksi beklemiyor artık biliyorsun.

VIC - Kusura bakma ama sana arabamı filan veremem.

HENRY - Biliyorsun ki benim arabam yok.

VIC - Benim arabam kıymetli. Üstelik ben o arabayı çok severim.

HENRY - Sana karşılığında beşbin pound veririm.

VIC - Şunu on yapalım.

HENRY - Yedibinbeşyüz olsun...

VIC - Tamam anlaştık.

Vic ve Henry el sıkışırlar. Henry çantayı açar aynı anda Betty mutfaktan girer.

BETTY - Henry...

Henry ufak bir çığlık atar

HENRY - Ayyy... Ödümü patlattın...

Çantayı kapatıp saklamak için bir hareket yapar. Ancak gelenin Betty olduğunu anlayınca rahatlar

HENRY - Senmiydin?

BETTY - Jean iyice sakinleşti. Ama kafayı da adamakıllı buldu.

HENRY - Keşke şişeyi elinden alsaydın.

BETTY - Jean'in hiç bir yere gitmeye niyeti yok Henry... Ne Barselona'ya ne de başka bir yere giderim diyor.

HENRY - Aptal kadın

VIC - Ben de hapishaneye gideceğim her halde.

BETTY - Hapishanede ne işin var...

VIC - Henry o aynasıza birlikte aşk hayatı yaşadığımızı, benim de Avustralya'da koyunlarla ve ineklerle ilişkim olduğunu anlattı.

BETTY - (Şok geçirir) Kocam için böyle bir şey nasıl söyleyebilirsin?

HENRY - Bilmem. Söylediğim zaman mantıklı gelmişti bana. (Vic'e) Sana hemen 7.500 poundu vereyim.

BETTY - Neyin parası bu?

HENRY - Arabasının.

Henry çantayı açar, Betty Vic'in yanına oturur.

BETTY - 7.500 pound mu? (Vic'e) Garajda 500'den fazla etmez demişlerdi.

HENRY - 500 mü?

VIC - (Omuz silker) N'apalım. Arz-talep meselesi. Şu anda burada arabalar karaborsa.

Henry Vic'e parayı vermeye çalışırken Slater elinde Henry'nin sandviçli çantası girer.

SLATER - Afedersiniz... Benim çay unutuldu galiba.

Henry aceleyle parayı çantaya koyar, çantayı saklar ve battaniyeyi üç kişinin

üzerine çeker. Battaniyenin altından çantayı kapatır.

Betty battaniyenin altından çıkar.

SLATER - (Betty'ye) İsterseniz çayı unutamam. Bayan Perkins acaba...

HENRY - (Keser) Bayan Perkins hâlâ kendini toparlamaya çalışıyor.

BETTY - Size çayı ben yapayım.

HENRY - Çok iyi fikir Adalaide.

VIC - (Kafası karışmıştır) Adalaide mi?

HENRY - (Betty'yi işaret eder) Adalaide tabii.

SLATER - Adalaide mi..? Siz Bayan Perkins'in kızkardeşisiniz demek.

HENRY - Kızkardeşi tabii.

SLATER - (Vic'e) Anladığım kadarıyla siz de bu hanımın kocasısınız.

VIC - Anladığım kadarıyla hâlâ öyleyim galiba.

BETTY - Evet, öyle... (Slater'a) Biz karı-koca Melbourne'dan geliyoruz.

HENRY - Eyvahlar olsun.

SLATER - (Vic'e) Ne büyük bir tesadüf.

VIC - Siz de mi Melbourne'dansınız yoksa?

HENRY - O değil benim Melbourne'dan gelen.

Vic'in tamamen akli karışmıştır.

VIC - Sen de Melbourne'dansın demek.

HENRY - Aşkolsun. Karımla benim Melbourne'dan olduğumuzu unuttun mu..!

VIC - Aaa... Tabii canım hatırladım. Sen ve karın Jean.

HENRY - (Telaşla keser) Jean olur mu canım. Vivien... Vivien.

VIC - Jean olur mu canım. Vivien tabii. Vivien. (Şarkıya başlar) Ah... Vivien Vivien ne güzel kadınsıdır..!

BETTY - Ortada şarkı söyleyecek kadar sevinecek bir durum yok Sydney... Ben gidip çayı yapayım.

Betty sempatik bir biçimde gülümser ve mutfağa çıkar.

VIC - (Henry'ye) Vivien hakkında bir açıklama yapabilir miyim?

HENRY - Şimdi sırası değil.

SLATER - Buraya Avustralya'dan hep birlikte uçtunuz herhalde.

Slater çantasını almak üzere arkaya dönünce Henry aceleyle para çantasını kanepenin arkasına saklar.

HENRY - Öyle. Hepberaber uçtuk. Adalaide, Sydney, Vivien ve ben.

SLATER - Sizin de çiftliğiniz var mı Melbourne'da?

VIC - Başka kimin var ki?

HENRY - Aşkolsun Sydney... Benim Avustralya'da koca çiftliğim yok mu? (Slater'a) Oldum olası Brown'larla Perkins'ler arasında rekabet vardır. Akriba rekabeti. Sydney bildiğiniz gibi kardeşimin karısının kızkardeşiyle evli.

SLATER - Anlamaya çalışıyorum.

HENRY - İyi.

VIC - Henry...

HENRY - (Keser) Hayır... Hayır... Henry'den şu anda bahsetmesek iyi olacak. (Slater'a) Bizi artık acımızla başbaşa bırakırsanız memnun olacağız.

SLATER - (Vic'i kastederek) Olayı biliyor değil mi?

HENRY - Evet, biliyor. Ona anlattım.

VIC - Bana neyi anlattın?

SLATER - Bay Perkins'in öldüğünü.

Vic'in kafası iyice karışmıştır. Olanları anlamaya çalışır.

VIC - Ne demek öldü yani..?

SLATER - (Henry'ye) Hani ona anlatmıştınız?

HENRY - Sadece durumunun umutsuzluğunu söyledim. Daha ileri gidemedim.

SLATER - (Anlayışla Vic'e) Maalesef cesedi Thames Nehri'nde bulundu.

VIC - (Dehşetle) Thames Nehri'nde mi?

SLATER - Evet, öyle..!

Vic umutsuzluk içinde Henry'ye bakar.

VIC - (Henry'ye) Ben bütün bunları biliyor muyum?

HENRY - Biliyorsun tabii. (Slater'a) Ona yalnız iyi olmadığını söyleyebildim.

Vic hâlâ anlamamıştır.

VIC - Henry Thames Nehri'nde demek.

HENRY - Sana eli kolu bağlı kafasından vurulmuş olduğunu söylemedim mi? (Slater'e) Bu haliyle pek iyi olması da mümkün değil herhalde.

Vic birden anlar

VIC - Haa..! Şimdi anladım.

HENRY - Çok şükür.

VIC - Neden iyi olmadığı anlaşılıyor şimdi.

HENRY - (Slater'e) Ona bunu alıştırma alıştırma anlatmaya çalışıyordum. (Vic'e) Henry'yi çantasından teşhis etmişler.

Henry, Slater'in elindeki çantayı işaret eder.

VIC - Haa..! Şimdi anladım. Çantasından.

HENRY - Zavallı... Çantasından birkaç evrak ve yarısı yenmiş domatesli peynirli bir sandviç çıkmış.

VIC - Zavallı Jean. Ona kim bilir nasıl bir şok olmuştur.

SLATER - Öyle tabii. Allahtan haberi aldığı zaman kayınbiraderi buradaydı. (Henry'yi işaret eder)

HENRY - Eyvahlar olsun. (Koltuğa çöker)

VIC - Kayınbiraderi ben değil miydin yahu?

Henry telaşla kalkar ve kızgınlıkla Vic'e gider.

HENRY - Sen eniştesisin. Ben kayınbiraderiyim. Sen Jean'in kardeşi Adalaide ile evlisin ben de Jean'in ölmüş kocası Henry'nin erkek kardeşiyim.

VIC - Evet. Herşey apaçık ortada.

HENRY - Öyle. (Slater'a) Ona neden anlatmam gerektiğini anladınız değil mi. Geçen sene Avustralya'da bir kangrudan düştüğünden beri kendini toparlayamadı bir türlü... Zavallı Jean'in bizden başka kimi var ki... Eniştesi Sydney ve kayınbiraderi küçük sempatik Freddy... Yani sen ve ben.

Vic meseleyi çakmıştır.

VIC - Haa..! Şimdi anladım. Sen küçük sempatik Freddy'sin, ben de Avustralyalı Sydney. Henry de öldü.

HENRY - Eveet..! Bukadar basit işte.

VIC - Evet. Jean'in bizden başka yakın akrabası da yok.

HENRY - Tamaaam..!

SLATER - Unutmayın bir de Archie var.

Henry bunalmış bayılmak üzeredir.

HENRY - Aman Tanrım.

VIC - Archie mi?

HENRY - Sahi onu unutmuştuk.

VIC - (Pek anlamadan) Archie de Jean'in kayınbiraderi oluyor değil mi Freddy?

HENRY - Evet... Pek okadar güvenilmeyen Archie.

VIC - Pek okadar güvenilmeyen Archie mi?

HENRY - Sen de biliyorsun ki Archie'ye pek güvenilirmez.

VIC - Doğru pek güvenilirmez.

SLATER - Archie de mi sizin gibi Avustralya'dan geldi?

HENRY - Yok o Avustralya'dan gelmedi. Sahi o nereden geldi Sydney?

Vic ve Henry umutsuzluk içinde birbirlerine bakarlar. Sonra aynı anda.

HENRY - Manchester'dan.

VIC - Folkland adalarından.

HENRY - Archie oradan oraya dolaşan bir pazarlamacıdır.

SLATER - Bu yüzden mi ona güvenilirmez?

HENRY - Maalesef öyle.

VIC - Archie'den söz açılmışken...

HENRY - (Keser) Sırası değil şimdi Sydney. Güvenilmez Archie şimdi 150'ye yetismeye çalışıyor. (Para işareti yapar)

VIC - (Aynı işareti yapar) Haa şimdi anladım... 150... 150'lik Archie o demek. Bir soru sorabilir miyim?

HENRY - (Keser) Hayır soramazsın! Archie 150 numaralı otobüsü kaçırmaz umarım. Yarın sabah Edinburgh'da olması gerek de...

O sırada Davenport elinde valizle gelir.

DAVEN - İşte küçük valizinizi getirdik.

HENRY - Ve bu yüzden geri döndünüz. Harikasınız doğrusu.

Davenport, Vic'e doğru yürür.

DAVEN - Buyurun valiziniz!

VIC - Sağol Archie.

DAVEN - Archie mi?

Henry, ufak bir çığlıkla bayılır.

I. PERDE SONU

2. PERDE

Oyun kaldığı yerden ve konudan devam eder

DAVEN - Archie mi? Ne demek istediğinizi pek anlayamadım.

VIC - Şey demek istedim...

HENRY - Ne demek istediğini anladık Sydney. (Davenport'a) Döndün demek sevgili Arcie.

Büyük bir içtenlikle Davenport'u alnından öper. Davenport şaşırır

HENRY - (Slater'a) Bizim güvenilir Arcie döndü sonunda.

SLATER - Döndüğüne göre pek güvenilir değil demek.

Davenport'u tutup Slater'ın yanına getirir

HENRY - Bu beyle tanışmadınız galiba?

DAVEN - (İfadesiz) Tanışmadık.

HENRY - İyi...! (Ustüne basa basa) Bu dedektif Slater... Patney karakolundan.

SLATER - Merhaba efendim.

DAVEN - Polis memurusunuz demek.

HENRY - Şaşıracağını biliyordum Arcie. (Slater'a) Bu da Arcie Perkins...

Davenport'un suratı ifadesizdir. İşin içinden nasıl çıkacağını bilemez

HENRY - Arcie kardeşimdir.

Davenport ifadesiz bakar

HENRY - (Vic'i gösterir) Bu da eniştesi.

Davenport aptal aptal Vic'e bakar. Vic de ona hafifce el sallar

SLATER - (Davenport'a) Böyle ailece bir araya gelmeniz ne kadar güzel değil mi efendim.

HENRY - Gerçekten göz yaşartıcı. (Davenport'a) Senin yarın sabah Edinburg'da olman gerekmiyor mu?

Henry Davenport'u kapıya doğru iter.
Ama Davenport için içinde bir iş
olduğunu sezinlemiş oynamaya
başlamıştır

DAVEN - Evet öyle ama galiba burda
kalmam daha iyi olacak.

HENRY - Bence kalmaman daha iyi
olacak Arcie. (Vic'e) Öyle değil mi
Sydney?

VIC - Çok haklısın Fredy...

DAVEN - Aaaa ... Fredy demek...!

HENRY - (Davenport'a üstüne basa
basa) Senin Edinburg'a gitmek için bir
an önce yola çıkman gerek Archie... Bir
daha karşılaştığımızda da bütün
masraflarını öderim.

DAVEN - O kadar acelem olduğunu
sanmıyorum Fredy.

HENRY - Bence çok acelen var Archie.
Bir an önce yola çıkman gerek.

DAVEN - Yola mı?

HENRY - Öyle ya, pazarlamacılık için
ordun oraya dolaşmıyormusun!

DAVEN - (Pişkin) Evet dolaşıyorum...
Ama bu hafta sonu çalışmıyorum. Kendi
kendime izin verdim.

SLATER - Belki de cenazeye kalmak
istiyor.

DAVEN - (Pişkin gülümser) Aaa... bir de
cenazemi var?

VIC - (Davenport'a) Fredy ona hâlâ
söylemedi galiba.

HENRY - Haklısın Sydney. (Davenport'
dramatik bir edayla) Sana acı bir
haberim var Archie... Maalesef Henry'yi
kaybettik.

DAVEN - (Abartır) İnanmıyorum.... Vah,
vah, vah...

HENRY - Sana böyle pat diye
söylediğimiz için kusura bakma ne olur..

DAVEN - Son gördüğümde rengi biraz soluktu zaten.

VIC - Cesedi nehirde bulundu.

DAVEN - (Dramatikleşir) Aman Tanrım ne feci...

HENRY - (Vic'e) Archi'ye ayrıntıları anlatmasan iyi olacak.

DAVEN - (Daha dramatik) Hayır, hayır... Zavallı kardeşimin ölümüyle ilgili bütün ayrıntıları bilmek en doğal hakkım.

SLATER - Korkarım ki kardeşiniz feci bir cinayete kurban gitti.

DAVEN - Bir gün başının bir belaya gireceği belliydi zaten.

SLATER - Kardeşinizi çantasındaki evrakdan teşhis edebildik.

VIC - Bir de yarısı yenmiş peynirli ve domatesli bir sandviçten.

SLATER - Kendini toparlar toparlamaz cesedi teşhis etmesi için Bayan Perkins'i morga götüreceğim.

DAVEN - Vah talihsiz yengeciğim vah...!

HENRY - Demek cenazeye kalmaya karar verdin Archie...

DAVEN - Bu cenazeyi dünyada kaçırmam Fredy.

HENRY - İyi öyleyse. (Vic'e) Sen burada kal Sydney. Ben yengemizi, memur Slater'i ve morg işini halledeyim. Sen de Archie'yi yemek odasına götür.

VIC - Bunun çok iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum.

HENRY - Ben sanıyorum. Archie'yi yemek odasına götür ve sor bakalım, Archie Henry'nin mirasından kaç para bekliyormuş.

DAVEN - Bence bu çok iyi bir fikir.

Davenport koşarak gider ve yemek odasının kapısını açar.

HENRY - Ben de size hemen bir çay göndereyim.

SLATER - Çay için umarım benim kadar beklemezsiniz.

DAVEN - (Vic'e) Gel bakalım Sydney. Seninle konuşacak çok önemli konularımız var.

Davenport çıkar. Henry şaşkın vaziyetteki Vic'i Davenport'un arkasından odaya iter ve kapıyı kapatır. Sonra Slater'e döner

HENRY - Nerede kalmıştık?

SLATER - Ben bir zamanlar bir fincan çay içmeyi umuyordum. Şimdi ise Bayan Perkins'in kendisine gelmesini bekliyorum.

Mutfaktan Jean, arkasından Betty girerler. Jean'in bir elinde içki şişesi bir elinde ise süt bardağı vardır.

JEAN - Ben yatmaya gidiyorum.

Slater'in yanında durur ve ona yaslanarak suratına bakar

SLATER - Bayan Perkins, rica ederim.

JEAN - Sen de nereden çıktın...

SLATER - Ben bir yerden çıkmadım. Son bir saattir buradayım.

BETTY - Bu dedektif Slater Jean....

JEAN - Tanıştığımıza memnun oldum... Ben yatmaya gidiyorum...

SLATER - (Dehşet içinde) Yatmaya mı ?

HENRY - Nasıl yatarsın canım, senin gitmen gerek . (Slater'a bakar) Morga....

SLATER - Bu kılıkta morga gidemez. Üstelik çok da içmiş.

JEAN - Harika bir dedektifsiniz.... Her şeye ne güzel de parmak basıyorsunuz...

BETTY - Pek kendinde değil zavallı...

JEAN - Ben şimdi bir bardak sütümü içeceğim, bu berbat şarapla 5-6 aspirin

alacağım ve oturma odasına gidip yatacağım.

BETTY - Henry'nin ölüm haberini aldığından beri yatak odasında yatmak istemiyor zavallı.

JEAN - Kim takar Henry'yi... Canı cehenneme...

Jean ağlayarak yukarı çıkar

BETTY - (Slater'a) Kocasını böyle birden bire öldüğü için affedemiyor. Üstelik de doğum gününde.

Betty de Jean'in arkasından kaybolur.

SLATER - Bay Perkins doğum günündemi öldü...?

HENRY - (Üzüntülü) Öyle... Zavallı Henry.... Doğumgünü pastasının mumlarını üfleyemedi O'nu üflediler..

Yine telefon çalar. Henry önce telefona bakar ve gülümser. Telefon çalmaya devam etmektedir.

SLATER - Telefona cevap vermeyecekmisiniz?

HENRY - Hayır vermeyeceğim... Yanlış numara...

SLATER - Nereden biliyorsunuz?

HENRY - Çalışından belli.

Telefon birkaç kez daha çalar.. Slater dayanamayıp ahizeyi kaldırır.

SLATER - Aloo.... Kim..... Anlamadım..... Conta mı...? Ne contası..? Yanlış numara.

Slater telefonu kapatır.

SLATER - (Henry'ye) Haklıymışsınız. Böyle devamlı yanlış çıkıyorsa telefonu değiştirseniz iyi olacak.

HENRY - Bu harika bir fikir memur bey. Şimdi siz mutfağa gidip güzel bir çay demleyin, bende Bayan Perkins'i sakinleştireyim.

SLATER - Mutfak mı? Hani mutfağınız yoktu?

HENRY - Biraz önce yoktu... İçinde kiracı vardı... Ama Henry ölünce kiracıyı apar topar çıkardık.

SLATER - Mutfağın kiraya verildiğini de ilk defa duyuyorum.

HENRY - Burada biraz daha kalırsanız ilk defa duyacağınız daha çok şey olacak.

SLATER - Fazla vakit geçirmeden Bayan Perkins'i sakinleştirdiyseniz de şu morg işini bitirsek.

HENRY - Onu bu halde bir yere götüremezsiniz memur bey. Sınırları tamamen laçka.

SLATER - Haklısınız... Bir doktor çağırsak mı acaba?

HENRY - Hah... Bir doktor eksikti bu gün burada.

Henry Slater'ı mutfağa itekler. Para çantasını alıp merdivenlere yönelir.

HENRY - Jean...

Vic asık bir suratla yemek odasından çıkar

VIC - Henry..

Henry sesi duyunca korkar, merdivende tökezler. Sonra sakinleşip kalkar. Çantayı merdivenlerin ilk bayamağına bırakarak Vic'e yönelir.

VIC - Bana bak Henry...

HENRY - Henry, Pathney Hastanesinin morgunda geri zekalı...

VIC - Bu gün onun yerinde olmayı ne kadar isterdim bilemezsin.

HENRY - Çabuk söyle ne var..

VIC - İçerideki konuşma sana yirmi bin pounda parladı.

HENRY - Yirmi bin pound mu?

VIC - Kendine göre bir de hesap çıkartmış it oğlu ut... Henry, Sydney, Fredy ve Archie yalanları için on bin pound koymuş.

HENRY - Hay allah... Keşke pazarlık etseydik. Peki öteki onbin ne içinmiş?

VIC - Beşbin bizim battaniye sapıklığı için.

HENRY - Rezalet. Bunun ikibinbeşyüzü sana ait. Niye hepsini ben ödüyorum ki? Herifle ben pazarlığa otursam daha iyi olacak...

Henry yemek odasına yürür, Vic de arkasından koşar

VIC - Saçmalama Henry...

Betty yukarıdan iner. Telaşlı bir fısıltı ile

BETTY - Henry... Henry...

Betty içerden gelen sesleri duyunca yemek odasını dinler, sonrada eğilip anahtar deliğinden yemek odasını gözetler. Slater elinde çay tepsisi ile mutfaktan çıkar. Betty'yi böyle eğilmiş halde görünce önce duraklar sonra da nazik bir şekilde öksürür. Betty de şaşkınlıkla toparlanır

BETTY - Bizim Sydney'i kontrol ediyordun da...Küçük Fredy ile içerideler.

Slater anlamadan kafa sallar

SLATER - Ben şekerleri getirmeyi unutmuşum.

Slater mutfağa döner, Henry öfkeyle yemek odasından çıkar. Onu takip eden Vic kapıyı kapar

HENRY - Bu aç gözlü herifle konuşmayı bana bırakacaktın.

VIC - Ben ne bileyim çantada ne kadar para olduğunu biliyor sandım.

BETTY - Ne oldu?

HENRY - Kocanın geri zekalılığı bana fazladan yirmi bine patladı.

VIC - Gerçekten özür dilerim.

Henry çantayı alır ve kanepeye oturur.

VIC - Ama bu yirmibine herşey dahil biliyorsun. Senin ani ölümün, Fredy ler, Mirediler ve bizim battaniye muhabbeti.

BETTY - Battaniye muhabbeti mi?

Henry çantayı açar

HENRY - Sen onu boşver, Jean nerede?

Betty de onların yanına oturur

BETTY - Durumu pek parlak değil. Tuvalete gidip kapıyı kilitledi. Bence orada sızıp kaldı.

HENRY - Aptal kadın...

Henry eline bir tomar para alır.

HENRY - İlk önce şu aç gözlü Davenport'un hesabını kapatalım.

Slater elinde şekerlikle girer.

SLATER - Artık çayımızı içebiliriz.

Henry acele çantayı kapatıp battaniyeyi üçünün üstüne çeker. Üçünün de elleri battaniyenin altında kalır. Slater elinde tepsi onlara doğru yürüdüğü zaman üçüde onlara sempatik bir şekilde bakarlar. Henry yine battaniyenin altından çantayı kapatır. Kapanma sesi duyulur.

VIC - Sizin için ne yapabiliriz memur bey?

SLATER - Kim çay içiyor diye soracaktım da...

BETTY - Bayan Perkins hariç bütün aile içeceğiz her halde..

SLATER - Peki ya Archie.... O içmeyecek mi?

HENRY - Sanmam.... O bundan sonra içse içse en pahallisından şampanya içer bence.

Henry , Vic'e bir bakış atar. Sonra battaniyenin altından kayarak çıkarken

çantayı Vic'e geçirir ve Slater'ın yanına gidip onu mutfak kapısına doğru iter

HENRY - Üçümüzden başka çay içecek kimse yok memur bey.

Slater döner ve durur

SLATER - Bayan Perkins biraz toparlandımı bari?

HENRY - Pek sayılmaz.

BETTY - Perişan zavallı.

SLATER - Düşündüm de..

HENRY - Hiç zahmet etmeseydiniz ne gerek vardı...

SLATER - Hayır yani... Bayan Perkins'in durumu beni biraz telaşlandırıyor da..

HENRY - Aman sorma.... Ailece bizi de...

SLATER - Aslına bakarsanız o olmasa da olur.

HENRY - Ne olmasa da olur?

SLATER - Yani... Cesedi teşhis edecek kişi o olmasa da olur. Anladığım kadarı ile Bayan Perkins'in durumu bu gün bu işe pek uygun değil.

HENRY - Yani cesedi başka biri teşhis edebilirmi?

SLATER - Eğer yakın akrabası ise tabii... Örneğin siz.

HENRY - Ben mi? Yok yok... Benim Bay Perkins'i teşhis etmeme olanak yok.

SLATER - O zaman başka bir yakın akrabasını bulun.

Kısa bir sessizlikten sonra Vic'e döner. Vic başına geleceği anlamıştır.

VIC - Hayır... Hayır.. Saçmalamayın.

SLATER - Bu acılı ailenin bir ferdi olarak bu işe gönüllü olabilirsiniz.

VIC - Ben prensip olarak hiç gönüllü olmam.

BETTY - Bu fena bir fikir değil Sydney.

VIC - Canım ben cesedi nasıl Henry Perkins diye teşhis edeyim..

HENRY - Ne olursun Sydney... Lütfen...

Vic'in aklına birden bir fikir gelir.

VIC - Şimdi hatırladım, bunu yapmam olanaksız.

BETTY - Nedenmiş o?

VIC - 5 dakika sonra Avustralya'ya hareket etmiyor muyuz..?

BETTY - N'apalım canım yarınki uçakla gideriz.

HENRY - Üstelik bunun karşılığında sana çok iyi bir de ödeme yapılacak.

SLATER - (Şaşkın) Yanılıyorsunuz efendim, bunun karşılığında herhangi bir ödeme yapılması mümkün değil.

HENRY - Onun hesabı ayrı... Masraflarını karşılamamız gerek.

SLATER - Putney iki adımlık yer. Gidip gelmenin ne masrafı olacak?

HENRY - Unutmayın, o tâ Avustralya'dan geldi. Şimdi de bu iş yüzünden tâ Avustralya'ya kadar gitmesi gerekecek.

Slater'a sokularak

HENRY - Biz bu işi aile arasında hallederiz. Siz lütfen çayı hazırlayın.

Slater tepsiyi göstererek.

SLATER - Çay hazır..!

Henry tepsiyi alıp Slater'ın eline tutuşturur.

HENRY - Çay buz gibi olmuş... Gidip baştan yapın.

Henry, Slater'ı mutfağa itekler ve kapıyı arkasından kapar.

HENRY - Vic. yalvarırım... Lütfen... Morga sen git.

VIC - Canım elalemin cesedini nasıl Henry Perkins diye teşhis edeyim! Bunu kesinlikle yapamam.

Vic para çantasını hışımla Henry'nin eline tutuşturur.

HENRY - Bana hiç yardımcı olmuyorsun Vic.

Vic karısına Henry'yi işaret ederek.

VIC - Bizi bu melun işlerin içine karıştırmaya hiç hakkı yok. Ayıp denen birşey var.

HENRY - Ama ben sana tıklar tıklar peşin para ödemeye hazırım.

VIC - (İnatla) Peşin olmuş olmamış, senin paran beni hiç mi hiç ilgilendirmiyor. (Birden dank eder) Ne kadar?

HENRY - (Emin) 10.000..!

VIC - 30.000..!

HENRY - 20.000..!

VIC - Kurtarmaz..! Şunu 25 yapalım.

HENRY - Peki anlaştık. (El sıkışırlar) Para dediğin nedir ki. İşte geldiği gibi gidiyor.

BETTY - Ağzım bir karış açık kaldı Vic. Önce araba sonra bu..! İnsan arkadaşına yardım karşılığı para alır mı?

VIC - O arkadaşım değil, artık aileden biri.

Henry, Betty'yi merdivene doğru iterek...

HENRY - Allahaşkına git şu Jean'i toparla da aşağı getir.

Henry kanepeye oturur ve tekrar çantayı açar.

BETTY - Canım nasıl getireyim? Söyledim ya tuvalette sızdı diye.

HENRY - Birşeyler yap. Kapıyı kır.

BETTY - Kapıyı mı kırayım? Heyecan dorukta.

Betty, merdivenlere kaybolur.

HENRY - Hadi bakalım ve şu arabanın anahtarlarını.

Vic, Henry'nin yanına oturur.

VIC - Sen önce parayı çık bakalım.

HENRY - Sen de yarım saat içinde amma paragöz oldun ha..!

Henry çantadan çıkarttığı paraları saymaya başlar.

VIC - N'apalım dostum. Dünya menfaat dünyası... Herkes kendi çıkarına bakıyor. Unutma 25.000 teşhis, 7.500 de araba için vereceksin. K.D.V.'si içinde.

HENRY - Biliyoruz.

VIC - Hepsi 32.500 eder.

HENRY - (Aksi) Onu da biliyoruz.

Davenport yemek odasından girer.
Henry ve Vic aynı anda...

HENRY - Eyvahlar olsun.

VIC - Eyvahlar olsun.

Henry ve Vic otomatik olarak battaniyeyi üzerlerine çekerler.

DAVEN - Hâlâ bekliyorum Bay Perkins.

Henry Vic'e bir bakış atar.

HENRY - Kusura bakmayın... Birdenbire beklenmedik birşey çıkıverdi de..!

DAVEN - (Hayretle) Battaniyenin altında mı?

Henry ve Vic aynı anda

HENRY - Yok, yok...

VIC - Yanlış anladınız.

DAVEN - (Mânâlı gülümser) Merak etmeyin canım, sırrınızı açığa vurmam. Ama bana daha önce vaadettiğiniz o ekstra bağış alırsam tabii.

HENRY - Merak etmeyin, bağışınız kuruşu kuruşuna ödenecektir.

Henry parayı sayarken Davenport yanlarına oturur.

DAVEN - % 10 da gecikme zammı rica edeceğim.

HENRY - Bu gidişle sizden borç almam gerekecek galiba.

Henry parayı Vic'e verir. Vic de Davenport'a verir.

HENRY - Alın paranızı... Alın ve sayın. Sonradan eksik meksik kabul etmem.

DAVEN - Çok haklısınız.

Davenport parayı alır ve saymaya başlar.

DAVEN - Bu bağış yerini bulacaktır. Hiç merak etmeyin.

HENRY - (Manidar) Bundan hiç kuşum yok. (Vic'e) Al bu da seninki 32.500 pound.

DAVEN - Bakıyorum Sydney de sizi kakalamış.

HENRY - Sydney'in kakalaması çok özel.

DAVEN - Seni gidi yere bakan yürek yakan.

SLATER - (Girerken) Bay Perkins limonu bulamadım. Kiracılar mı götürdü acaba?

Henry aceleyle battaniyeyi üçünün üzerine çeker. Herkes battaniyenin altında kendi parasıyla uğraşmaktadır. Henry de çantayı kapatmaya uğraşmaktadır. Herkesin hareketi biter. Son olarak Henry çantayı kapatır (Çıt). Slater dehşet içinde bakar.

DAVEN - (İşi hafifletmek ister gibi) Gördüğünüz gibi üçümüz de aynı yolun yolcusu olduk.

Henry ve Vic dehşet içinde gözlerini kaparlar.

DAVEN - (Vic'e) Bu işin aile arasında kalmasını tercih ediyoruz değil mi Sydney.

Vic, utançla kafasını battaniyenin altına sokar.

HENRY - Size çok zahmet oldu memur bey!

SLATER - Kimsenin çay içmeye pek niyeti yok galiba.

Henry battaniyenin altından kayar, para çantasını kanepenin yanına koyar ve Slater'a gider.

HENRY - Zaten çaya pek vakit kalmadı. Sydney biran önce sizinle morga gitmek için sabırsızlanıyor.

SLATER - (Vic'e) Bu görevi kabul ettiğinize çok sevindim doğrusu.

VIC - Ne yaparsınız aile durumları.

SLATER - Sağolun... O zaman hemen gidelim Bay Brown.

VIC - Beni beş dakika bekleyebilir misiniz?

SLATER - Beş dakika mı?

DAVEN - (Gülümser) Şu anda elleri meşgul de.

SLATER - Sizi arabada bekliyorum Bay Brown... (Döner) Siz arka koltukta oturursunuz.

Slater ön kapıdan çıkar.

VIC - (Davenport'a) Sen de az sapık değilsin hani.

DAVEN - Ne yapalım, biraz eğlenelim dedik işte.

Davenport koltuktan kalkar, Henry'ye...

DAVEN - Sizinle iş yapmak gerçekten büyük bir zevk Bay Perkins.

Davenport para tomarını birkaç kez havaya atar tutar.

HENRY - Ben pek aynı şeyi söyleyemeyeceğim.

DAVEN - Sydney'den duyduğuma göre Barselona'ya gidiyormuşsunuz.

HENRY - Sydney biraz çenesini tutsa daha iyi olacak.

DAVEN - Merak etmeyin. Sırrınızı kimseye açık etmem... İspanya'da hiç yabancılik çekmeyeceksiniz.

HENRY - Neden, çok mu İngiliz var?

DAVEN - Hayır..! Çok sapık var.

Davenport sırtarak ön kapıdan çıkar.
Vic rahat rahat para saymaya başlar.

HENRY - İşler yoluna girdi, herkesin parası fazlasıyla ödendi. Şimdi sen doğruca morga gidiyorsun ben de ver elini Barselona... Sen ne yapıyorsun orada?

VIC - Ne yapacağım, paramı sayıyorum. Beni kazıklamadığından emin olmam lazım.

Jean üzerinde gecelik, hâlâ sarhoş, merdivenlerden iner. Arkasından elinde Jean'in tayyörü, çamaşırları ve sütyeniyle Betty gelmektedir.

BETTY - Hadi, şunları giy artık. Biraz sonra Henry ile Barselona'ya hareket ediyorsun.

JEAN - Deli misin sen ne Barselona'sı... Ben Barselona kelimesini doğru dürüst söyleyemiyorum bile.

BETTY - Hadi toparlan. Sana orada her hafta özel masrafların için 1.000 pound verecekti.

HENRY - 1.000 pound mu?

BETTY - Hadi artık kendine gel. Alana giderken Vic'in arabasında giyinirsin artık.

JEAN - Ben hiçbir yere... Vic'in arabası mı?

BETTY - Pek ahım şahım birşey değil ama kocan o araba için Vic'e 7.500 pound ödedi. Ayrıca morga gitmesi için de 25.000 pound.

Henry vestiyer dolabından şapkasını, pardesüsünü ve Jean'in mantosunu alır.

JEAN - (Vic'e bakar) Vic, morga mı gidiyor?

BETTY - Öyle.

Vic paraları sayarken kafasını kaldırıp Jean'e bakar

VIC - Bu odadan bir dakika bile ayrılmaya gelmiyor. Dönüşte başına ne gelecek belli değil.

JEAN - Harika..! Vic morga gidiyor, ben yatağa giriyorum, Henry de Barselona'ya uçuyor.

HENRY - Çeneyi bırak da pardesünü giy.

Henry pardesüyü Jean'in omuzlarına koyar.

JEAN - Uyurken pardesüyü ne yapayım.

BETTY - Sen Henry'yle Barselona'ya gidiyorsun Jean.

JEAN - Niye kimse beni anlamak istemiyor? Hayatımı bundan sonra Barselona'da Bayan Liliput olarak geçirmek istemiyorum.

Jean pardesüyü alıp yere atar.

HENRY - İyice saçmalamaya başladın.

Jean kanepeye oturur.

JEAN - Benim midem bulanıyor galiba.

HENRY - Bir bu eksikti.

Pardesüyü alır kanepenin üzerine koyar.

VIC - Henry..!

HENRY - Ne var?

Vic para tomarını göstererek

VIC - Tamamdır. eksik yok.

HENRY - İyi.

VIC - Al şu arabanın anahtarlarını.

Anahtarları verir.

HENRY - Sağol..!

BETTY - Jean unutma ki iyi günde, kötü günde, sağlıkta ve hastalıkta Henry senin kocandır.

JEAN - Çılgınlıkta ve ahlaksızlıkta değil ama.

HENRY - Çok ileri gidiyorsun Jean. Tek başıma giderim görürsün.

JEAN - Güle güle Henry..! Yolun açık olsun.

HENRY - Evet en iyisi bu. Uçağa atlayıp tek başıma Barselona'ya gideceğim.

JEAN - Harika..! Ben de yukarı çıkıp tek başıma yatağa gireceğim.

BETTY - Toparla kendini Jean. Çok pişman olacaksın sonra.

JEAN - (Çok dramatik) Hiç birşeyden pişman olmayacağım. Je ne regrette rien. Edit Piaf'ın öyle bir şarkısı yokmuydu? (Şarkıya başlar)

HENRY - Bir şarkımız eksikti.

JEAN - (Ağlamaklı) Beni tek başıma buralarda bırakıp gitmeye gönlün nasıl razı oluyor anlamıyorum.

HENRY - Lafa bak şimdi.

JEAN - Yok yok, git sen git. Yaşamımı tek başıma sürdürmeye çalışırım ben.

HENRY - Zirvaladığının farkındasın sen değil mi. Gitmek isteyen sensin. Hem sana hatırlatmak isterim ki pazartesinden itibaren "Bay Kötünün Kötüsü" peşine düşecektir.

JEAN - Merak etme pazartesiye kadar ayılırim.

Jean içki dolabından bir şişe alır ve diker. Bir yudum alır.

HENRY - Yeter artık, fazla içtin... Sen normal olarak içki içmezsin ki.

JEAN - Normal olarak içmem... Dört ayağımın üzerinde kedi gibi içerim.

Bir kahkaha atar. Kendi esprisi çok hoşuna gitmiştir.

BETTY - Bana bak Jean, kocanla Barselona'ya gitmemeye kesin kararlı mısın?

JEAN - Çok, çok, çok..! Hem de çok kararlıyım.

Yine isterik bir kahkaha atar.

BETTY - Karın Barselona'ya gitmemeye kararlı Henry.

HENRY - Anlatamıyorum galiba, burada kalamaz ki.

BETTY - O zaman bizde kalmadan başka çare yok Jean.

JEAN - Sizde mi?

BETTY - Evet... Vic ve bende..!

VIC - (Telaşlanır) Dur bir dakika...

BETTY - (Keser) Bizimle güvende olur hiç olmazsa.

HENRY - Sen gerçek bir dostsun Betty.

JEAN - Bir dakika.

HENRY - Sizde olduğunu bilirim içim rahat eder hiç olmazsa.

BETTY - Hadi Jean, yola koyulalım artık.

Betty, Jean'in sırtına padesüsünü koyar.

JEAN - Evinizde içki vardır umarım.

BETTY - (Gülümser) Hiç merak etme sen.

JEAN - Ne kadar kalacağım sizde?

BETTY - Gerektiği kadar.

HENRY - Yalnız unutma ki bir daha buraya geri dönemezsin. Pazartesi günü bizim için ölüm fermanı çıkar.

JEAN - Ölüm fermanı mı?

VIC - İşin şakası yok desene.

HENRY - Jean'in sizde kalması tehlikeli olabilir Vic.

VIC - (Telaşla) Tehlikeli mi?

HENRY - Bunlar akıllarına koyduysa Jean'i her yerde bulabilirler.

JEAN - Merak etme Vic, çok uzun kalmam.

Henry bu arada paltosunu giyip çantayı eline almıştır.

BETTY - Bunun tartışmasını sonra yaparız, şimdi sırası değil.

HENRY - Haklısın... Hadi artık yola koyulsak iyi olacak.

Bu arada Jean pardesüsünün ters kolunu giymiş, diğeriyle mücadele etmektedir.

HENRY - Yolun açık olsun Jean.

Henry, Jean'i yanağından şefkatle öper.
Jean duygulanmıştır.

JEAN - Senin de herşey gönlünce olsun Henry.

Henry, Jean'i bir kez daha yanağından öper.

HENRY - Uzun bir süre benden haber alamayacağını biliyorsun değil mi?

Henry, Jean'in yanından zor ayrılır.

HENRY - Senin de yolun açık olsun Vic.

VIC - Güle güle Henry... Barselona'da iyi eğlenceler.

HENRY - Sağol..! Sana da morgda iyi eğlenceler.

VIC - Teşekkürler.

HENRY - Yaptıkların için sağol Betty Johnson.

Betty telaşla Jean'e döner.

BETTY - Onu böyle bırakamazsın Jean. Birinin ona bakması gerek.

JEAN - Boşversene sen. Orada birisini bulur nasılsa.

HENRY - Ne sandın ya... Tabii bulurum. Şu anda benim hayatımı paylaşmak isteyen binlerce kadın vardır.

JEAN - Birinin ismini söyle öyleyse.

HENRY - Saçmalama Allahaşkına.

JEAN - Hadi söyle bakalım. Beş dakika içinde herşeyi bırakıp seninle gelecek bir tek kadın ismi söyle bakalım.

BETTY - Betty Johnson.

Üçü de ona bakar. Betty biraz tereddüt eder.

BETTY - Şey yani... Fena fikir değil gibi geldi. Doğrusunu söylemek gerekirse. Hiç düşünmeden giderim.

JEAN - N'aparsın?

BETTY - Yani Henry de beni isterse giderim.

JEAN - Ağızım bir karış açık kaldı Betty.

VIC - Bazı şeyleri yanlış duyuyorum galiba.

JEAN - Hayatımda hiç böyle ahlaksızca birşey duymadım..! Henry lütfen ona ağzının payını ver.

HENRY - Olur veririm. Barselona'da.

Betty gidip Henry'nin koluna girer.

JEAN - Bir dakika, bir dakika... Ben ne olacağım peki?

HENRY - E, sen de Vic'le kalıyorsun ya.

JEAN - Sen de Betty'yle Barselona'ya gidiyorsun.

HENRY - Ne tuhaf değil mi... Nereden nereye.

BETTY - (Jean'e) İstersen hâlâ fikrini değiştirebilirsin Jean.

JEAN - Yok canım, sizin keyfinizi kaçırmak istemem.

BETTY - (Vic'e) Beni anlıyorsun değil mi Vic? Henry uzun bir süredir evli olmaya alışık biliyorsun.

Vic masumane başını öne eğer... Sonra birdenbire dank eder.

VIC - Ya ben..? Ben alışık değil miyim sanki?

HENRY - Sen de Jean'i alıyorsun ya.

Gidip gülererek Vic'in omuzuna vurur.

HENRY - Günün birinde karıları değişeceğimiz hiç aklına gelir miydi Vic?

VIC - Ben bu tip şeylerden hiç hoşlanmam.

BETTY - Sende de eksik olan bu işte.

VIC - Ne..?

BETTY - Macera hissi, heyecan..!

JEAN - Böyle olduğunu hiç bilmezdim Betty.

BETTY - O zaman beni yanlış tanımışsın şekerim.

VIC - (Henry'ye) Bir dakika, bir dakika. Afedersin ama bu kadın bende olmayan ne buldu sende?

HENRY - (Vic'in yanağını okşayarak) 735 bin pound canımın içi.

VIC - Harika..!

HENRY - Aslına bakarsanız o aynasızla senin yüzünden biraz eksildi ama idare eder. (Betty'ye) Pasaportun var mı?

BETTY - Evet... Havaalanına giderken uğrar alırız.

Henry polisin getirdiği valizi alır.

BETTY - Hayat ne sürprizlerle dolu değil mi Vic?

VIC - Ne demezsin.

BETTY - Bundan sonraki hayatın güzel geçer umarım Vic.

VIC - Henry Perkins'le çekip gideceğine hâlâ inanamıyorum.

BETTY - Sana komik birşey söyleyeyim mi? Bugün gazetedeki yıldız falım, hayatımı sarsıntılı bir değişiklik beklediğini yazıyordu.

VIC - Karıma iyi bak.

HENRY - Sen de benimkine Vic.

JEAN - Çok naziksin Henry.(Vic'e) Yatmadan evvel bir içki daha içersen kusura bakmazsın değil mi Vic?

VIC - Yok canım, ne münasebet. Zaten morgtan eve kaçta döneceğimi bilmiyorum ki.

JEAN - Sana bir sandviç hazırlar mutfağa bırakırım.

VIC - Sağol.

BETTY - Sandviçini tereyağlı değil mayonezli sever.

JEAN - O zaman ben de mayonezli hazırlarım. Evi biraz dağınık bırakıyoruz Henry.

BETTY - Benimki de karmakarışık, biraz düzeltiverirsin.

Bill fırtına gibi girer.

BİLL - Artık gitmeye hazırsınızdır umarım.

HENRY - Bize senin sinirlenip gittiğini söylediler.

BİLL - Öyleydi ama sonradan bu davranışımın mesleğime yakışmadığını düşünüp geri geldim.

HENRY - İyi etmişsin.

BİLL - Hem bana dünya kadar borcunuz birikmişti. Çekip gitseydim onu kim ödeyecekti? Eniştelere baldızlar havaalanına gitmeye hazır mı?

HENRY - Eniştelere baldızlar birdenbire yok oldular.

BİLL - N'aptılar n'aptılar..?

HENRY - Boşver. Artık havaalanına gidecek olan benim.

BİLL - Kim giderse gitsin beni ilgilendirmez zaten. Hadi biz biran evvel yola çıkalım.

HENRY - Ben Bay Johnson'ın arabasıyla gidiyorum. Madem ki geldin sen de Bayan Perkins'i bırakırsın.

BİLL - Havaalanına mı?

HENRY - Hayır efendim Bayan Johnson'ın Claphamcommen'daki evine.

BİLL - (Şaşkın) Demek siz havaalanına gidiyorsunuz. (Jean'e) Ben de sizi Claphamcommen'a götürüyorum...

JEAN - Artık orada oturacağım.

BİLL - (Betty'ye) Demek sizinle birlikte Bayan Perkins'i Clapham'e götürüyorum.

BETTY - Hayır efendim. Yalnızca Bayan Perkins'i Clapham'e götürüyorsun, ben Barselona'ya gidiyorum.

BİLL - Barselona'ya mı?

HENRY - Evet.. Özel hayatında sarsıntılı bir değişiklik oldu da.

BİLL - Allah Allah şu işe bak. (Vic'e) Demek siz de karı koca Barselona'ya gitmeye karar verdiniz.

VIC - Hayır Barselona'ya gitmeye karar veren karım. Ben bir polis memuruyla morga gidiyorum.

BİLL - Bir polis memuruyla morga mı?

BETTY - Onun da özel hayatında bazı sarsıntılı değişiklikler oldu.

HENRY - Barselona'ya giden benim.

BİLL - (Çok şaşırmıştır) Bu beyin karısıyla mı?

HENRY - Evet öyle. Çeneyi bırak da gidelim.

Henry valizi şoförün kucağına fırlatır.

BETTY - Hadi yürü.

BİLL - Bir dakika (Vic'e) Sizin karınızı Barselona'ya mı götürüyor?

VIC - Evet.

BİLL - (Henry'ye) Senin karın da onunla birlikte Clapham'de yaşayacak öyle mi?

JEAN - Evet, ne var bunda bu kadar şaşacak?

BİLL - İnanmayacaksınız ama televizyonda gece yarısından sonra seks filmi seyrediyor gibiyim.

HENRY - Zevzekliği bırak da bizi dışarda bekle.

Bill valizle çıkar.

HENRY - Hadi artık biz de yola koyulalım.

Jean hâlâ mantosunun yanlış kolunu giymeye çalışmaktadır. Betty anahtarları çıkarır.

BETTY - Jean'e evin anahtarlarını versem iyi olacak.

HENRY - Doğru. (Jean'e) Şu mantonla kavgayı bıraksam artık.

JEAN - Birisi pardesümün bir kolunu çalmış.

HENRY - Allah rızası için git artık Vic.

VIC - Planlarımda yeni bir değişiklik olup olmayacağından emin olmak istiyorum. Bu gidişle gece eve döndüğümde seni yatağında beni beklerken bulabilirim.

JEAN - (Eseneyerek) Yatak dedin de aklıma geldi. Geceliklerini nereye koyarsın Betty?

BETTY - Ben hiç gecelik giymem. Çıplak yatarım.

HENRY - (Sırtır) Çıplak mı yatarsın?

VIC - Hop, hop, hooop..!

HENRY - Özür dilerim Vic.

BETTY - Hadi sen de artık morgun yolunu tutsan iyi olacak.

Betty anahtarları Jean'e verir.

BETTY - Bu ön kapı, bu arka kapı, bu da garaj.

JEAN - (Alır) Teşekkür ederim.

BETTY - Ee, artık ayrılma vakti geldi sanırım.

HENRY - (Birden) Eyvahlar olsun.

BETTY - Ne var, ne oldu?

HENRY - Yok, bu çok ciddi.

Henry para çantasını kapının önüne bırakır.

BETTY - Nedir ciddi olan?

HENRY - Bizim Pussy!

VIC - Sizin Pussy mi?

HENRY - Kedimiz yani.

JEAN - Pussy'yi tamamen unutmuştum doğrusu.

BETTY - Boşverin pussyi mussiyi gidelim artık.

HENRY - Yok olmaz. Birimizden birinin Pussy'yi yanına alması gerek.

BETTY - Barselona'da yeterince pussy'n olacak nasılsa. Hadi yürü.

HENRY - Nerede olduğunu biliyor musun?

JEAN - Akşamüstünden beri görmedim. Yarın Vic'le gelir bakarız. Merak etme.

HENRY - Saçmalama, yarına kadar "Bay Kötünün Kötüsü" burayı kuşatmaya alabilir.

VIC - "Bay Kötünün Kötüsü"nü unutmuştuk sahi.

Slater ön kapıdan girer. Kızgındır ve elinde de çantası vardır.

JEAN - Benim uykum geldi.

Jean oradaki kanepenin üzerine kedi gibi kıvrılır.

SLATER - Daha ne kadar beklemem gerek bilmiyorum.

Henry korkudan Vic'in kucağına oturur. Betty de Jean'ın yanına sıkışır. Slater elindeki çantayı kapının öteki yanına bırakır.

SLATER - Bay Brown... Size söylüyorum Bay Brown.

HENRY - (Vic'e) Bay Brown sensin.

VIC - Öyle ya Bay Brown benim... Tabii..!

SLATER - Yalnızca beş dakika demiştiniz.

HENRY - Memur bey haklı Syney. Bugece buralarda fazla oyalandın. Artık

gitsen iyi olacak. Zaten veda törenimiz de bitti.

VIC - (Acı gülümser) Hayat ne tuhaf değil mi. Biraz önce neşe içinde güneşin ışıltısını hissedersin, kuşların civıltısını dinlersin, biraz sonra bir kıyamet kopar bakarsın ki bir kedin bile yok.

Vic çıkar. Slater hiçbirşey anlamamıştır. Arkasından aptal aptal bakar. Sonra da kendi çantası diye para çantasını alır çıkar. Kimse farketmez.

BETTY - Bizim Vic bayağı şairmiş de haberim yokmuş.

HENRY - Bana bak bizim de gerçekten yola koyulmamız lazım. Yardım et de şu Jean'i taksiye bindirelim.

BETTY - (Çocuk kandırır gibi) Hadi bakalım atta gidiyoruz.

JEAN - (İyice sarhoş) Pisi pisi, pisi pisi... Nerede bizim Pussy..?

HENRY - Boş ver sen şimdi Pussy'yi. Komşular ona bakar nasılsa.

JEAN - Emin misin..?

HENRY - Eminim tabii... Ona her zaman yemek vermiyorlar mı?

JEAN - Yok sağol yemek falan yiyemem.

Jean'i nihayet kaldırmışlardır. Jean'in üzerindeki palto terstir. O sırada telefon çalar. Henry ve Betty birbirlerine bakarlar. Sonra telefona ve daha sonra da tekrar birbirlerine bakarlar.

JEAN - Papaza söyleyin şu çan sesini durdursun artık.

Bill ön kapıdan girer.

BİLL - Özür dilerim ama...

Henry'yle Betty boş bulunup bir çığlık atarlar ve Jean'i ellerinden düşürürler. Telefon hâlâ çalmaktadır.

BİLL - Şeyi söyleyecektim...

HENRY - Şşşşt..!

BİLL - Telefon çalıyor.

HENRY - Biliyoruz.

Henry nazik bir şekilde ahizeyi eline alır.
Çince taklidi yaparak

HENRY - Çok çok özür... Yanlış numara.

Ahizeyi yerine koyar ve şaşkın duran
Bill'e bakar ve Çinli aksanıyla

HENRY - Tamam şimdi sen söylemek ne istiyor biraz önce?

Birden ne yaptığını farkedip düzeltir

BİLL - Bayan Perkins hazır mı diye soracaktım yalnızca.

HENRY - Ehh... Neredeyse hazır sayılır.

BİLL - Hayır Bay Johnson yola çıktığına göre kervan da arkasından gelir diye düşünmüştüm.

BETTY - (Bill'e) Bayan Perkins birazdan oraya gelir.

Bill yerde yatan Jean'e bakarak

BİLL - Bu Bayan Perkins mi?

HENRY - Evet. Pek iyi değil zavallı.

BİLL - Bence bu iyice zom olmuş.

HENRY - Eh, o da var tabii.

BİLL - Arabamda oraya buraya kuzmaz umarım.

BETTY - Sen arabada bekle. Biz Bayan Perkins'in çaresine bakarız.

BİLL - Bir değişiklik yok değil mi? Bayan Perkins Clapham'a gidecek.

HENRY - Evet.

BİLL - Siz hâlâ onunla Barselona'ya gitmeye kararlısınız değil mi?

HENRY - Bundan sana ne?

BETTY - (Henry'ye) Havaalanına giderken Clapham'e uğramamız gerek pasaportumu almam için.

BİLL - Clapham havaalanı yolunda değil ki.

HENRY - Sen kendi işine baksana... Hadi çık dışarı.

Bill'i kapıdan iter.

BETTY - Hadi Henry gidelim artık.

HENRY - Haklısın.

Jean'i yerden kaldırır. Jean ters giydiği pardesüsüne garip garip bakar.

JEAN - Allahaşkına söyleyin bana, ben gidiyor muyum geliyor muyum?

BETTY - Gidiyorsun gidiyorsun.

HENRY - Bir dakika bir dakika.

BETTY - Bana bak şimdi de evde unuttuğun bir de köpeğin olduğunu söylersen düşer bayılırim.

HENRY - Yok yok... Birdenbire şeyi düşündüm.

JEAN - Neyi düşündün?

HENRY - Bu şartlar altında...

BETTY - (Korkarak) Eee?

HENRY - Parayı bölüşmemiz gerek.

BETTY - Bölüşmemiz mi?

HENRY - Evet... Aramızda yani. Senle ben, Jean'le Vic... Nereye koydum çantayı..? Hah burada işte.

Slater'ın bıraktığı çantayı alır.

JEAN - Bu kadar cömert olduğunu bilmezdim Henry.

BETTY - Hani bu yasadışı parayı istemiyordun?

JEAN - Ozaman beni götürüyordu şimdi seni götürüyor.

HENRY - Yüzde ellisi onların hakkı. Ne de olsa kırk yıllık karım.

Çantayı açmak üzere masanın üzerine koyar.

BETTY - Hadi ne yapacaksan çabuk yap.

O sırada telefon çalar, Betty ve Henry donar kalır.

JEAN - O münasebetsiz zangoç yine çan çalmaya başladı.

HENRY - (Fısıltıyla) Cevap vermeyelim.

BETTY - (Fısıltıyla) Ya "Bay Kötünün Kötüsü" ise?

HENRY - İyi ya işte.

Ön kapıdan paldır küldür Bill girer.

BİLL - Afedersiniz ama...

Henry ve Betty çığlık atıp sığırlarlar.

JEAN - Patırtı yapmayın lütfen. Burada uyumaya çalışıyoruz.

BİLL - Umurunuzda mı bilmiyorum ama...

HENRY - Şşşt..!

BİLL - Ama taksimetre şimdiden 38 pound yazdı.

Henry ve Betty ikisi birden

HENRY - Şşşt..!

BETTY - Şşşt..!

BİLL - O kadar paraya karşılık bir metrelik bile yol katetmedi daha.

Henry, Betty, Jean beraber

HENRY - Şşşt..!

BETTY - Şşşt..!

JEAN - Şşşt..!

Bill telefonu kaldırır.

BİLL - Aloo...

Henry ile Betty aynı anda çığılıı basarlar.

HENRY - Olamaz..!

BETTY - Olamaz..!

JEAN - Şşşt..!

Jean yattığı yerden doğrulmaya çalışır
fakat Henry'nin kollarına düşer.

BİLL - Yanlış herhalde. Burada Conta
diye kimse yok.

Henry telaşla Jean'i yere düşürür.

BİLL - Burası Perkinslerin evi Elgar
Sokak 42 numara. Tam köşedeki ev.

Henry ve Betty aynı anda

HENRY - Olamaz..!

BETTY - Olamaz..!

Betty hışımla telefonu Bill'in elinden alır.

HENRY - "Bay Kötünün Kötüsü"ne
adresimizi verdin geri zekalı.

BİLL - "Bay Kötünün Kötüsü" de ne?

Jean yarı uykulu yerde oturmaya
çalışarak

JEAN - Kim olacak! Bay Conta.

BİLL - Peki Bay Conta kim?

HENRY - Kes sesini. (Betty'ye) Sen da
arabaya gidip motoru çalıştır. (Jean'e)
Sen de bir an önce şu taksiye bin ve
yola koyul.

BİLL - Ohh. Şükürler olsun.

HENRY - Hayır hayır. Daha gidemezsin.

BİLL - Gene ne oldu yahu?

HENRY - Daha bölüşmemiz gereken
birşey var. Anlarsın ya.

BİLL - Neyi anlarım ya?

HENRY - Şşşt..!

BETTY - Bu gidişle Barselona'ya hiç
gidemeyeceğiz.

BİLL - Ne zaman Melbourne'dan
vazgeçip Barselonaya karar verdiniz
anlayamadım.

HENRY - Şşşt..!

BETTY - Jean'i de bizim arabaya alalım.
Bölüşürme işini arabada yaparız.

Betty, Jean'e yardıma gider.

HENRY - İyi fikir. (Bill'e) Taksiye ihtiyacımız kalmadı artık.

BİLL - (Çok sinirli) İnanmıyorum.

HENRY - Betty sen Jean'i arabaya götür.

Henry para çantasına yönelir.

BİLL - Durun bakalım bir dakika.

HENRY - Ne var ne oluyor?

BİLL - Bizim taksimetrenin yazdığı 38 pound ne olacak?

HENRY - Çamurlaşma verimiz.

BİLL - Bahşişi de unutmayalım.

HENRY - Sana bir ellilik veririm, 5 pound geri verirsin.

BİLL - Bozuk para taşımak adetim değildir. Veremem.

HENRY - Tamam, tamam... Üstü kalsın öyleyse.

Henry çantayı açmak üzere kanepeye oturur. Çantayı masaya koyar, açar.

HENRY - Uçağı kaçırırsak bütün suç....

Henry donar kalır. Bir süre çantasının iççine bakar. Kısa bir sessizlikten sonra çığlık atar

HENRY - Aaaaa....

Hızla çantayı kapatır

BİLL - Ne oluyor yahu...?

JEAN - Gürültü yapmayın, başım zonkluyor.

Henry tereddüt ederek çantayı bir kez daha açar... Fakat yine aynı hareket ve aynı çığlıkla kapatır

HENRY - Aaaaa...

Bill yine aynı tonlamasıyla

BİLL - Ne oluyor yahu...?

BETTY - Ne var Henry, bir şey mi oldu?

Henry çantanın kapağını açar. Bill yine çığlık atacak diye kılaklarını tıkar.

HENRY - (Perişan) Aranızda peynirli ve domatesli bir sandviç isteyen var mı?

Henry sandviçi çantadan çıkarır ve gösterir. Betty dehşet içinde haykırır

BETTY - Bu senin çantan Henry...

BİLL - Kimse istemiyorsa sandviçe ben talibim.

Bill sandviçi alır.

BİLL - Geç saatlere kadar çalışınca karnım acıkıyor da.

BETTY - (Ağlamaklı) Bu nasıl oldu Henry?

HENRY - Sana söyleyeyim nasıl olduğunu. İçinde 735 bin pound olan çanta şu anda morgda memur Slater'in elinde ve kocan da yanında.

BETTY - (Dehşetle) Benim duyduğumu herkes duydu mu acaba.

Henry çantayı kapatır.

HENRY - Hepsi gitti işte, sen sağ ben selamet.

JEAN - Çok üzgünüm Henry.

HENRY - Rüyam kısa sürdü. Barselona, Bally derken hepsi gidiverdi.

JEAN - Neden bilmiyorum ana birden bire ayılıverdim.

HENRY - Bu güzelim rüyadan sonra işin yoksa ofise dön ve o abuk subuk işe başla.

BETTY - (Birdenbire) İşe nasıl başlarsın Henry? "Bay Kötünün Kötüsü" ne olacak?

Henry tamamen yıkılır.

HENRY - Aman Tanrım..! Bunu unutmuştum.

Orta kapıdan Vic girer.

VIC - Henry...

Ufak bir esten sonra Henry birden tekrar dirilir.

HENRY - Vic... Nerden çıktın?

VIC - Başımıza gelenlere inanmayacaksın.

Henry Vic'e içtenlikle sarılır.

HENRY - Seni gördüğüme ne kadar sevindiğimi anlatamam Vic... Memur Slater nerede?

BETTY - Hani morga gidiyordunuz?

VIC - Gidemedik. Kediye çiğnedik.

BETTY - Hangi kediyi?

VIC - Onların kedisini. Pussy'yi.

JEAN - Pussy mi... Aman tanırım...

Jean koşarak ön kapıdan çıkar.

BETTY - Bir dakika beni bekle Jean...!

Betty de koşarak Jean'in arkasından çıkar

BİLL - Ben de size yardım edeyim bari...

O da koşarak ikisinin arkasından arkasından çıkar.

VIC - Çok üzgünüm Henry.

HENRY - Boşver herkesin başına gelebilir bu.

VIC - Birdenbire memur Slater'ın arabasının altına atlayıverdi.

HENRY - Kendini üzme... Çanta nerede?

VIC - Öyle ani oldu ki... (Birden durur)
Ne çantası?

HENRY - Para çantası.

Vic masanın üzerindeki çantayı gösterir.

VIC - Burada ya işte!

HENRY - Bu benim eski çantam.

VIC - (Aklı karışır) Senin eski çantan mı? Yani bu çanta... domatesli peynirli sandviçin olduğu çanta mı?

HENRY - Evet ta kendisi. Memur Slater yanlışlıkla bunu bırakıp para çantasını almış.

VIC - Aman Tanrım!

HENRY - Memur Slater nerede şimdi?

VIC - Bahçede Pussy için mezar kazıyor.

HENRY - Yürü..! Ne yapıp yapıp çantaları değiştirmemiz gerek.

Henry eski çantayı tam açacakken Slater elinde para çantası kapıda görünür.

SLATER - Size iyi haberlerim var.

VIC - (Sıçrar) Ay... Aman..!

SLATER - Herşey yolunda.

HENRY - (Rahatlar) Sizi gördüğüme ne kadar sevindim bilemezsiniz Dedektif Slater.

Henry, gözü dedektifin elindeki çantada, ona doğru yürür.

SLATER - Biraz sersemlemiş yalnızca.

HENRY - Anlayamadım.

SLATER - Bayan Perkins'in kedisi... Yalnızca sersemlemiş.

HENRY - Ah... Harika..! Çok sevindim. Sen de çok sevinmedin mi Sydney?

VIC - Ben de çok sevindim Freddy... Zavallı Jean aynı gün hem kocasını hem de kedisini kaybetse ne kadar üzülürdü.

SLATER - Artık yola koyulsak iyi olacak Bay Brown.

Henry, Slater'ın omuzundan tutarak onu odanın ortasına kadar getirir.

HENRY - Size birşey söyleyebilir miyim memur bey.

SLATER - (Ters) Ne var, ne söyleyeceksiniz?

HENRY - Biliyorsunuz şu mâlum çayınızı hiçbir zaman içemedik.

Henry, Slater'ın elindeki çantayı güya onu rahatlatmak amacıyla kendine doğru çeker. Slater çantayı bırakmak istemez. Bu hareket esnasında Slater'ın

arkasından Henry, Vic'e öbür çantayı masanın üzerinden alması için işaret eder. Vic biraz tereddüt eder... Sonra anlayarak çantayı alır ve parmak uçlarında yürüyerek Slater'ın arkasından Henry'nin yanına gelir. Slater öfkelidir ama sakin olmaya çalışarak...

SLATER - Ben çay falan istemiyorum.

Slater tekrar çantayı kendisine çeker fakat Henry bırakmaz.

HENRY - Otursanız iyi olacak memur bey. Bütün gün koşuşturdunuz.

Henry çantayı tekrar kendine çeker.

SLATER - Oturmak istemiyorum canım. Bir an önce morga gidip Bay Brown'ın işini bitirmek istiyorum.

Slater çantayı geri çeker.

HENRY - Ama şimdi bir fincan çay ne kadar iyi gelirdi biliyor musunuz?

Konuşarak Henry yine çantayı geri çeker.

SLATER - Bir fincan çay için tam bir saat bekledim artık bekleyemem.

Slater tekrar çantayı geri çeker. Dişlerinin arasından.

SLATER - Artık sabrım tükenmeye başladı.

HENRY - Bana karşı çok sabırlı davrandınız size minnettarım.

Henry çantayı tekrar kendine çeker.

SLATER - Sadece size mi... Ailenizin tüm kaçıklarına.

Slater çantayı tekrar kendine çeker.

HENRY - Ama ailemin bütün kaçıkları da size minnettar. Sizi rahatlatmama niye izin vermiyorsunuz?

Çantayı tekrar kendine çeker Henry.

SLATER - Ama ben rahatlamak istemiyorum anlamıyor musunuz?

Slater bu konuşmayla tekrar çantayı geri alır.

HENRY - Bunu öğrendiğim iyi oldu.
Hem de çok iyi oldu.

Henry bu kez çantayı biraz daha hızlı çeker. Çanta Slater'ın elinden kurtulur. Henry'nin öbür tarafında, elinde diğer çanta hazır bekleyen Vic, Henry'nin de yardımıyla bir sihirbaz çabukluğuyla çantaları değiştirir. Slater Henry'nin gözlerine gözlerini dikerek...

SLATER - Bana bakın Bay Perkins...

Slater eski çantayı Henry'nin elinden hışımla çeker ve kurtarır.

SLATER - Kardeşinizin feci ölümünün üzerinizde yarattığı korkunç şoku anlıyorum, ama...

HENRY - (Keser) Bize ne kadar anlayışlı davrandığınızı kelimelerle anlatmam mümkün değil..!

SLATER - Ama bir an önce Bay Brown'la morga gitmekte ısrar ediyorum.

HENRY - (Yumuşak) Aşkolsun memur bey bunu niye daha önce söylemediniz? Bay Brown gördüğünüz gibi hazır, emrinize amade bekliyor.

Henry omuzlarından tutarak Vic'i ortalarına getirir. Ama daha önce Vic'in elinden çaktırmadan çantayı alıp kanepenin arkasına koyar.

SLATER - Hadi Bay Brown bir an önce gidip şu teşhis işini bitirelim.

VIC - Hazırım efendim.

JEAN - (Orta kapıdan girer) Şükürler olsun Pussy kendine geldi Henry.

Henry gökyüzüne bakarak.

HENRY - Duydun mu Henry..! Pussy artık kendine gelmiş.

Slater'la Vic de gökyüzüne bakarlar.
Slater kızarak toparlanır.

SLATER - Hadi bir an önce gidelim buradan.

Slater fırtına gibi ön kapıdan çıkar.
Henry gidip Vic'e sarılır.

HENRY - Aslansın Vic. (Jean'e)
Paramızı geri aldık.

JEAN - Ben kediye üzuldüm.

HENRY - Hadi bölüşelim artık.

VIC - Kediye mi bölüşeceksiniz?

HENRY - Saçmalama Vic.

JEAN - Betty ve Bill Pussy'nin yanındalar şimdi. Boynunda ufak bir yara var o kadar.

HENRY - Bırak artık Pussy'yi.

JEAN - Pussy'nin bizimle yaşamasına kızmazsın değil mi Vic?

VIC - Ben artık hiçbir şeye kızmıyorum.

HENRY - Hadi bitirelim artık şu işi.

JEAN - (Vic'e) Ben gidip Pussy'nin sepetini getireyim.

HENRY - Sepete mepete vakit yok.

JEAN - Ama zaten mamasını da almam gerek.

HENRY - "Bay Kötünün Kötüsü"nde adres var. Neredeyse ekşir başımıza.

VIC - (Dehşetle) "Bay Kötünün Kötüsü"nde adresiniz mi var?

HENRY - Maalesef..!

VIC - Yahu kaşla göz arasında bunu ne zaman öğrendi?

HENRY - (Sakin) Tam yedi dakika otuzikibuçuk saniye önce. Aman canım ne zaman öğrendiyse öğrendi... Öğrendi ya sen ona bak.

VIC - Bak bu çok kötü bir haber.

HENRY - Kedinin mamasını filan unut.

VIC - Doğru söylüyor. Evde hindi, dondurma ve lazanya var onları yesin.

JEAN - Ama pire ilacı yoktur sende.

Jean acele mutfağa girer. Vic ile Henry aynı anda.

VIC - Boşver şimdi pire ilacını.

HENRY - Boşver şimdi pire ilacını.

Bu arada Betty ön kapıdan girer.

BETTY - Henry..!

Henry, Betty'ye yaklaşıp çantayı gösterir.

HENRY - Betty parayı geri aldık.

BETTY - (Sevinir) Harikasın Henry. (Yanağından öper)

VIC - Höst höst höst..! Barselona'da değilsiniz daha.

HENRY - (Betty'ye) Ben gidip Jean'i getireyim. Onu size bırakmamız gerekiyor biliyorsun.

Henry elinde çanta mutfağa girer.

VIC - İzin verirseniz benim de artık morga gitmem gerek.

Slater elinde eski çanta öfkeyle ön kapıdan girer.

SLATER - Yeter... Yetti artık canım.

Vic'le Betty korkup çığlık atarlar. Slater çantayı yere bırakır.

SLATER - Artık daha fazla bekleyemeyeceğim Bay Brown.

VIC - Geliyorum, geliyorum..!

SLATER - Ona bakarsanız Noel de geliyor. Yakında..!

VIC - Ama hazırım memur bey.

SLATER - İş işten geçti artık. Baldızınız nerede?

VIC - Baldız da kim?

Slater öfkesini engellemeye çalışır.

BETTY - Jean'i kastediyor.

SLATER - (Betty'ye) Evet kardeşinizi kastediyorum... O manyak kardeşinizi. O manyak kızkardeşiniz istese de

istemese de benimle morga gelip kocasının cesedini teşhis edecek.

VIC - Ama bunu ben yapmak istiyorum memur bey. Ceset teşhis etmeye bayılırım ben. Hobimdir.

Slater patlamak üzereyken Henry elinde çantayla girer.

HENRY - Jean kedinin sepetini arıyor. Onsuz gidemezmiş.

SLATER - (Henry'ye) Bırakın kedinin sepetini. (Betty'ye) Gidip kızkardeşinize benimle morga gelmesini söyleyin.

HENRY - (Yumuşak) Yok yok... Yanılıyorsunuz memur bey. Morga gidecek olan Bay Brown.

Slater çıldırmak üzeredir.

SLATER - Bay Brown'ın morga gelmesini istemiyorum. O bu evdeki herkesten daha manyak.

HENRY - Ama Bay Brown...

SLATER - Onu bunu bilmem Bayan Perkins benimle morga gelecek. (Betty'ye) Kızkardeşinize söyleyin bir dakika içinde arabada olmazsa onu tutuklayacağım.

HENRY - Ama Bayan Perkins gidecek durumda de...

Slater, Henry'nin sözünü yarıda keser. Artık tamamen çıldırmıştır.

SLATER - Sen sus. Anlıyor musun sen sus. Sus ve çek git buradan. Avustralya'daki ineklerinin koyunlarının ahırına kadar yolun var.

Slater o sinirle Henry'nin elindeki para çantasını kendi çantası diye öfkeyle kapar ve hışımla kapıdan çıkar. Henry donakalmıştır. Konuşamayacak durumdadır. Vic şaşkınlık içinde yerde duran öbür çantaya bakar. Betty, Slater'ın arkasından bakarak...

BETTY - Bu kadar öfkelenmesi için ne sebep vardı anlamadım doğrusu.

HENRY - (Kanepeye çöker) İşte olan oldu. Slater parayı bulacak, "Bay Kötünün Kötüsü" bizi bulacak, biz de kendimizi Bay "Kötü'nün yanında morgda bulacağız.

BETTY - Bana bak. Polis memuru hâlâ arabasında Jean'i bekliyor. Bir yolunu bulup çantaları değiştirebiliriz.

VIC - Bir kere yapmıştık zaten. Bir daha beceremeyiz.

BETTY - Bir kere yapmış mıydınız?

VIC - Yapmıştık ya. İnanılmaz bir el çabukluğuyla çantaları değiştirmiştik.

Vic eski çantayı Henry'ye atar, Henry çantayı alır.

HENRY - (Vic'e) Senin sorunun yok. Sen nasıl olsa 32.500 pound'u aldın.

VIC - Lafa bak. Sen de benim arabamı aldın.

HENRY - evet. 500 pound bile etmeyen o külüstür arabanı.

BETTY - Bana bakın. Çeneyi bırakın da bir an önce kaçalım buradan. "Bay Kötünün Kötüsü'nün geleceğini unuttunuz galiba.

VIC - Doğru.

HENRY - Nereye gidebiliriz? Beş paramız yok ki.

BETTY - Artık onların da bizimle kalmaları gerek Vic.

VIC - Ama...

BETTY - Sen sus. Ben gidip Jean'i getireyim. (Henry'ye) Barselona'ya gidemediğimiz için üzgünüm Henry.

HENRY - Ben de... Ben de Betty.

Betty, Jean'i almak üzere mutfağa girerken memur Slater elinde çanta ön kapıda görünür. Henry'nin gözleri parlar.

HENRY - Memur bey... Dedektif Slater...

Henry eski çantayı yere bırakır ve Slater'a yaklaşır.

SLATER - (Dalgın) Sizin o gerizekâli taksi şoförünüz Bill, benim arabama çarptı.

Henry ve Vic memnun birbirlerine bakarlardı. Henry çok mutlu olmuştur.

HENRY - Ay ne fena..!

SLATER - O bana çarpınca ben de bir yayaya çarptım.

Henry çok daha memnun olmuştur.

HENRY - Ay ne fevkalade... Yani felaket...

VIC - Yayanın durumu ciddi mi?

Slater birdenbire bağırılmaya başlar.

SLATER - Tabii ciddi gerizekâli. Herife koskoca polis arabası çarptı.

Henry çantayı almaya çalışarak.

HENRY - Sizi rahatlatmamı ister misiniz?

Slater çantayı kalkan gibi göğsüne tutarak vahşice.

SLATER - Bana bak bana bir adım daha yaklaşırsan Tanrı şahidim olsun kendini morgta kardeşinin yanında bulursun.

HENRY - Anlaşıldı.

SLATER - Ambulans çağırdım. O gelinceye kadar burada beklemek zorundayım.

VIC - Bu arada ben Avustralya'ya gidebilir miyim acaba?

SLATER - Hayır hiçbir yere gidemezsin. (Henry'ye) Bayan Perkins'e söyleyin yaralıyı ambulansa koyar koymaz morga gitmemiz gerek.

HENRY - Ben bu arada şey yapabilir miyim?

SLATER - Hiçbirşey yapamazsın. Otur yerine. Bayan Perkins'in ilk yardım çantası var mı acaba?

HENRY - Var banyoda. (Toparlanır)
Sanırım.

SLATER - Tamam.

Slater para çantası elinde acele
merdivenlerden yukarı çıkar, Henry
arkasından bağırır. Perkins

HENRY - Memur bey...

Slater durup döner.

SLATER - Ne var?

HENRY - Yukarıya gelip sizi
rahatlatabilir miyim?

Slater tekrar yukarı dönmek üzereyken
Henry eski çantayı alır ve bağırır. Slater
döner...

HENRY - Memur Bey, tutun..!

Slater şaşkınlıkla elindeki para çantasını
bırakıp havadan gelen eski çantayı
yakalar. Bu arada Vic çevik bir hareketle
yere düşen para çantasını kapar.
Aptallaşan Slater hiçbir şeyin farkına
varmaz ve öfkeyle merdivenlerden
kaybolur. Henry ve Vic sevinçle
birbirlerine sarılırlar. Slater geri
dönmüştür. Onları o vaziyette görünce
arkalarına gelir. İşin farkında olmayan
Henry tezahürata devam eder.

HENRY - (Vic'e) Seni seviyorum Vic.
Seviyorum. Seviyorum. Seviyorum.

Henry Vic'i yanaklarından öpmeye
başlar. Sonra da Vic'in başını iki eli
arasına alıp gözlerinin içine bakar.

HENRY - Harikasın Vic. Bu mutluluğu
bana bugün ikinci kez tattırdın.

Tekrar sevinçle sarılırlar. Slater ağzını
eliyle kapayarak öksürür. İkisinin de
yüzü donar ve Slater'a dönerler.

SLATER - (Soğuk) İkinizden biri o taksi
şoförüne hiçbir yere ayrılmamasını
söylesin. Tanıklık etmesi gerekebilir.

HENRY - Tabii efendim.

SLATER - (İmalı) Ben işimi bitirinceye kadar birbirinizi mıcıklamaktan vazgeçerseniz çok iyi olacak.

Slater merdivenlerden kaybolur.

VIC - Harika... İki karakolda da sapık olarak kayıtlara geçtik.

HENRY - (Gülerek) En büyük derdimiz bu olsun.

Henry para çantasını alır Betty, Jean'le beraber mutfaktan girer.

JEAN - Çok üzüldüm Henry.

HENRY - Yine ne oldu?

JEAN - Betty olanları anlattı. Para dolu çantayı memur Slater almış.

HENRY - Oooo, o dünkü haberdir şekerim.

VIC - Anlayacağınız Barcelona yeniden gündeme geldi.

Vic sonra çantayı alarak Betty'ye gösterir.

BETTY - Bu paralı çanta mı şimdi?

HENRY - Hem de çok paralı.

BETTY - Harika. (Jean'e) Hadi söyle Jean.

JEAN - Düşündüm de...

VIC - İnsanlar düşünmekten vazgeçse ne kadar rahat edeceğiz.

JEAN - Sözümü kesme Vic. Ha ne diyordum? Ben de sizlerle birlikte Barcelona'ya gelmeye karar verdim.

Henry hem şaşırmış, hem de memnun olmuştur.

HENRY - Sahi mi söylüyorsun Jean?

JEAN - Alkol beynimi yıkayıp doğru karar vermeme sağladı sanırım.

HENRY - Senin için mahsuru yok değil mi Betty?

BETTY - Yok canım ne münasebet, Jean'le biz seni paylaşıyoruz.

HENRY - Görüyorsun ya Vic. Bu kadar yıldır meğer ziyan olmuşum ben.

VIC - Peki bu arada ben ne oluyorum?

HENRY - Jean de karar değiştirdiğine göre sen de bizimle gel. Harika bir dördlü oluruz.

JEAN - Yola çıkmadan benim Bill'le konuşmam gerek. Pussy'yi karantinaya sokmasını söyleyeceğim.

HENRY - Karantina'ya mı?

JEAN - Evet... İşlemlerini tamamladıktan sonra da uçağa koyup bize gönderir.

HENRY - Bir dakika bir dakika... Bill bunu bedava yapmaz biliyorsun. Bu iş bana bir servete patlayacaktır.

VIC - Neşenizi bozmak istemiyorum ama Bay Conta, nâm-ı diğer "Bay Kötünün Kötüsü" her an kapımızı çalıp ziyaretimize gelebilir.

Henry oturup çantayı açar. Slater bir elinde eski çanta, bir elinde ilk yardım çantası merdiverlerden iner.

SLATER - Şu ambulans gelse de yola çıksak artık.

Jean, Vic ve Betty de Henry'nin yanına oturlar. Henry çantanın üzerine battaniyeyi örter.

SLATER - Bu da dördlüsü herhalde.

HENRY - Ufak bir aile toplantısı yapıyorduk da.

SLATER - Ailenizin toplantıları gitgide tuhaflaşıyor.

Davenport ön kapıdan görünür.

DAVEN - İyi akşamlar.

Davenport kanepedeki dördlüyü görür.

HEPSİ : Eyvahlar olsun.

DAVEN - Gene mi?

SLATER - (Davenport'a) Hani siz Edinburg'a gidecektiniz?

HENRY - Hep öyle sanmıştık Archie!

DAVEN - Biliyorsunuz otobus 01:15'de kalkıyor. Ben de o zamana kadar acılı ailemi yalnız bırakmayayım dedim.

VIC - Sağol biz yalnız kalmayı tercih ederdik.

DAVEN - İyi ki dönmüşüm. Evin önünde bir kaza olmuş.

JEAN - Kaza mı olmuş?

SLATER - (Ters) Onun çaresine bakıldı. Siz kendi işinize bakın.

DAVEN - (Sırıtarak) Anladığım kadarıyla bir yayayı çiğnemiştiniz.

JEAN - Nee?

BETTY - Yayayı mı çiğnemişt?

SLATER - (Gürleyerek) Benim suçum değildi.

DAVEN - Hep öyle denir zaten.

BETTY - Biri bir ambulans çağırıydu bari.

SLATER - Avaz avaz ve tepinerek bağırmaya başlar.

SLATER - Ambulans da çağırıldı, herşey yoluna kondu. Siz kendi işinize bakın. Avustralya'da ne kadar manyak varsa hepsi buraya gelir zaten.

Slater sinir içinde çıkar

DAVEN - Telaşlanacak birşey yok. Adamın yarası hafif. Kaldırımı oturmuş ambulansın gelmesini bekliyor. Kafası ellerinin arasında.

JEAN - Aman Tanrım..!

DAVEN - Telaşlanmayın canım. Kafası hâlâ omuzlarının arasında.

VIC - (Telaşla) "Bay Kötünün Kötüsü" gelmeden artık buradan gidebilir miyiz lütfen?

HENRY - Evet hemen gitsek iyi olacak.

DAVEN - Ben size söylemeyi unuttum. "Bay Kötünün Kötüsü" geldi bile.

Herkes dehşet içinde birbirlerine bakarlar.

VIC - Geldi mi?

HENRY - Nerede?

DAVEN - Dışarıda.

Aynı anda

JEAN - Dışarıda mı?

BETTY - Dışarıda mı?

DAVEN - Evet dışarıda. Kaldırımında oturuyor.

VIC - Anlamadım.

DAVEN - Memur Slater'ın çarptığı yaya o işte.

Hepsi birden reaksiyon gösterir.

HENRY - Bir bu eksikti.

DAVEN - Memur Slater sizi kurtarmak için adama çarptı herhalde.

JEAN - Peki onun "Bay Kötünün Kötüsü" olduğunu nereden çıkarttınız?

DAVEN - Habire "Conta, conta" diye sayıklıyor da ondan.

HENRY - Bakalım başımıza daha neler gelecek.

VIC - Nasıl tehlikeli biri mi?

DAVEN - Artık değil. Kolu incinmiş, ayağı kırılmış, gözler herşeyi çift görüyor.

BETTY - Harika..!

DAVEN - Üstelik çenesi de kırık.

JEAN - Bay "Kötü"yü öldürüp nehre atmanın cezasını çekiyor.

HENRY - Desenize araba adama fena çarpmış.

DAVEN - Yok canım. Araba yalnız bakışını değiştirdi. Bundan yararlanıp gerisini ben hallettim.

VIC - İyi iş becermişsiniz.

HENRY - (Gülümseyerek) Sanırım 5.000 pound daha hakketmişsiniz memur bey.

DAVEN - Henry, düşündüm de bana öyle bölük pörçük para veremen hem senin hem benim için hesapsız oluyor. Beni maaşa bağamaya ne dersin?

HENRY - Maaşa bağlamak mı?

DAVEN - Evet... Beni de götür Barselona'ya.

Herkes şaşkın bakar.

HENRY - Ne diyorsun sen..!

DAVEN - Senin korunmaya ihtiyacın var Henry. Barselona ipten kazıktan kurtulmuş ahlaksızlarla dolu.

VIC - (Daven'ı kastederek) Ahlaksızlık bakımından burası da fena sayılmaz doğrusu.

JEAN - Bizimle gelmesi fena fikir değil Henry. Hele peşimizde canımıza kastetmiş gözü dönmüş caniler varsa.

HENRY - Pekala, sen de katıl bakalım kervana. Pasaportun var mı bari?

DAVEN - Çocuk musun... Bir düzine değişik pasaportum var.

HENRY - Tamam..! Slater gelmeden arka kapıdan çıksak iyi olacak.

DAVEN - Durun bir dakika ben ön kapıdan çıksam daha iyi olacak.

JEAN - Ama ön tarafta Bay Conta var.

DAVEN - Evet ama Bay Conta'nın elinde de bir conta var.

VIC - İstemez. Bugün, bütün gün çantalarla contalarla uğraştık zaten.

DAVEN - Ama Bay Conta'nın elinde bir çanta varsa bu çantanın içinde de mallar vardır.

HENRY - Mallar mı?

JEAN - Ne malı?

DAVEN - Sizin çantadaki paranın karşılığı olan mallar.

VIC - Nasıl mallar yani?

DAVEN - Kim bilir... Ama çantanın içinde olan neyse değer 735 bin pound. Yani uzun sözün kısası Barselona'ya hem paraları hem malları götürebiliriz.

HENRY - Olmaz öyle şey. Bu düpedüz ahlaksızlık.

DAVEN - Peki senin 735 bin pound'u cebe indirmene ne demeli?

HENRY - O ahlaksızlık sayılmaz. Sadece yasal değil o kadar.

BETTY - Gidelim artık.

VIC - Evet.

HENRY - Evet bir an önce.

JEAN - (Henry'ye) Unutma Bill'e Pussy için para verecektik hani.

HENRY - Bill'e parayı Barselona'dan postalarız.

Jean viski şişesini dolaptan alır.

JEAN - Bunu yanıma alsam iyi olacak. Yolculukta lâzım olacak.

Henry şişeyi elinden alır ve para çantasını Jean'in eline tutuşturur.

HENRY - Onu bana ver, bunu sen al.

DAVEN - Hepbirden Bay Brown'ın arabasına sığar mıyız dersiniz?

HENRY - Tabii sığarız. Ayrıca araba Bay Brown'ın değil benim. Üstelik bana çok pahalıya mâl oldu.

DAVEN - (Vic'e) Artık yola koyulalım Bay Brown.

VIC - Bundan sonra beraber oturacağımıza göre bilmenizde yarar var. Soyadım Brown değil Johnson'dır. (Mutfağa çıkar)

DAVEN - Anlaşıldı Sydney.

BETTY - Adı da Sydney değil, Vic'tir.

Betty de mutfağa çıkar.

DAVEN - Tamam Adalaide...

JEAN - Onun da adı Adalaide değil Betty'dir.

Jean mutfağa doğru hareket eder.
Davenport onu durdurur.

DAVEN - Afedersiniz, sizin adınızın Jean, kocanızın adının Henry olduğundan emin misiniz?

JEAN - Hem de çok eminim.

Jean de mutfağa çıkar.

HENRY - Yalnız bazıları bizi Freddy ve Vivien diye tanırlar Archie.

DAVEN - Benim adım da Archie değil Cecil'dir.

Davenport da mutfağa girer. Henry de onun arkasından gidecekken ön kapıdan telaşla Bill girer.

BİLL - Bay Perkins..!

HENRY - Hani sen bizim kediyle meşguldün Bill?

BİLL - Kedinin birşeyi yok. Aslan gibi. Beni asıl düşündüren memur Slater.

HENRY - Gene ne haltlar karıştırdı bu adam?

BİLL - Hiçbirşey karıştırmadı ama bayıldı.

HENRY - Ona da mı çarptın yoksa?

BİLL - Yok canım ben çarpmadım. O yaralı yaya çarptı.

HENRY - Nasıl çarptı yani?

BİLL - Memur, adamın elinden çantayı almaya kalktı, adam da çantayı kafasına geçiriverdi. Seninki de öyle boylu boyunca kaldırıma serildi.

HENRY - Hay Allah.

BİLL - (Çok gizli) Bana kalırsa Bay Conta'nın contasında kesin yasadışı birşeyler var.

HENRY - Olabilir... (Birden kafasına dank eder) Sen nereden biliyorsun Conta'nın contasını?

BİLL - Matrak mı geçiyorsunuz. Son iki saattir şu evde öğrendiklerimle yeni bir James Bond filmi yazabilirim.

HENRY - Peki Bay Conta nerede şimdi?

BİLL - Yarı baygın sizin evi arıyor. 42 numarayı.

HENRY - Tanrı yardımcımız olsun.

BİLL - Hadi bir an önce gidelim... Arka kapıdan.

HENRY - Tamam... (Birden durur) Afedersin ama sana ne oluyor?

BİLL - Ben de geliyorum sizinle.

HENRY - Barselona'ya mı?

BİLL - Neden olmasın? Önüne gelene sus payı vermiyor musun? Benim suçum ne?

HENRY - Ama aylıklı bir korumam var artık.

BİLL - Ne şanslı adamsın. Şu andan itibaren aylıklı bir de şoförün oldu.

HENRY - Şu hale bak. Göz açıp kapalıncaya kadar altı kişi olduk.

BİLL - Fena mı? Uçaklarda, otellerde bize gurup tenzilatı uyguladılar.

Vic mutfaktan girer.

VIC - Hadi Henry. Arka sokakta seni bekliyoruz.

HENRY - Tamam geliyorum. Barselona'daki personelimi ayarlamaya çalışıyorum.

BİLL - Bundan böyle özel şoförünüz benim artık.

VIC - Hani sen kediyle meşgul olacaktın?

BİLL - Kedi gayet iyi. Birşeyi yok. kediye şimdi kızkardeşime bırakır, sonra sizi havaalanında yakalarım. Kedi için de

kızkardeşime bir elli pound bırakmam gerek. Sizinle sonra hesaplaşırız.

Bill çıkar, bu arada Betty mutfaktan girer.

BETTY - Seni bekliyoruz. Bu kadar oyalanmanın sebebi ne?

HENRY - Para para... Şu kahrolası para. Paran var mı derdin var şekerim.

BETTY - Nasıl yani?

VIC - (Çabuk çabuk) Onun kızkardeşi kediyle meşgul olacak, o da buna karşılık ona elli pound verecek. O da bu elli poundu hesaba geçirecek, Henry de daha sonra ona bu parayı ödeyecek.

BETTY - Her şeyi hallettinizse bir an önce yola çıkalım. Bizde bu şans varken hava alanına varıncaya kadar kendimize bir uşakla bir de ahçı buluruz. (Mutfğa çıkar)

BİLL - Benim arabam önde ama bende arka kapıdan çıkayım.

HENRY - Allahaşkına memur Slater'den uzak dur. Arabana binerken sakın ona görünme.

VIC - Bay "Conta" ya da görünme sakın... Haydi havaalanında British Airways'de buluşuyoruz.

Bill tam giderken kapıda durur

BİLL - Eğer gerçekten bir ahçıya ihtiyacınız varsa boşanmakta olan çok becerikli bir ablam var.

HENRY - Hayır efendim yok...

Henry, Bill'i kapıdan dışarı iter

VIC - Haydi yürü Henry, gidelim.

HENRY - Paspasın altından anahtarı alayım da şu kapıyı içerden kilitleyeyim... Ondan sonra ver elini Barselona...

Henry kapıyı açar. Bay "Conta" orda durmaktadır. Üstü başı perişandır. Kafasında yara izleri vardır. Gözleri bulanık bakmaktadır. Bir ayağı

topallamakta, kırık kolu da sallanmaktadır. Sağlam elinde bir çanta vardır. Henry adamı görünce otomatikman ellerini kaldırır ve geri geri yürümeye başlar. "Conta" ona doğru yürümeye başlar. O sırada durumu Vic de farkeder ve ellerini kaldırıp bir iki adım geri gider. "Conta" bir Henry'ye bir Vic'e bakar. İkisi de gülümseyerek ona selam verip sempatik olmaya çalışırlar. "Conta" bir kez daha bakınca elleriyle adama merhaba işareti yaparlar. "Conta", conta kelimesi dışında her şeyi İtalyanca konuşmaktadır. Zaten çenesi kırık olduğu için pek bir şey anlayamamaktadır.

CONTA - (Vic'e) Conta... Conta...

VIC - (Nazik) Korkarım ki bundan biraz daha açık seçik konuşmamız gerekecek.

CONTA - (Vic'e) Date mi i miei solde (*Paramı verin bana*) (Henry') Date mi i miei solde (*Paramı verin bana*)

HENRY - İtalyanca konuşuyor galiba...

CONTA - (Henry'ye) Date mi iei solde, Date mii miei solde (*Paramı verin bana.. Paramı verin bana..*)

VIC - Bu da katmerli İtalyanca galiba

Conta sağlam eli ile çantayı yere bırakır, belinden bir silah çıkartır ve topallayarak yaklaşıp silahı Vic'in kafasına dayar

VIC - Dilini çok iyi anlamaya başladım galiba

Conta Henry'ye İtalyanca seslenir

CONTA - Konto fino a çinkue (Beşe kadar sayıyorum)

HENRY - Ne dediğinizi pek anlayamadım.

VIC - Çeneyi bırak da parayı ver şuna, yoksa beni gebertecek.

CONTA - Uno (*Biiir*)

HENRY - Bir dakika bekle Allahaşkına.
Çanta karımda, karım da dışarda.

CONTA - Due (Ikiii)

HENRY - Acaba bir yerden bir
tercümanmı bulsak?

VIC - Delimisin sen... Ne tercümanı.
Parayı getir.

Vic titremektedir. Gözlerini kapatır.

CONTA - Tre (Üüüüç)

HENRY - Yarı yarıya kırışmaya ne
dersin?

CONTA - Quanto (Döööört)

HENRY - Tamam tamam anlaştık. Hepsi
senin.

CONTA - Çinkue (Beeeeş)

Tam o sırada mutfak kapısı açılır ve
Jean girer

JEAN - Hanry...

O sırada çığlık atan Vic yere düşer.
Conta ise Şaşkınlıkla silahını ateşler.
Kurşun bir vazoyu parçalar, çiçekler
uçuşur

CONTA - (Şaşkın) Conta... Conta...

Toparlanan "Conta" ayağa kalkan Vic'in
başına tekrar silahı dayar. O sırada kapı
açılır ve Betty girer

BETTY - Ne oluyor burada?

Vic yine çığlık atarak yere yığılır. Conta
panikle yine silahını ateşler. Kurşun bu
sefer radyoya gelir veradyoda
F.Sinatra'nın "Love and Marriage" adlı
parçası başlar. Herkes oraya bakar.
Şarkı yavaş yavaş biter, radyodan
kırılma ve kısa devre sesleri gelir ve
tamamen susar.

JEAN - Bu da kim Betty?

BETTY - Bilmem... Frankeştayn'ın yakın
akrabası galiba...

HENRY - İşin şakası yok kızlar.

CONTA - Conta... Conta... Conta...

Jean elindeki para çantasını Betty'ye göstererek

JEAN - Çantayı istiyor galiba...

BETTY - Verelim gitsin öyleyse..

Betty çantayı Jean'den "Conta"ya uzatır

BETTY - Buyrun efendim.

"Conta" tam çantayı alacakken iki kadın da karate pozisyonuna girerler. Jean, Conta'nın yaralı ayağına bir tekme savurur. Betty de elindeki çantayla karnına vurur. Conta böğürerek yere düşer. Düşerken elindeki silah havaya fırlar. O sırada mutfaktan Bill girer

BİLL - (Girerken) Gene ne toplandınız buraya...

Havada üzerine doğru gelmekte olan silahı insiyaki olarak yakalar. Silah olduğunu farkedince...

BİLL - Aman Tanrım...

Elinde tuttuğu silah ateş alınca korkar. Bu kez kurşun guguklu saate çarpmıştır. Kuş çılgın gibi "guguk"lar. Sonra da pat diye düşer. O sırada Davenport mutfaktan girer

DAVEN - N'oluyor burada yahu....

Elinde silah Bill'i görür

DAVEN - Senmiydin ateş eden.

BİLL - Bendim ya... Mevsimi değil ama kuş avlıyordum. Bir tane vurdum.

Vic hala dizleri üzerindedir

VIC - Gözlerimi açabilirmiyim?

Ön kapı vurulmaya başlar, aynı zamanda zil çalar

SLATER - (Dışarıdan) Neler oluyor içeride....

Henry gider kapıyı açar. Slater elinde çanta girer. Çantayı bir kenara bırakıp ortaya doğru yürür.

SLATER - Bana çantayla vuran o it nerede? (Görür) Hah orada işte.. Ne olmuş ona öyle?

HENRY - Ayağı takılıp düştü...

SLATER - Peki o silah sesleri neydi öyle? Kim bu serseri?

Henry tereddüt eder..

SLATER - Haydi bakalım ötü... Kim bu serseri..?

HENRY - Artık size bütün gerçeği anlatmam gerek...

VIC - (Dehşetle) Ne dedin?

Bill ve Davenport beraber....

BİLL - Bunu yapamazsın.

DAVEN - Zaten gerek yok ki..

VIC - Bu gün bütün bu çektiklerimizden sonra bunu nasıl yaparsın canım.

Jean ve Betty beraber

JEAN - Bunu yapamazsın.

BETTY - Çeneni kapasan iyi olacak.

HENRY - Yararı yok artık. Daha fazla dayanamayacağım.

5'i beraber

JEAN - Yapma Allahaşkına

VIC - Biz buna izin vermiyoruz

BETTY - Yüzdük yüzdük kuyruğuna geldik

DAVEN - Birşey anlatmana gerek yok

BİLL - Hevesim kursağımda kaldı

HENRY - Hayır, hayır artık itiraf etmek istiyorum.

5'i beraber

JEAN - İtiraf etmene gerek yok

VIC - Birşey kanıtlayamaz ki

BETTY - Bir kelime bile söyleme

DAVEN - Avukatın gelmeden ağzını bile açma

BİLL - Bırakın ben halledeyim Bay Perkinns

HENRY - Bırakın da itiraf edeyim. Hepimiz için en hayırlısı bu.

5'i beraber

JEAN - Nesi hayırlı bunun

VIC - Ben bunu kabul etmiyorum

BETTY - Allahaşkına kapa çeneni

DAVEN - Durup dururken başına dert alıyorsun

BİLL - Mademki itiraf edecektiniz beni ne soktunuz bu işe

Slater bağırarak

SLATER - Susarmısınız. Kesin... Kesin...

Herkes susar

SLATER - Oturun.

Vic, Davenport ve Henry kanepeye oturur. Jean ve Betty ise Conta'nın üzerine otururlar. Bill de öteki koltuğa oturur.

SLATER - (Henry'ye) Sen... Ayağa kalk.

Henry ayağa kalkar

SLATER - Tamam ... Konuş bakalım, nedir söyleyeceğin.

Henry herkese bir bakış atar. Sonra gidip yerden para çantasını alır. Derin bir nefeste sonra anlatmaya başlar.

HENRY - (Slater'a) Bu çantayı metroda yanlışlıkla aldım. Benim çantamı alan zavallı ise kafasında iki kurşunla Thames nehrinde buldu kendini. O'nu nehre atan serseri ise . Çıkık bir kol, kırık bir ayak ve dağılmış bir çeneyle boylu boyunca şurada halının üstünde yatıyor. (Slater'ın elindeki çantayı göstererek) Şu çantanın içinde bir takım evrak ve yarısı yenmiş bir peynirli domatesli sandviç var. (Kendi çantasını

kaldırır) Bu çantada ise tam 735 bin pound vardı. (Yere koyar) Etrafa dağıttığım bağışlarla birlikte.

Elini Davenport'a uzatır. Davenport cebinden 25.000 lik tomarı çıkarır ve verir

HENRY - 25.000 ona

Elini Vic'e uzatır, oda aldığı paraları verir

HENRY - 32.500 de ona

Henry elindeki paraları Slater'e uzatır

HENRY - Gelelim ayrıntılara. (Betty'yi gösterir) Bu hanım Melbourn'daki çıplaklar kampından gelen Adelaide değil, Chapham'de oturan yakın dostumuz Bettydir.(Vic'i gösterir) Bu bey ne Sydney'dir ne de koyunlarla ineklerle yakın ilişkisi vardır. Bizim kendi halinde sıradan bir dostumuzdur. (Davenport'a) Bu bey ise, kardeşim Archie değildir ve 01.50 treniyle de Edinburgh'e gitmeye hiç de niyeti yok. O işini çok iyi bilen bir po.. polyester satıcısıdır. Ben hiç bir barda erkeklere sulanmadım, battaniye altında hiçbir abuk subukluk yapmadım. (Bill'i gösterir) Bu genç adamın ise bir çok kusurları olabilir ama adı gerçekten Bill dir ve gerçekten bir taksi şoförüdür. Ben bu hanımın kayınbiraderi olan Frediy Perkins değil bu hanımın kocası olan Henry Perkins'im. Bu çantada (Contanın Çantasını alır) bütün bu karışıklığa sebep olan mallar var.(Onu bırakıp kendi çantasını alır) Bu çantada ise bu malların karşılığı olan para var.Yerdeki arkadaş bu çantayı beklerken (Slater'inkini gösterip) bu çantayı buldu. Bu da yanlışlıkla bu çantayı alan bay "Kötü" nün sonu oldu. Bay "Kötü"nün katili bay "Bay Kötünün Kötüsü" ise hala Contasını arıyor.

Kısa bir sessizlik olur.

SLATER - Şunu bir daha anlatırmısınız lütfen....

Henry bir ufak es ten sonra

HENRY - Bu çantayı metroda yanlışlıkla aldım...

HEPSİ - Yeteer.... Başlama ... İmdaat... vs...

SLATER - Peki... Kes kes anladık.

Slater, Conta'nın çantasını açar

VIC - Arkadaşımız o çantayı size hemen teslim edecekti zaten.

HENRY - Boşver Vic.

BETTY - İlk başında şok geçirdi tabi..

HENRY - Uğraşma Betty..

JEAN - Çabuk hareket edemez zaten.

HENRY - Tamam Jean tamam...

Slater çantayı açar ve açar açmaz da çılgılığı basar

SLATER - Vay anasını...!

Slater çantadan iki plastik paket çıkartır. Birisine parmağını batırıp yalar.

SLATER - Kokain bu...

HEPSİ - Kokain mi ?

SLATER - Gözünüzaydın Bay Perkins. Bunun karşılığında hatırı sayılır bir para ödülü alacaksınız.

HENRY - Ödül mü?

SLATER - Evet. En az 3000 Pound.

HENRY - Eee ne yapalım canım. Kısa günün karı az olur.

Slater çantayı kapar

SLATER - (Henry'ye) Örnek bir vatandaşsınız Bay Perkins. (Conta'ya) Haydi kalk bakalım ahbap... Şunu ambulansa koyalım.

Bill ile Davenport Contayı kapıya doğru götürürler. Conta önlerinden geçerken Vic ve Henry'ye

CONTA - Ronpero i vostri kolli alla prima okkazyone.. (ilk fırsatta boyunlarınızı kıracağım sizin)

VIC - Tamam ahbap, derdini yargıca anlat

Conta, Davenport ve Bill'in arasında topallayarak çıkar

JEAN - Betty bence bu adam Frankeştayn'dan çok Elm Sokağı'nın Fredy'sine benziyor.

Slater bu söyleneni kendi üzerine alıp, çıkarken kadınlara bir bakış atar, kadınlar da ona gülerler

HENRY - Eh bu iş de burada biter çocuklar... Hadi Jean, şu kırmızı şaraplı tavuğunu ısıtta yiyelim bakalım.

JEAN - Tamam şekerim. Doğumgünün kutlu olsun.

HENRY - Sağol Jean...

Jean mutfağa çıkar. Betty ve Vic de onu kutlar.

BETTY - Doğumgünün kutlu olsun

VIC - Doğumgünün kutlu olsun

HENRY - Teşekkürler çocuklar.

Davenport ön kapıda görünüşü

DAVEN - Size kırgın olmadığımı söylemeye geldim Bay Perkins

Davenport elini uzatır, Henry sıkır

HENRY - Sağol Memur bey. Sizi bu beklenmedik servetinizden mahrum ettiğim için özür dilerim. Ama ne yapalım haydan gelen huya gider.

Bill de elinde para çantası ön kapıdan girer

BİLL - Hadi çabuk olun gidiyoruz.

VIC - Nereye gidiyoruz?

BİLL - Nereye olacak havaalanına, oradan da Barselona'ya

HENRY - (Sakin) Konuşulanları duymadın galiba... Beş paramız kalmadı Bill..

BİLL - Siz öyle sanın.

HENRY - Polis Slater para çantasına el koyup götürmedimi..

BİLL - Enayimiyim ben. İşlerin sarpa sardığını görünce kimseye çaktırmadan para çantası ile domatesli sandviç çantasını değiştirdim.

Bill çantayı açar ve paraları gösterir

HENRY - Harikasın Bill...

Herkes sesli reaksiyonlarla paralarla oynamaya başlar. Ortalık şenlik yeri gibi olmuştur. Jean mutfaktan elinde tavuk tepsisi girer. Tavuk simsiyah olmuş dumanı tütmetedir. Herkes neşe içindeyken müzik ve PERDE.